

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta lesnická a dřevařská
Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

**Institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech
ČR a v okolních zemích**

Bakalářská práce

Autor: Lukáš Hruška

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

2020

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Lukáš Hruška

Lesnictví
Provoz a řízení myslivosti

Název práce

Institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech ČR a v okolních zemích

Název anglicky

The Institute of Game Manager in the Legislation of the Czech Republic and Neighbouring Countries

---

Cíle práce

Cílem práce je analýza institutu mysliveckého hospodáře v právních předpisech zahrnující časové období vymezené přibližně 18. stoletím až po současnost na území dnešní ČR a v okolních zemích včetně jeho vztahu k výkonu státní správy myslivosti.

Metodika

Základním metodickým přístupem bude komparační analýza (historická) právních předpisů platných na našem území a dále také kompetenční analýza institutu mysliveckého hospodáře.

V práci budou použity metody kompetenční analýzy a komparace s obdobnými instituty, které se v průběhu času uplatnily v zahraničí.

Práce bude zahrnovat také návrh (de lege ferenda) změn v zákoně o myslivosti případně v dalších předpisech zaměřený na tuto problematiku.

Práce bude vytvořena v souladu s formálními požadavky uvedenými v platných doporučených pravidlech pro zpracování bakalářských a diplomových prací na FLD.

V závěru práce budou formulována doporučení využitelná pro praxi.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 normostran textu

Klíčová slova

myslivost, myslivecký hospodář, státní správy myslivosti, právní předpisy v myslivosti

---

Doporučené zdroje informací

BEJČEK, F. *Penzum znalostí z myslivosti : pro studující, kteří se připravují ke všem druhům mysliveckých zkoušek, pro myslivce i lovce, pro sokolníky, kynology, střelce, přátele myslivosti, pro milovníky přírody, ochránce zvířat a životního prostředí*. Praha: Druckvo, 2011. ISBN 978-80-904417-0-5.

BOHÁČEK, R. *Zákon o myslivosti*. PRAHA: SZN, 1965.

ČECHURA, V. – NOVÁK, R. – VANĚK, J. *Komentář k zákonu o myslivosti*. 1. vydání. Praha: Vydavatelství Jiří Flégl – VEGA pro ČMMJ, 2002, 247 s. ISBN 80-990754-9-5

HANZAL, V. *Myslivost II*. 1. vydání: Praha. Druckvo. Spol. s r.o., 2016, 320 s. ISBN 978-80-87668-29-0

MENDELOVA ZEMĚDĚLSKÁ A LESNICKÁ UNIVERZITA. LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA, – ÚSTAV BIOLOGIE OBRATLOVCŮ (ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD), – ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE.

LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA, – ČERVENÝ, J. *Myslivost : Ottova encyklopedie*. Praha: Ottovo nakladatelství, 2010. ISBN 978-80-7360-895-8.

PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti. Komentář*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 300 s. ISBN 978-80-7478-781-2

RAKUŠAN, C. *Základy myslivosti*. Praha: SZN, 1979.

ÚSTAV BIOLOGIE OBRATLOVCŮ (AKADEMIE VĚD ČR), – ČERVENÝ, J. *Encyklopedie myslivosti*. Praha: Ottovo nakladatelství v divizi Cesty, 2004. ISBN 80-7181-901-8.

VACH, M. a kol. *Myslivost*. 1. díl. *Základy myslivosti*. 1. vydání. Uhlířské Janovice: Nakladatelství a vydavatelství Silvestris, spol. s r.o. 2015, 708 s. ISBN 978-80-901775-7-4

WOLF ROBERT A KOL. *ABC myslivosti*. PRAHA: ORBIS, 1977.

ZÁKON. *Zákon o myslivosti /Zákon č. 255/1947 Sb./Zemědělské aktuality č. 19*. PRAHA: BRÁZDA, 1948.

Předběžný termín obhajoby

2019/20 LS – FLD

Vedoucí práce

Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra lesnické a dřevařské ekonomiky

Elektronicky schváleno dne 7. 5. 2019

prof. Ing. Luděk Šišák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 22. 2. 2020

prof. Ing. Róbert Marušák, PhD.

Děkan

V Praze dne 13. 06. 2020

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech ČR a v okolních zemích vypracoval samostatně pod vedením pana Ing. Mgr. Michala Hriba, Ph.D. a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů. Jsem si vědom, že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.

V..... dne.....

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval panu Ing. Mgr. Michalu Hřibovi, Ph.D. za jeho profesionální přístup a ochotu při vedení mé bakalářské práce.

Dále bych rád poděkoval panu Ing. Josefu Novákovi, vedoucímu oddělení ochrany přírody, myslivosti a rybářství za svůj pohled k institutu mysliveckého hospodáře ze strany státní správy myslivosti a svůj názor na současnou právní úpravu.

Rád bych především poděkoval své rodině za celkovou podporu v průběhu mého studia.

Abstrakt

Práce je zaměřena na analýzu institutu mysliveckého hospodáře v právních předpisech České republiky a v okolních zemích (Slovenska, Německa, Polska a Rakouska). Hlavním cílem je analýza institutu v historických a platných právních předpisech České republiky a v okolních zemích, včetně vztahu institutu k orgánu státní správy myslivosti. Metodickým přístupem byla zvolena komparační a kompetenční analýza institutu. Součástí práce je dotazníkové šetření k předmětu práce a v závěrečné části jsou zformulovány návrhy právních úprav de lege ferenda.

Institut mysliveckého hospodáře byl poprvé zachycen v zákoně z roku 1947. Výsledky práce v rámci legislativního vývoje institutu v České republice ukazují změny v podmínkách pro jmenování a kompetencí, kdy jednou ze změn je lhůta pro jmenování mysliveckého hospodáře. Zákonem z roku 1962 dochází k ustálení těchto základních atributů institutu. Platným zákonem o myslivosti z roku 2001 bylo vytvořeno systematické uspořádání podmínek pro jmenování a kompetencí institutu. V sousedních zemích byla shledána určitá shoda s institutem na Slovensku. Tato skutečnost vyplývá ze společného historického právního státu. V ostatních zemích byla shledána možná podobnost ve Spolkové republice Německo a Rakousku, a to v institutu profesionálních myslivců. Zde je kladen silným důraz na vzdělání. Dotazníkové šetření vyzdvihuje názory myslivecké veřejnosti hodnotící současnou právní úpravu a možné změny kompetencí z pohledu praxe. Návrhy de lege ferenda vznikly na základě celkové analýzy práce, dotazníkového šetření a vlastního pohledu na danou problematiku. Koncepce návrhů je navržena tak, aby přímo navazovala na současné právní předpisy a nedošlo k narušení systematickosti právních norem. Stěžejní částí návrhů je úprava podmínek pro jmenování, vzdělávání, kompetence institutu a rozvoj vzájemného vztahu k orgánu státní správy.

Přínosem práce je vytvoření uceleného pohledu na institut mysliveckého hospodáře v České republice, v sousedních státech a návrhy možných změn využitelné pro praxi.

Klíčová slova: Myslivost, myslivecký hospodář, státní správa myslivosti, právní předpisy v myslivosti, zákon o myslivosti, profesionální myslivci, podmínky jmenování, kompetence

The Institute of Game Manager in the Legislation of the Czech Republic and Neighbouring Countries

Abstract

The work is focused on the analysis of the institute of hunting manager in the legislation of the Czech Republic and in the neighboring countries (Slovakia, Germany, Poland and Austria). The aim of this work was to analyze the institute in the historical and valid legal regulations of the Czech Republic and in the neighboring countries, including the relationship of the institute to the state hunting administration body. The comparative and competence analysis of the institute was chosen as a methodological approach. Part of the work is a questionnaire survey on the subject of the work and in the final part are formulated proposals for legal regulations *de lege ferenda*.

We first meet with the Institute of Hunting Manager in the Act of 1947. The results of work within the legislative development of the institute in the Czech Republic show changes in the conditions for appointment and competencies, one of the changes is the deadline for appointing a hunting manager. The law of 1962 establishes these basic attributes of the institute. The valid Hunting Act of 2001 created a systematic arrangement of conditions for the appointment and competencies of the institute. In neighboring countries, some agreement was found with the institute in Slovakia. This fact follows from the common historical rule of law. In other countries, a possible similarity was found in the Federal Republic of Germany and Austria, in the institute of professional hunters. Here, a strong emphasis is placed on education. The questionnaire survey highlights the opinions of the hunting public evaluating the current legislation and possible changes in competencies from the point of view of practice. The proposals *de lege ferenda* were created on the basis of an overall analysis of the work, a questionnaire survey and one's own view of the issue. The concept of the proposals is designed so that it directly follows the current legal regulations and does not disrupt the systematic nature of legal norms. The key part of the proposals is the adjustment of the conditions for appointment, education, competences of the institute and the development of a mutual relationship with the state administration body.

The contribution of the work is the creation of a comprehensive view of the institute of hunting manager in the Czech Republic, in neighboring countries and proposals for possible changes usable for practice.

Keywords: Game management, Game Manager, Institute of Game management, The Legislation of the Game Management, law on hunting, professional hunters, conditions of appointment, competence

Obsah

1 Úvod	13
2 Cíl práce	14
3 Literární rešerše	15
4 Metodika	18
4.1 Komparační analýza.....	18
4.2 Kompetenční analýza	19
4.3 Dotazník	20
5 Výsledky práce	22
5.1 Teoretická část	22
5.1.1 Historický vývoj myslivecké legislativy na našem území.....	22
5.1.1.1 <i>Historie myslivecké legislativy v 18. století</i>	22
5.1.1.2 <i>Historie myslivecké legislativy v 19. století</i>	23
5.1.1.3 <i>Historie myslivecké legislativy počátkem 20. století</i>	23
5.1.1.4 <i>Historie myslivecké legislativy v době Protektorátu Čechy a Morava</i>	24
5.1.2 Vývoj institutu mysliveckého hospodáře od druhé poloviny 20. století.....	24
5.1.2.1 <i>Zákon č. 225/1947 Sb.</i>	24
5.1.2.2 <i>Zákon č. 23/1962 Sb.</i>	30
5.1.2.3 <i>Zákon č. 270/1992 Sb.</i>	33
5.1.2.4 <i>Zákon č. 512/1992 Sb.</i>	34
5.1.3 Institut mysliveckého hospodáře na území ČR ve 21. století	36
5.1.3.1 <i>Zákon č. 449/2001 Sb.</i>	36
5.1.3.2 <i>Vyhláška č. 244/2002 Sb.</i>	42
5.1.4 Institut mysliveckého hospodáře v okolních zemích	43
5.1.4.1 <i>Slovensko</i>	44
5.1.4.2 <i>Polsko</i>	46
5.1.4.3 <i>Německo</i>	48
5.1.4.4 <i>Rakousko</i>	51
5.1.5 Návrh novely zákona o myslivosti.....	54
5.1.5.1 <i>Návrh zákona o myslivosti z roku 2016</i>	54
5.2 Stávající myslivecké právo v komparaci s minulými úpravami a úpravami v okolních státech.....	56
5.2.1 Ustanovení k jmenování mysliveckého hospodáře.....	56
5.2.1.1 <i>Situace v minulosti</i>	56
5.2.1.2 <i>Situace v zahraničí</i>	57
5.2.1.3 <i>Shrnutí</i>	58
5.2.2 Kompetence v rámci institutu mysliveckého hospodáře	60

5.2.2.1	<i>Situace v minulosti</i>	60
5.2.2.2	<i>Situace v zahraničí</i>	61
5.2.2.3	<i>Shrnutí</i>	63
5.2.3	Vztah institutu k orgánu státní správy	68
5.2.3.1	<i>Situace v minulosti</i>	68
5.2.3.2	<i>Situace v zahraničí</i>	69
5.2.3.3	<i>Shrnutí</i>	70
5.2.4	Orgán státní správy myslivosti	71
5.2.4.1	<i>Situace v minulosti</i>	71
5.2.4.2	<i>Situace v zahraničí</i>	71
5.2.4.3	<i>Shrnutí</i>	73
5.3	Výsledky dotazníkového šetření	74
5.3.1	Vyhodnocení dotazníku	74
5.3.1.1	<i>Současná právní úprava</i>	74
5.3.1.2	<i>Návrhy změn v zákoně</i>	75
5.3.1.3	<i>Názor na současné právní ukotvení institutu v zákoně</i>	76
5.3.1.4	<i>Názor na podmínky pro jmenování mysliveckého hospodáře</i>	77
5.3.1.5	<i>Návrh podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře</i>	77
5.3.1.6	<i>Názor na práva mysliveckého hospodáře</i>	78
5.3.1.7	<i>Návrhy změn práv mysliveckého hospodáře</i>	79
5.3.1.8	<i>Hodnocení kompetencí mysliveckého hospodáře podle důležitosti</i>	80
5.3.1.9	<i>Hodnocení povinností mysliveckého hospodáře</i>	81
5.3.1.10	<i>Návrhy změn povinností mysliveckého hospodáře</i>	81
5.3.1.11	<i>Hodnocení důležitosti orgánu státní správy myslivosti ve vztahu k řízení myslivosti</i>	82
5.3.1.12	<i>Hodnocení současného systému podávání myslivecké evidence</i>	83
5.3.1.13	<i>Hodnocení opisu rejstříku trestů při jmenování</i>	84
5.3.1.14	<i>Hodnocení možné profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře</i> ..	84
5.3.1.15	<i>Vyjádření osobního názoru na danou problematiku institutu</i>	85
5.3.1.16	<i>Celkové zhodnocení dotazníkového šetření</i>	86
6	Diskuse	87
6.1	Institut mysliveckého hospodáře.....	87
6.2	Návrh de lege ferenda	88
6.2.1	Podmínky pro jmenování institutu.....	88
6.2.1.1	<i>Praxe mysliveckých hospodářů:</i>	88
6.2.1.2	<i>Výpis rejstříku trestů</i>	89
6.2.2	Kompetence institutu	90
6.2.2.1	<i>Oprávnění</i>	90
6.2.2.2	<i>Povinnosti</i>	92
6.2.3	Semináře a školení	92

6.2.4	Sankce za neplnění.....	93
6.3	Profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře.....	94
6.4	Orgán státní správy myslivosti.....	95
6.5	Elektronická komunikace a státní správa.....	96
6.6	Další studie.....	96
7	Závěr	97
8	Seznam použitých zdrojů	99
9	Přílohy	104
9.1	Příloha č. 1: Průkaz mysliveckého hospodáře ČR.....	104
9.2	Příloha č. 2: Povolení k lovu	105
9.3	Příloha č. 3: Potvrzení o vykonaných zkouškách mysliveckého hospodáře.....	106
9.4	Příloha č. 4: Dotazník.....	107

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 – Seznam okresních mysliveckých spolků

Tabulka č. 2 – Porovnání podmínek pro jmenování institutů

Tabulka č. 3 – Srovnání oprávnění institutu mysliveckého hospodáře na území ČR

Tabulka č. 4 – Srovnání oprávnění institutu mysliveckého hospodáře na území ČR

Tabulka č. 5 – Srovnání oprávnění institutu mysliveckého hospodáře v ČR a SR

Tabulka č. 6 – Srovnání povinností institutu mysliveckého hospodáře v ČR a SR

Tabulka č. 7 – Hodnocení kompetencí dle důležitosti

Seznam grafů

Graf č. 1 – Hodnocení spokojenosti se současnou právní úpravou myslivosti

Graf č. 2 – Hodnocení názoru na současné právní ukotvení institutu v zákoně

Graf č. 3 – Zhodnocení podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře

Graf č. 4 – Zhodnocení práv mysliveckého hospodáře

Graf č. 5 – Zhodnocení povinností mysliveckého hospodáře

Graf č. 6 – Zhodnocení důležitosti orgánu státní správy k řízení myslivosti

Graf č. 7 – Zhodnocení systému podávání myslivecké evidence

Graf č. 8 – Zhodnocení opisu rejstříku trestů

Graf č. 9 – Zhodnocení profesionalizace institutu

Seznam schémat

Schéma č. 1 – Vývoj podmínek pro jmenování (vlastnění loveckého lístku-věk)

Schéma č. 2 – Lhůta pro jmenování nového mysliveckého hospodáře (vývoj)

Schéma č. 3 – Doba odebrání lovecké lístku mysliveckému hospodáři

Schéma č. 4 – Členění státní správy myslivosti v jednotlivých zemích

Seznam použitých zkratek

č. – číslo

ČSMJ – Československá myslivecká jednota

ČMMJ – Českomoravská myslivecká jednota

ČR – Česká republika

MZe – Ministerstvo zemědělství

MěÚ – Městský úřad

odst. – odstavec

ONV – Okresní národní výbor

ORP – Obec s rozšířenou působností

par. – paragraf

§ – paragraf

písm. – písmeno

PL – Polsko

Sb. – Sběrka zákonů

SR – Slovenská republika

SRN – Spolková republika Německo

z. – zákon

Z. z. – Zapísaný zákon

1 Úvod

Práce na téma institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech ČR a v okolních zemích byla vybrána na základě mého zájmu o danou problematiku a snahy najít možné nedostatky. Už od svého dětství jsem přicházel do společnosti myslivců a zajímal se o zvěř žijící v lese, samotný les a myslivost. Vždy jsem si uvědomoval, že podstatou myslivosti by měla být především péče o zvěř a prostředí, ve kterém zvěř žije. Myslivost se stala mým koníčkem, ale také oblastí snahy mého dalšího vzdělávání.

Myslivost v České republice, tak jako v ostatních evropských státech, má velmi bohatou historii a zastupuje určitý společenský význam, který je však v každé zemi různorodý. S motivy lovu, chovem a popřípadě samotnou péčí o zvěř se setkáváme v mnoha historických pramenech, nástěnných malbách a v dalších oblastech kultury. Mezi jeden z nejpodstatnějších aspektů myslivosti patří péče a ochrana zvěře. Snahou myslivců je mimo jiné zvyšování úživnosti krajiny a zajištění životní pohody zvěře. Tato činnost souvisí také s hospodařením na lesních a zemědělských pozemcích. Myslivost proto v sobě zahrnuje větší množství vědních oborů.

Současnou platnou právní úpravou, která upravuje myslivost na území České republiky, je zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb. V souvislosti s managementem zvěře se v naší platné legislativě setkáváme s velmi důležitou osobou, a to s institutem mysliveckého hospodáře. Tato osoba je tzv. odborným správcem honitby, kdy ze své funkce odpovídá za odborné myslivecké hospodaření. Musí splňovat určité podmínky pro jmenování, a ze zákona vyplývají konkrétní kompetence. Myslivecký hospodář musí být pro každou honitbu ustanoven. Jeho hlavní činnost je dohlížení na dodržování zásad správného mysliveckého hospodaření v honitbě. Kromě hospodaření se zvěří vede cílenou evidenci, záznamy v honitbě a podává hlášení orgánu státní správy myslivosti.

Tato práce vychází ze stavu platných právních předpisů ke dni 1. 4. 2020.

2 Cíl práce

V bakalářské práci si kladu za hlavní cíl, a tedy též za stěžejní část mé práce, analýzu institutu mysliveckého hospodáře v právních předpisech. Tato analýza zahrnuje časové období přibližně od 18. století, kdy nejdůležitější část se zaměřuje na období po druhé světové válce, až po současné právní předpisy na území dnešní České republiky. Dále bude porovnán tento institut v okolních zemích a jeho vztah k výkonu státní správy myslivosti.

Z hlediska metodického přístupu k bakalářské práci bude využita metodika komparační analýzy, a to komparace historická zaměřující se na platné právní předpisy na našem území. U institutu mysliveckého hospodáře použiji také kompetenční analýzu, která bude věnována jednotlivým oprávněním a povinnostem vyplývajícím z této funkce. Druhou částí bude využití těchto metod v oblasti obdobných institutů, které se vyskytují v zahraničí. Součástí práce bude mimo jiné návrh (de lege ferenda), zaměřený na změny v zákoně potažmo dalších předpisech, jako reakce na celková zjištění vyplývající z dané problematiky.

Součástí bude průzkum u myslivecké veřejnosti na současnou právní úpravu právních předpisů České republiky týkající se mysliveckého hospodáře a jeho vztahu k orgánu státní správy myslivosti. Tento průzkum bude zajištěn prostřednictvím dotazníků, které budou rozesílány mysliveckým spolkům.

V závěru práce budou shrnuta veškerá dosavadní zjištění a bude vytvořen ucelený pohled na danou problematiku této práce. Souběžně s tím budou formulována doporučení, která budou využitelná pro praxi.

3 Literární rešerše

Literatura, která by se přímo zabývala institutem mysliveckého hospodáře, je do určité míry omezená. V současnosti nenalzáme monografii, která by byla zaměřena pouze na mysliveckého hospodáře. Je tvořena především rešeršemi zabývajícími se myslivostí jako celku, ve kterých se setkáváme právě s tématy mysliveckého hospodáře. Jedná se o učebnice myslivosti a vysokoškolská skripta, odborné články, ve kterých se problematika mysliveckého hospodáře vyskytuje.

Základním pilířem analýzy jsou však jednotlivé právní předpisy, které jsou dohledatelné ve Sbírce zákonů, kde nalezneme mimo jiné většinu historických právních předpisů. Tyto předpisy se následně stávají odrazem pro zpracování podrobné analýzy. Metodikou komparace se zabývá ve své dizertační práci Efektivnost právní normy jako nástroje lesnické politiky v tržní společnosti JUDr. Ing. Martin Flora, Dr. V části metodiky podrobně popisuje komparační analýzu a dochází k vysvětlení veškerých jejich podstatných náležitostí.

a) Období před rokem 1945

Vývoj myslivosti, který zahrnuje období od 18. století až do roku 1945, je velmi dobře zpracován v dílech Úvod do myslivosti, historie, zvyky, tradice (HART, V. a kol. 2014) a Penzum znalostí z myslivosti (BEJČEK, F. 2011). Tyto publikace se však nezabývají institutem mysliveckého hospodáře ve vymezeném období a není k dispozici žádná monografie na toto téma. V předmluvě publikace Zákon o myslivosti: Komentář (PETR, B. a kol. 2015) nalezneme obohacující charakteristiku práva k danému období.

b) Období mezi roky 1945 a 2000

Počínaje zákonem myslivosti z roku 1947 se setkáváme s institutem mysliveckého hospodáře a s tím související nález institutu v publikacích. Základní charakteristiku mysliveckého hospodáře nalezneme v učebnici Myslivost, kterou zpracoval kolektiv autorů. Myslivecký hospodář je osobou navrženou uživatelem honitby, kterou schvaluje Okresní národní výbor. Mimo jiné zde nalezneme podmínky, které tato osoba musí splňovat. (KOLEKTIV AUTORŮ 1966) Další publikací jsou Základy myslivosti od Ing.

Ctirada Rakušana a kolektivu autorů, kde jsou zpracovány důležité informace v částech myslivecký hospodář nebo zkoušky pro mysliveckého hospodáře. Nalezneme zde širší charakteristiku institutu, obohacenou o kompetence vyplývající ze zákona. Další souvislosti s institutem mysliveckého hospodáře se nacházejí v částech upravující např. lov zvěře.

c) Období od počátku 21. století

V roce 2001 vešel v platnost zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb., který je do současné doby platnou právní úpravou myslivosti v České republice. S institutem se setkáváme ve zmiňované knize Penzum znalostí z myslivosti (BEJČEK, F. 2011) nebo ve skriptech Myslivost II (HANZAL, V. 2016) Zde nalézáme opět charakteristiku institutu, podmínek pro jmenování a kompetence. U publikace Penzum znalostí z myslivosti se nalézá také část, která je přímo určena pro uchazeče o zkoušku mysliveckých hospodářů, a nalezneme zde potřebné podklady k zajištění náležitých znalostí. V rámci publikací, které se zabývají přímo zákonem o myslivosti, nalézáme komentáře k zákonům o myslivosti, a to Komentář k zákonu o myslivosti (ČECHURA, V. et al. 2002) nebo Zákon o myslivosti: Komentář (PETR, B. a kol. 2015). Komentáře vytvářejí hlubší pohled na jednotlivé úpravy zákonů, kdy např. u každého paragrafu nalézáme podrobný komentář, který rozebírá danou problematiku do hlubších souvislostí. Z toho důvodu v části věnované mysliveckému hospodáři zajišťují velmi důležitý přínos pro práci a pochopení souvislosti s institutem související. Samostatná monografie věnovaná pouze institutu vycházející z platné legislativy však doposud není k dispozici.

d) Zahraniční legislativa

Součástí práce je analýza institutu v sousedních zemích, kdy těmito vybranými zeměmi jsou sousední státy Německo, Rakousko, Slovensko a Polsko. Základní charakteristikou myslivosti v evropských státech se zabývá Eva Balounová ve studii Vybrané aspekty právní úpravy myslivosti ve vybraných zemích EU (BALOUNOVÁ, E. 2015). V této studii jsou rozlišeny mimo jiné revírní systémy, ve kterých se státy nacházejí. U jednotlivých států jsou následně zpracovány základní charakteristiky myslivosti a příslušné odkazy na odpovídající právní normy. S tématy myslivosti v okolních zemích se

také setkáváme v odborných příspěvcích. Příkladem lze uvést příspěvek v časopise Myslivost, a to na téma Současná myslivost v Polsku (HANZAL, V.; JANISZEWSKI P. 2001). Zahraniční monografie nebo odborné příspěvky na téma institut mysliveckého hospodáře v okolních zemích se však nevyskytují. Na základě toho je nutná podrobná analýza právních norem, které lze nalézt v příslušných sbírkách zákonů. Příkladem lze uvést sbírku právních předpisů Saska ve Spolkové republice Německo (REVOsax).

4 Metodika

4.1 Komparační analýza

Metoda komparace neboli komparační analýza byla velmi dobře popsána v dizertační práci pana Dr. Martin Flory. Práce je vypracována na téma Efektivnost právní normy jako nástroje lesnické politiky v tržní společnosti. [3]

Zvolenou metodou, která se v práci široce uplatňuje, je právě metoda komparace. Z hlediska druhu komparace nehovoříme jenom o tzv. synchronické neboli současné komparaci. Především v první části je použita tzv. dichronická (historická) komparace. Tato metoda právě slouží pro účely historických právních úprav, které jsou v této práci analyzovány. Zde jsou porovnávány náležitosti ve vývoji a v různých časových etapách.

Nezbytnou součástí komparace jsou dva základní prvky. Prvním prvkem, se kterým se setkáváme v rámci komparační analýzy je *comparatum*, kterým označujeme to, co se srovnává. Druhým prvkem je *comparandum*, tedy to, co má být s tím prvním prvkem srovnáváno. Osoba, která se zabývá nebo používá tuto analýzu, je označována jako komparátor. Z hlediska dvou zmíněných prvků analýzy může dojít k zaměnění, proto musí komparátor určit, co bude tím comparandem a comparatem. Pro tuto práci byl stanoven comparatem zákon č. 449/2001 Sb., zákon o myslivosti. Comparandem jsou stanoveny historické právní předpisy týkající se myslivosti. V případě analýzy v rámci okolních zemí Slovenska, Polska, Spolkové republiky Německo a Rakouské republiky jsou comparandem stávající právní předpisy dané oblasti řešení. [3]

Komparace je specifická pro své předpokládání podobnosti a tím i různosti v rámci srovnávání daných předmětů. Z toho plyne, že dané srovnávací předměty by neměly být stejné a měly by mít určitou existenci odlišných znaků. Pro účely smysluplné existence je termín tzv. Tetrium comparationis. Jedná se o vyšší – logický relátor, díky kterému pojmem správnou komparaci bez srovnání a které spolu nijak nesouvisí. S tímto termínem souvisí také problematika obecných pojmů. Daný specifický předmět nesmí být pro tyto účely komparace příliš obecný, musí být nastaveny určité meze specifičnosti. Jako vyšší logické relátory jsou pro tuto práci určeny podmínky pro jmenování institutu, práva a povinnosti nebo vztah institutu k orgánu státní správy. Kdyby se jednalo o příliš silný obecný pojem, vztahovalo by se to např. na právo myslivosti jako celek nebo případně institut mysliveckého hospodáře. Kdy se zjevně jedná o velmi obecný a široce obsáhlý

termín. Termín, který by na druhou stranu přesahoval rámec specifčnosti by nebyl, pro samotnou komparaci vhodný. Jednalo by se o specifickou komparaci např. státní občanství. Je nutné brát na zřetel celkový rozsah komparace, a co vše je nutné posuzovat. [3]

Tato analýza je logickým procesem a velmi záleží na komparátorovi, jak s tím naloží. V první řadě je nutno určit předmět, který se bude srovnávat. Jedná se tedy o comparatum a comparandum, příklady našich předmětů byly zmíněny. Pak už záleží na našem logickém uvažování stanovit relátor tzv. tertium comparationis. Po stanovení těchto základních parametrů můžeme začít samotným srovnáním. Z hlediska výsledků je v rámci srovnání vnímán prvek objektivní a subjektivní. Tzv. praesumptio similitudinis neboli domněnka podobnosti, je interpretační pravidlo pro účel vyjádření vztahu, které právní věda využívá pro účel srovnávání. V případě srovnávání našich institutů či institucí s okolními státy, můžeme je považovat za podobné než za nepodobné. V našem případě se jedná např. institut mysliveckého hospodáře v České republice a profesionální lovci (myslivci) ve Spolkové zemi Bavorsko. [3]

Tato srovnání nám můžou ukázat některé neúplnosti právních úprav ve srovnání s úpravami okolních států. Můžeme nalézt některé nedostatky a mezery v právních normách. Nalezená zjištění nám mohou posloužit k nalezení vhodných úprav a řešení daných situací. Některá zjištění v kontextu se zahraničními úpravami se nám mohou stát inspirujícím prvkem a pomoci v rozvíjení této problematiky.

4.2 Kompetenční analýza

V případě kompetenční analýzy je úkolem pozorovat ze své podstaty určitý rozsah působnosti, oprávnění a povinností pro sledovaný předmět. V případě této zpracovávané práce se jedná o analýzu v kontextu s kompetenční analýzou ve vztahu k institutu mysliveckého hospodáře, kdy největší snahou je popsání jeho kompetence. Kompetence charakterizuje práva a povinnosti institutu, které právní norma stanoví. Tato kompetenční analýza úzce spolupracuje s předcházející komparační analýzou a dochází k určitému propojení. Další částí tohoto typu analýzy je velmi důležité sledování vztahu institutu hospodáře ve vztahu k orgánu státní správy myslivosti. Zde je vnímáno, jaké kompetence (oprávnění) jsou stanoveny mezi těmito instituty. Mimo institut hospodáře se lze zaměřit na kompetenční analýzu samotného orgánu státní správy. Tato analýza by byla však ve své míře velmi obsáhlá z důvodu široké působnosti daného orgánu. Pro tuto práci už tato velká analýza není potřebná a je nutné se zaměřit na předcházející oblasti analýzy.

4.3 Dotazník

Dotazníkové šetření je velmi důležitým nástrojem pro zjištění názoru myslivecké veřejnosti, a to na platnou legislativu týkající se mysliveckého hospodáře nebo jiných názorů s problematikou souvisejících. Tyto názory následně mohou posloužit v oblastech, ve kterých je odborná myslivecká veřejnost spokojena, ale také kde v současnosti vidí nedostatky. Pro tyto účely je dotazník vypracován s cílem hodnotícího charakteru různých okruhů této problematiky.

Vytvoření dotazníku proběhlo bezplatně prostřednictvím aplikace Google Forms, spadající do služeb společnosti Google, který nám poskytuje velmi vhodné podmínky k vypracování online dotazníku. Díky této službě získáme mimo jiné velmi dobrý automatický výstup zhodnocení dotazníku. Naším výstupem jsou následné grafy nebo v případě otevřených otázek jednotlivé odpovědi. Volné odpovědi bude nutné dále zpracovat a vyhodnotit.

Okruh otázek byl rozdělen do čtyř částí, složený z pevných a otevřených otázek. Veškeré otázky s pevnými odpověďmi mají korespondující za povinnost odpovědět. Otevřené otázky neměly ve většině případů povinnost odpovědi, a to z důvodu svobodného rozhodnutí korespondujících se rozhodnout, zda se k dané oblasti dále vyjádří. Na pevné otázky byl zvolen výběr odpovědí, který by nenaváděl k směřování odpovědi a zajistil dostatečné vyjádření názoru. Většina odpovědí je vyjádřena formou: 1) Jsem zcela spokojen/a 2) Jsem spíše spokojen/a 3) Jsem spíše nespokojen/a 4) Jsem zcela nespokojen/a 5) Nevím, neumím posoudit. Tato pětistupňová forma byla zvolena z důvodu objektivnosti, kdy tyto otázky nejsou navádějící. Dalším typem odpovědi je způsob např. Ano/Ne. Tento způsob je použit ale jen v omezené míře.

První okruh je věnovaný zhodnocení platné právní úpravy zákona č. 449/2001 Sb., zákona o myslivosti a možnost návrhu na změny. Druhý okruh se zaměřuje na samotnou problematiku mysliveckého hospodáře. Spočívá v jeho právním ukotvení, podmínkách pro jmenování, práv a povinností. Třetí okruh hodnotí orgán státní správy myslivosti a systém myslivecké evidence nebo podmínku opisu rejstříku trestů. Poslední částí je otázka možné profesionalizace institutu a vyjádření názoru na danou problematiku. Celkem je dotazník složen ze 14 otázek.

Za účelem zpracování byl dotazník pro tento účel odeslán 40 okresním mysliveckým spolkům Českomoravské myslivecké jednoty s prosbou o rozeslání zástupcům jednotlivých spolků v dané oblasti. Ze 40 okresních spolků bylo vybráno 20 spolků z Čech a 20 z Moravy. Na základě tohoto počtu byla očekávaná zpětná vazba v počtu 100 odpovědí. Jako minimální počet pro účel dotazníku byla stanovena hranice 50 odpovědí, která by se stala dostačující pro výstup práce.

Tabulka č. 1 – Seznam okresních mysliveckých spolků

Benešov	Hodonín	Kolín	Písek
Beroun	Hradec Králové	Kroměříž	Plzeň
Blansko	Cheb	Liberec	Tábor
Brno – město	Chomutov	Mělník	Třebíč
Brno – venkov	Jablonec nad Nisou	Mladá Boleslav	Uherské Hradiště
Břeclav	Jičín	Most	Ústí nad Orlicí
Česká Lípa	Jindřichův Hradec	Nymburk	Vyškov
Český Krumlov	Jihlava	Opava	Zlín
Děčín	Karviná	Ostrava	Znojmo
Havlíčkův Brod	Karlovy Vary	Pelhřimov	Žďár nad Sázavou

(Tabulka obsahuje seznam všech kontaktovaných 40 okresních mysliveckých spolků – OMS)

Samotné vyhodnocení dotazníku bylo provedeno formou zhodnocení výstupu dotazníku, který byl automaticky zpracován v rámci Google Forms. U výsledků ve formě kruhových grafů byl proveden komentář k danému výsledku. U otevřených odpovědí byly ze sesbíraných zpětných vazeb zmíněny ty nejvíce opakující se odpovědi, a tato část byla dále vyhodnocena. Právě zde bylo možné očekávat některé návrhy změn, upozornění či věcné komentáře na dané téma.

Veškerá data byla sbírána v časovém období od 7. 11. 2019 – do 7. 12. 2019. Tato doba měla být dostačující pro sesbírání alespoň minimálního počtu odpovědí od korespondentů.

5 Výsledky práce

5.1 Teoretická část

Tato část práce je zaměřena na teoretické zpracování jednotlivých historických a platných legislativních úprav institutu mysliveckého hospodáře. Nahlédneme do jednotlivých paragrafů, které se budou týkat tohoto institutu a jeho vztahu k orgánu státní správy. Uvidíme, jak docházelo k právnímu vývoji zmiňovaných institutů v průběhu našeho legislativního vývoje.

5.1.1 Historický vývoj myslivecké legislativy na našem území

5.1.1.1 Historie myslivecké legislativy v 18. století

Myslivost má v našich zemích v historickém významu velmi bohatou minulost. Pokud budeme pátrat o prvopočátcích myslivosti, podíváme se do období vlády Boleslava I., a dalších mezníků této doby. Z hlediska největšího rozkvětu myslivosti se musíme podívat o několik století dopředu. Nacházíme se v 18. století, kdy dochází k rozkvětu bažantnictví, obornictví a mimo jiné též palných zbraní. Z pohledu právních úprav vznikají též různé císařsko-královské patenty, jako právní úprava daného odvětví. V 18. století za vlády Marie Terezie dochází ke vzniku císařsko-královského patentu lesů a dříví, a to z roku 1754. V tomto patentu počíná preference lesnictví na úkor myslivosti. [2]

Počátkem roku 1786 byl vydán řád o myslivosti (Jagdordnung), který platil pro všechny země Rakouské říše. Právo myslivosti bylo rozděleno na soukromé právo a právo na cizí půdě. V případě soukromého práva vykonává právo myslivosti vlastník na svých pozemcích. U práva na cizí půdě si mohl panovník stanovit lov určitého druhu zvěře nebo lov určitých v honitbách bez ohledu na držení těchto pozemků. Poprvé se v tomto řádu setkáváme s termíny honitby a definice lovu. Rozlišuje se lov vysoké zvěře, střední a nízký lov. Výkon myslivosti byl prováděn vlastníkem pozemku, kdy byla zřízena forma služebnosti, pronájmu nebo cesta administrativní správy. Stanoveny byly mimo jiné doby lovu, kdy jejich dodržování bylo kontrolováno státem. Snahou bylo mimo jiné snižování škod na lesních a zemědělských pozemcích, a s tím související stavy zvěře. Hospodaření se zvěří a správu honiteb pro panovníka měli na starost lovčí a další příslušné osoby, které zajišťovali veškeré povinnosti související s chovem a lovem. Jednalo se o odborné správce, kteří museli mít patřičné vzdělání a měli významné společenské postavení. [8]

5.1.1.2 Historie myslivecké legislativy v 19. století

V roce 1849 císař František Josef I. vydal říšský patent o myslivosti č. 154, a to ze dne 7. března. Tímto patentem je právo myslivosti spojeno s vlastnictvím půdy. [2] V tomto patentu bylo zrušeno právo myslivosti na cizí půdě, z čehož vyplývá omezení práva panovníka. Právo myslivosti bylo přiznáno vlastníkům půdy, kdy se jedná o právo věcné. Minimální výměra pozemků, na kterých mohla být vykonávána myslivost, byla stanovena na 115 ha. Právo mohl vlastník vykonávat sám nebo ho mohl pronajmout. Obecní pozemky, které neměly stanovených 115 ha bylo možno pronajmout nebo byla nutnost účasti odborně způsobilé osoby. [8]

V roce 1866 byl vydán na našem území zemský zákon o myslivosti. Tento zákon č. 46 upravuje právo myslivosti v Čechách. Opět se jedná o právo věcné, kdy výkon je omezen zákonem. Minimální výměra pozemku je stále stanovena na 115 ha. Honitby mohly být pronajaty na dobu 6 let. Okresní úřady vydávaly lovecký lístek, který byl nutný k výkonu práva myslivosti. Mimo jiné v této době byly již zavedeny lístky o původu zvěře. Tento zákon řešil také náhradu škody způsobenou zvěří a při samotném výkonu práva. Výkon práva myslivosti na Moravě a Slezsku byl legislativně upraven samostatně, a byly zde nastaveny některé odlišné úpravy práva. Tyto úpravy pak zůstaly nezměněny po vzniku Československé republiky. [8]

5.1.1.3 Historie myslivecké legislativy počátkem 20. století

Začátkem 20. století dochází k rozpadu dlouholeté nadvlády Rakouska-Uherska. Na českém území vzniká samostatný stát Československá republika. V roce 1929 je přijat tzv. malý honební zákon, jakožto první samostatný zákon o myslivosti v období první republiky. V tomto zákoně však nešlo ke změně myslivosti na našem území. V tomto období stále upravoval myslivost koncept úpravy z roku 1866. Tak dlouho vymodlený samostatný stát čekala další náročná historická zkouška. Veškeré oči světa začaly sledovat politický vývoj v sousedním Německu a vzestupu nacionalismu. Po nástupu nacistů v sousedním Německu se nad naším územím situace zhoršovala. Netrvalo dlouho a politická eskalace vyvrcholila k okupaci českého území nacistickým Německem, a došlo ke vzniku Protektorátu Čechy a Morava. V období okupace nacistického Německa na našem území vychází v roce 1941 vládní nařízení o myslivosti č. 127/1941 Sb. [2]

5.1.1.4 Historie myslivecké legislativy v době Protektorátu Čechy a Morava

Vládní nařízení o myslivosti č. 127/1941 bylo velmi významným zákonem, kdy došlo k řadě významných změn. I když se jednalo o protektorátní nařízení, platnost byla ponechána i po konci Protektorátu Čechy a Morava až do roku 1947. Jednalo se o úpravu, která byla velmi nadčasová, a to z důvodu její propracovanosti. Právo myslivosti opět souviselo s vlastnictvím pozemků, kdy bylo definováno jako oprávnění k lovu a přivlastňování ulovené zvěře. Honitby se rozlišovaly na vlastní a společenstevní. Na základě těchto honiteb byla rozlišována jejich minimální výměra. Minimální výměra u honitby vlastní byla stanovena na 115 ha. U společenstevních honiteb byla tato výměra stanovena na 250 ha. Doby pronájmu byly podle chované zvěře na 9 let u drobné zvěře nebo až 12 let u zvěře spárkaté. Pro vydání loveckého lístku byla nutná potřebná myslivecká kvalifikace. Tuto kvalifikaci mohla osoba získat složením myslivecké zkoušky, která byla vykonána před zkušebním výborem. Druhým způsobem bylo obasolvování odborné školy. Protektorátní zařízení se mimo jiné zabývalo ochranou zvěře, hodnocení trofejí, lovecky upotřebitelnými psy, zásadami lovu, zakázanými způsoby a nebo plánovitým hospodařením. S institutem mysliveckého hospodáře se poprvé setkáváme v zákoně z roku 1947. Do této doby byla veškerá činnost související s hospodařením zvěře, její ochranou a lovem v kompetenci vlastníků pozemků, uživatelů nebo odborných správců. Důležitá byla vždy odborná kvalifikace osob pro výkon práva myslivosti. [8]

5.1.2 Vývoj institutu mysliveckého hospodáře od druhé poloviny 20. století

5.1.2.1 Zákon č. 225/1947 Sb.

Po konci druhé světové války a opětovném nastolení právního pořádku se ústavodárné Národní shromáždění republiky československé usneslo na zákoně č. 225/1947 Sb. Myslivost v tomto zákoně je v § 1 zákona o myslivosti definována „*jako hospodářská a kulturní hodnota, která jest odvětvím zemědělské a lesní prvovýroby, které záměrnou hospodářskou činností sleduje řádný chov, ochranu a lov zvěře, jakož i hospodářské zhodnocení ulovené zvěře.*“ [11] Tento zákon byl vydán dne 18. prosince 1947, jehož účinnost nabývala ke dni 1. ledna 1948. Zákon vznikl v předúnorovém období. Za necelé dva měsíce od nabytí účinnosti dochází k uchopení komunistické moci při tzv. únorovém převratu. Během účinnosti tohoto zákona, která trvala až do roku 1962, docházelo ke vzniku několika vyhlášek. Tyto vyhlášky měnily nebo upřesňovaly určité

oblasti právní stránky zákona o myslivosti. Zákon z roku 1947 nově přináší funkci mysliveckého hospodáře, který splňuje určité kvalifikační předpoklady. Tyto předpoklady zajišťují výkon práva myslivosti v plném rozsahu. [11]

5.1.2.1.1 Myslivecký hospodář

Institut mysliveckého hospodáře je v paragrafech tohoto zákona zmiňován v různých souvislostech. Mým úkolem bude nyní zmínit a popsat jednotlivé souvislosti.

S prvním termínem mysliveckého hospodáře se setkáváme v úvodu zákona o myslivosti v oddílu II. Tento oddíl se zabývá správou a využitím honitby. Honitby společenstevní mohou být využívány buď na vlastní účet anebo „propachtováním“. Pod názvem „propachtování“ si představíme druh pronájmu, ze kterého můžeme brát i užitek. Pokud se dané honební společenstvo rozhodne využití honitby na vlastní účely, musí za účelem souvisejícím s výkonem práva myslivosti pověřit osobu, která splňuje zákonem dané podmínky pro výkon funkce mysliveckého hospodáře. U pronájmů společenstevní honitby je uložena povinnost uchazeče o „pacht“ prokázat lovecký lístek a kvalifikaci mysliveckého hospodáře. Tuto kvalifikaci nalezneme v § 21 odst. 1. Tomuto paragrafu se budu dále věnovat. V případě, že vlastník ve své honitbě nebo oboře bude splňovat podmínky pro mysliveckého hospodáře ve zmíněném stanovení, může vykonávat právo myslivosti sám. Nastává-li skutečnost, že tento vlastník nespĺňuje dané podmínky, musí výkonem práva myslivosti pověřit osobu, která vyhovuje těmto podmínkám. Následně musí tuto osobu oznámit jako osobu vykonávající funkci mysliveckého hospodáře. Toto oznámení je směřováno okresnímu národnímu výboru. [11]

Jak už jsem zmiňoval v předchozím odstavci jsou stanoveny přesné podmínky, které musí osoba pro výkon funkce mysliveckého hospodáře splňovat. Touto kvalifikací se zabývá § 21 odst. 1. Tento paragraf stanoví, že myslivečtí hospodáři, *„musí mítí platný roční lovecký lístek a prokázati, že již nejméně ve třech létech, třebas ne po sobě jdoucích, měli roční lovecký lístky a jsou československými státními občany.“* [11] Tyto podmínky jsou základním parametrem pro výkon dané funkce hospodáře, v některých případech může ministerstvo zemědělství povolit výjimku na některou z těchto podmínek. Na Slovensku je k těmto účelům ustanoveno pověřenectvo zemědělství a pozemkové reformy. Ze zákona plyne, že každá myslivecká společnost má za povinnost mít jednoho člena mysliveckým hospodářem. Jak už jsem zmiňoval, musí být tato osoba oznámena okresnímu národnímu výboru a s tím i každá změna související s touto osobou. [11]

Další částí zákona je oddíl III., který se věnuje pachtovní honební smlouvě. V odstavci 2. písm. c) paragrafu 22. tohoto zákona nám říká: „*právoplatným odepřením nebo právoplatným odnětím loveckého lístku mysliveckému hospodáři, jeli v takovém případě pachtýřem honitby myslivecká společnost, nebo byl-li myslivecký hospodář pověřen výkonem práva myslivosti pachtýřem (§ 21, odst. 1), zanikne smlouva, neustanoví-li společnost nebo jiný pachtýř do 30 dnů nového mysliveckého hospodáře.*“ [11] Ve smyslu znění tohoto paragrafu jsou upravené podmínky v případě, kdy nastane skutečnost odepření nebo odnětí loveckého lístku mysliveckému hospodáři a tím i vztah k společnosti nebo „pachtýři“. Povinností je ustanovit ve lhůtě 30 dnů nového hospodáře, jinak hrozí zánik smlouvy. [11]

Stěžejným oddílem zákona je IV. věnovaný ochraně zvěře, který mimo jiné stanovuje některá práva a povinnosti mysliveckého hospodáře na úseku této působnosti. Kompetencí okresního národního výboru je možnost mysliveckému hospodáři povolit některé výjimky. Tyto podmínky se následně vztahují k odstavcům 1 až 8 par. 24. Zde jde o usmrcení poraněné zvěře, chycení zvěře k účelům chovu nebo o odlov mimo dobu lovu. Doby lovu pro jednotlivé druhy zvěře jsou stanoveny v odst. 1 paragrafu 22. V myslivosti, tak jako v jiných odvětvích je zapotřebí zajišťovat statistiky, které jsou důležité pro všeobecný přehled a řízení myslivosti. Na toto téma je určena povinnost, kdy „*Myslivecký hospodář jest povinen vésti podle směrnic, které vydá vyhláškou v úředním listě ministerstvo zemědělství po vyjádření pověřenectva zemědělství a pozemkové reformy, záznamy o odstřelu veškeré zvěře a podávati o něm hlášení pro statistické účely.*“ [11] S výkonem práva myslivosti souvisí také oblast lovecky upotřebitelných psů. U mysliveckého hospodáře je stanovena povinnost používat lovecky upotřebitelného psa při výkonu práva myslivosti, kdy bližší právní předpisy může vydat ministerstvo zemědělství. [11]

Z hlediska vztahu zemského národního výboru, na Slovensku pověřenectvo zemědělství a institutu mysliveckého hospodáře, může nastat potřeba snížení určitého druhu. Snížení určitého druhu zvěře může v dané honitbě nastat v zájmu polního, ovocnářského a lesního hospodářství. Je kompetencí orgánů nařídít mysliveckému hospodáři odstřel nebo odchyt určitého počtu zvěře ve stanovené lhůtě, a to i v době hájení. Pokud by nastala v honitbě potřeba, kdy by počet některého druhu zvěře byl zmenšen, a to v zájmu polního, ovocnářského nebo lesního hospodářství, je v kompetenci zemského národního výboru, na Slovensku je to pověřenectvo zemědělství a pozemkové reformy,

vyšetření dané věci. Poté může naříditi mysliveckému hospodáři, aby určitý počet kusů této zvěře dal odstřelit nebo odchytit, a to ve stanovené lhůtě. Nastane-li situace, že myslivecký hospodář tomuto nařízení nevyhověl, okresní národní výbor má možnost naříditi tento odstřel nebo odchyt zvěře na útratu mysliveckého hospodáře a zvěř se mu ponechá na náhradu spojenou s odstřelem. [11]

Tento oddíl, jak už jsem zmiňoval, je věnován ochraně zvěře, a z podstaty věci je velmi důležitá péče o zvěř. Z tohoto důvodu plyne hospodáři povinnost, že: *„Myslivecký hospodář jest povinen v době nouze, zejména v zimě, pečovati o přiměřené krmení zvěře a v době zimní zříditi ve volném poli vhodné úkryty pro zvěř.“* [11] Tato povinnost je stanovena v § 27. Tento paragraf mimo jiné řeší situaci, kdy myslivecký hospodář nebude plnit tuto povinnost. V tom případě okresní národní výbor může naříditi na jeho náklad krmení zvěře. Pokud dojde k zanedbání péče o zvěř, a dochází ke strádání zvěře hladem, jako reakci na toto jednání mysliveckého hospodáře může okresní národní výbor omezit odstřel zvěře. Tento odstřel může být omezen jak v běžném, tak příštím roce. Ochrana zvěře mimo jiné spočívá v odstranění jedinců, kteří jsou nakaženi nakažlivou nemocí, a hrozilo by šíření této nemoci. Proto je v zákoně stanoven § 28 odst. 1, který říká: *„Vyskytne-li se v honitbě nakažlivá nemoc zvěře, nebo je-li podezření z takové nemoci, nebo vyskytne-li se hromadné hynutí zvěře, jest myslivecký hospodář, po případě honební výbor, povinen hlásiti to neprodleně okresnímu národnímu výboru. V ohlášení nutno uvést druh zvěře a označiti blíže místo, kde se zvěř nachází.“* [11] V reakci na toto ohlášení okresní národní výbor vydá opatření, kterému se musí v postižené, ale také v sousedních honitbách podrobit. Pro účely ochrany myslivosti je stanoven myslivecký personál ochranný. Mezi tyto osoby patří myslivecký hajný nebo myslivecký hospodář. Tato osoba musí splňovat podmínky, které jsou stanoveny pro vzetí do přísahy, a to za účelem ochranné služby myslivecké. Tato přísaha je prováděna okresním národním výborem. Orgánu bezpečnosti je ukládán dohled k plnění daných předpisů. [11]

Na úkor povinností přísluší mysliveckému hospodáři řada oprávnění. K osobě mysliveckého hospodáře se vztahuje oprávnění usmrcovat v honitbě psy nebo kočky. Této věci je věnován § 30 odst. 2. Oprávnění hospodáře počínaje odstavcem b) stanovujíc: *„Usmrcovati v honitbě psy nebo k ní se plížící mimo vliv svého pána ve vzdálenosti větší než 200 m od obydleného domu. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčácké nevzdálí-li se od stáda více než 200 m, a též na psy lovecké, slepecké, zpravodajské psy vojenské a policejní psy, pokud jsou jako takoví k rozeznání a pokud jich oprávněný k jejich službě*

používá, nebo pokud se při výkonu služby přechodně vzdálí z vlivu svého pána nebo vodiče.“ [11] Vzdálenost 200 m od obydleného domu platí také u usmrcování koček nebo koček pytláčících. Dále smí hubit v dané honitbě škodlivou zvěř a ostatní dravá zvířata. V § 30 pod příslušným jsou přesně vymezena oprávnění týkající se mysliveckého hospodáře. Jsou tím oprávnění odst. 2 písm. b) až d). Svá oprávnění smí myslivecký hospodář převést také na loveckého hosta. [11]

Při lovu dochází k postřelení zvěře nebo se můžeme setkat také se zvěří různým způsobem zraněnou. Pokud např. při lovu tato poraněná zvěř přeběhne do cizí honitby, nesmí být tato zvěř stíhána bez svolení mysliveckého hospodáře. Kdyby ale nedal svolení, je povinností mysliveckého hospodáře tuto zvěř sám stíhat. U společenských honů může dojít, že postřelená zvěř přeběhne do sousední honitby a zde také může zhasnout. Je povinnost mysliveckému hospodáři příslušné honitby tuto skutečnost ohlásit. U nehonebních pozemků náleží zhaslá zvěř mysliveckému hospodáři, v jehož honitbě pozemek leží. Povolenkám k lovu a loveckým lístkům je věnován oddíl V. zákona. Kdo může mimo mysliveckého hospodáře vykonávat právo myslivosti stanovuje § 33 odst. 1 kdy: *„Vykonávati právo myslivosti může vedle mysliveckých hospodářů (§21, odst. 1) každý, kdo má platný lovecký lístek a byla-li mu mysliveckým hospodářem vystavena povolenka k lovu (lovecký host) podle vzoru, který vydá ministerstvo zemědělství, na Slovensku po vyjádření pověřenectva zemědělství a pozemkové reformy, povolenky není třeba, je-li lovu přítomen myslivecký hospodář.*“ [11] Pro osoby, které chtějí v dané honitbě lovit, musí tedy myslivecký hospodář vydat povolenku k lovu, která má stanovený vzor. Jde-li o lovecké lístky, vydává okresní národní výbor. Na druhou stranu u společných lovů nemusí být pro každou osobu zúčastňující se tohoto lovu vystavena zvlášť. Povolenka k lovu tedy není potřebná, pokud je lovu přítomen myslivecký hospodář. Myslivecký hospodář si může vyžádat u osob vykonávající právo myslivosti předložení loveckého lístku nebo povolenky k lovu. Toto oprávnění se vztahuje také k mysliveckým hajním a veřejným bezpečnostním orgánům. Mysliveckému hospodáři může okresní národní výbor odebrat lovecký lístek až na dobu 6 let vzhledem k okolnostem. Tato skutečnost může nastat, pokud myslivecký hospodář porušuje opětovně nebo hrubě ustanovení tohoto zákona. Dalším důvodem může být obcházení zákazu „podpachtu“ nebo pominou-li podmínky, pro které by mohl být vydán lovecký lístek. Jedná se o nástroj, jakým může orgán státní správy zasáhnout k porušování tohoto zákona. [11]

Myslivecký hospodář může usmrcovat zvěř plynem nebo zvěř trávit jedem, a to za podmínek dodrží-li stanovené předpisy týkající se použití jedů. Jedná se o trávení fosforovým těstem vran nebo strak. Tato skutečnost může nastat na základě povolení okresního národního výboru. Do oběhu smí zvěř, zvěřinu nebo vejce pernaté zvěře získané v honitbě uvést pouze myslivecký hospodář. Povinností mysliveckého hospodáře je nutnost na základě toho vést časově správné záznamy. V těchto záznamech musí být provedeny záznamy o tom kdy, komu a jaké množství a druh zvěřiny nebo vajec zvěře pernaté přenechal. Myslivecký hospodář, popřípadě jeho zmocněnec vydává dodací lístek. Dodací lístek ze své honitby na zvěřiny hospodář nepotřebuje, ale potvrzením okresního národního výboru se musí vykázat, že je mysliveckým hospodářem. Škody způsobené zvěří jsou častým problémem, kterému se myslivci snaží zamezit. V zákoně č. 225 je tomu věnován oddíl VIII., škody způsobené honbou a zvěří. Dle § 40 odst. a) je myslivecký hospodář povinen hradit: „*Škodu, kterou v honitbě na zemědělských pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě nebo na lesních porostech způsobí sám, jeho personál nebo jeho lovečtí hosté nebo lovečtí psi jeho nebo jmenovaných osob (škoda způsobená výkonem práva myslivosti).*“ [11] Pro účely ochrany polních a lesních plodin je myslivecký hospodář oprávněn chránit tato místa buď ohradami nebo jinými opatřeními za účelem ochrany proti poškozování zvěří. Na základě této ochrany nesmí ale dojít k omezování užívání těchto pozemků. I přes tuto skutečnost nadále platí povinnost platit způsobenou škodu zvěří. [11]

5.1.2.1.2 Orgán státní správy myslivosti

Orgány státní správy myslivosti se zabývají řízením ve věcech mysliveckých. V tzv. první stolici jsou tímto orgánem okresní národní výbory. V druhé stolici jsou určeny zemské národní výbory. Pověření zemědělství a pozemkové reformy se nachází na Slovensku. Nejvyšším orgánem z hlediska členění je ministerstvo zemědělství. Okresní národní výbory (ONV) např. vedou seznam honiteb ve svém správním obvodu. Kontrolují účinnost tohoto zákona týkající se ochranného personálu. V případě nastane-li skutečnost odporující ustanovení, zruší její platnost. [11]

5.1.2.2 Zákon č. 23/1962 Sb.

Po 15 letech účinnosti poválečného zákona o myslivosti z roku 1947 dochází v roce 1962 ke vzniku nového zákona o myslivosti č. 23/1962 Sb. Tento zákon je součástí Sbírký zákonů Československé socialistické republiky vydané dne 9. března 1962. Zákon č. 23, ze dne 23. února 1962 byl usnesen Národním shromážděním Československé socialistické republiky. Zákon nabyl účinnosti dne 1. března 1962. [12]

Zákon přináší odloučení práva myslivosti od vlastnictví honebních pozemků. Účelem ustanovení je zajištění optimálních podmínek pro zvěř. Podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona nalezneme ve vyhlášce č. 24/1962 Sb., vydána ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství. [10]

5.1.2.2.1 Myslivecký hospodář

Pokud chtějí uživatelé honiteb vykonávat právo myslivosti, jsou povinni stanovit dle zákona kvalifikovaného mysliveckého hospodáře. Tato skutečnost je v zákoně definována jako „péče socialistického hospodáře“. Paragraf 15 odst. 2 říká: „*Mysliveckého hospodáře schvaluje okresní národní výbor k návrhu uživatele honitby. Před schválením si vyžádá vyjádření Československého mysliveckého svazu. Schválenému mysliveckému hospodáři vydá okresní národní výbor průkaz o oprávnění vykonávat tuto funkci.*“ [12] Tento paragraf nám přesně definuje proces jmenování osoby do funkce mysliveckého hospodáře. Jmenování předchází návrh na jmenování, kdy tento návrh podává uživatel honitby. Podmínky pro výkon institutu mysliveckého hospodáře, které musí splňovat tato osoba, je povinnost být československým občanem. [12]

O institutu mysliveckého hospodáře najdeme v Základech myslivosti od Rakušana část věnovanou na toto téma, která vychází ze zákona. Osoba, která chce vykonávat funkci zmiňovaného institutu, musí mít platný lovecký lístek, kdy doba vlastnění tohoto lístku je nejméně pět let. Tyto roky nemusejí být po sobě jdoucí. Dalším a stěžejním předpokladem je složení zkoušky mysliveckého hospodáře a být československým občanem. Jak už bylo zmíněno, musí být tato osoba schválena pro tuto funkci okresním národním výborem. Na základě schválení tento orgán vydá průkaz, který je dokladem o oprávnění výkonu funkce mysliveckého hospodáře. Myslivecký hospodář v rámci organizace mysliveckého sdružení je členem výboru. Při vydávání povolenek je dáno, že: „*Povolenku k lovu vydává na předepsaném tiskopise uživatel honitby. Povolenku k lovu podepisuje orgán oprávněný zastupovat uživatele honitby a myslivecký hospodář.*“ [13] Z pohledu na myslivecká

sdružení má myslivecký hospodář zastoupení ve výboru, a jedná se o jednu z nejdůležitějších osob, v rámci spolku, která realizuje usnesení na úseku mysliveckého hospodaření. [10]

K institutu se vážou také jednotlivá práva a povinnosti mysliveckého hospodáře. Ta jsou pak definována buď rámcově, nebo jednotlivě. Pokud se jedná o rámcové povinnosti, jedná se o dohled nad dodržováním práva myslivosti, které se má vykonávat dle řádného mysliveckého hospodaření a v bezprostředním souladu s předpisy týkajícími se myslivosti nebo dalšími opatřeními týkajícími se záchranu užitkové zvěře. Z hlediska mysliveckého hospodaření má za povinnost připravovat plán mysliveckého hospodaření a lovu, který vypracovává pro uživatele honitby. Po jeho vypracování pak dohlíží na jeho dodržování. Tyto předložené plány schvaluje okresní národní výbor jako orgán v rámci řízení myslivosti. Do jednotlivých povinností patří vedení záznamů o mysliveckém hospodaření a podávání statistických hlášení. V zákoně č. 23/1962 Sb. je tato povinnost definována v § 25 odst. 4: „*Myslivecký hospodář je povinen vést záznamy o hospodaření v honitbě a podávat hlášení pro statistické účely.*“ [12] U pořádání společných honů předkládat jejich plán a při vedení těchto honů o správnou organizaci. Tyto plány předkládá orgánu státní správy. Na druhou stranu je mysliveckému hospodáři přisouzena řada práv. Může používat otrávená vejce k ničení škodné, nepotřebuje povolenku k lovu, může lovit odstřelem zajíce na oplocených vinicích a zahradách. Při dohledávce zvěře má právo použít loveckou zbraň nebo právo na bezplatný lovecký lístek. Uživatel má povinnost předem zpravit mysliveckého hospodáře o sledování nebo dohledávání zvěře do cizí honitby. Jednotlivá práva a povinnosti nejsou v zákoně uceleně definována v jednom paragrafu, ale jsou začleněna v průběhu celého zákona nebo v provádějících předpisech. [10]

Najdeme ale přímo také specifickou část určenou institutu mysliveckého hospodáře. Tato část je ve vyhlášce č. 24/1962 Sb., která je provádějící vyhláškou s předpisy k zákonu o myslivosti č. 23. Zmíněnou část nalezneme v části druhé od § 2 až do § 6. [13]

Myslivecký hospodář spolu s mysliveckou stráží může lovit zvěř takovým způsobem, který ji zbytečně netrýzní. Trávení zvěře nebo usmrcování plynem smí být použita jen takovým způsobem, pokud dojde k dodržení předpisů o používání jedů a trávení. Všechny osoby vykonávající právo myslivosti musejí mít u sebe lovecký lístek a povolenku k lovu. Pokud myslivecký hospodář požádá o předložení těchto dokladů, je tato osoba povinna na žádost předložit příslušné doklady. Kompetencí uživatele honitby je možnost prodávat zvěř, zvěřinu nebo kůže zvěře pocházející z honitby, kde vykonává právo

myslivosti. Na základě toho musí myslivecký hospodář vést záznamy, kde se vedou informace komu, kdy a jaké množství, a o jaký druh zvěře se jednalo. [13]

Jak už je zmíněno ve vyhlášce č. 24/1962 Sb., která je provádějící vyhláškou zákona o myslivosti, najdeme přímo část týkající se mysliveckého hospodáře. Jsou zde opětovně definována základní ustanovení tohoto institutu nebo část týkající se zkoušek mysliveckých hospodářů. Z pohledu na danou věc je důležitý úsek § 2 odst. 1, který říká: *„Jestliže okresní národní výbor neschválí ustanoveného mysliveckého hospodáře, popřípadě vzdá-li se myslivecký hospodář funkce, je uživatel honitby povinen navrhnout do 30 dnů okresnímu národnímu výboru ke schválení nového mysliveckého hospodáře.“* [13] Tato lhůta 30 dnů je závazná, v opačném případě by hrozilo zrušení smlouvy. Pokud bychom měli hlubší zájem ke zkouškám mysliveckých hospodářů, vztahuje se k tomu § 3 až § 6. Především pak zkušební řád určuje veškeré podrobnosti týkající se zkoušky mysliveckého hospodáře, který nalezneme v příloze č. 2 této vyhlášky č. 24/1962 Sb. Pokud by nastala okolnost směřující k odebrání loveckého lístku mysliveckému hospodáři, může v případě opakovaného nebo hrubého porušení předpisů myslivosti okresní národní výbor odebrat lovecký lístek mysliveckému hospodáři, a to na dobu nejméně pěti let. [13]

5.1.2.2.2 Vyhláška č. 25/1962 Sb.

Vyhláška č. 25/1962 Sb. ze dne 1. března 1962 týkající se hájení a o době, způsobu a podmínkách lovu některých druhů zvěře je vyhláškou ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Vyhláška nabyla účinnosti 1. března 1962. Vyhláška související s institutem mysliveckého hospodáře, a to v části věnované honům na lovnou zvěř § 7. Paragraf 7 ukládá povinnost mysliveckému hospodáři nahlásit okresnímu výboru a okresnímu výboru Československého mysliveckého svazu každý hon. Povinností dle § 7 odst. 2: *„Myslivecký hospodář je povinen se před honem přesvědčit, zda všichni zúčastnění střelci mají platné lovecké lístky, zda zbraně jsou v nich řádně zapsány a zda jejich výrobní čísla souhlasí.“* [14] Hospodář jako vedoucí honu musí mít přehled o všech účastnících. Z toho plyne, že v případech nesrovnalostí příslušných dokumentů má povinnost dotyčnou osobu vyzvat k opuštění z honu. [14]

5.1.2.2.2.1 Orgán státní správy myslivosti

V rámci pohledu na členění orgánu státní správy myslivosti je příslušným ústředním orgánem státní správy ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Orgány nižší úrovně nalezneme též v krajích a okresech. Zde řídí myslivost krajské a

okresní národní výbory. Tyto orgány následně zajišťují příslušné úkony ve spolupráci s Československým mysliveckým svazem. Okresní národní výbory zajišťují bezprostřední řízení myslivosti. Pokud bude nutné se odvolat nebo podat stížnost proti rozhodnutí orgánu národního výboru, lze se odvolat orgánu nejbližší vyššímu. Jedná se tedy o řízení dvoustupňové. [6]

Pokud se budeme chtít podívat přímo na část zákona zabývající se řízením myslivosti, je této část věnována část desátá řízení myslivosti. Pro specifickou charakteristiku se tím zabývá § 38 tohoto zákona. [14]

5.1.2.3 Zákon č. 270/1992 Sb.

Rok 1989 a politické události s ním související přinesly mimo jiné legislativní změnu zákona o myslivosti. Po rozpadu Československé socialistické republiky dochází ke vzniku České a Slovenské Federativní Republiky. Období tohoto právního uspořádání státu jako celek trvalo pouze tři roky do roku 1992. Od 1. 1. 1993 dochází ke vzniku samostatné České republiky. Zákon s účinností od 1. června 1992 byl zákon č. 270/1992 Sb. S tímto zákonem došlo ke změně či doplnění zákona č. 23/1962 Sb. [15]

Jako reakce na vznik samostatné České republiky byl zákon č. 512/1992 Sb., Zákon o myslivosti, jehož účinnost nastává 19. 11. 1992. [16]

5.1.2.3.1 Myslivecký hospodář

Zákon č. 270/1992 Sb. je součástí Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky, která byla vydána dne 29. května 1992. Nad tímto zákonem se usnesla Česká národní rada, kdy se jedná o zákon s působností výlučně pro Českou republiku. [15]

V doplňujících nebo pozměňovacích paragrafech tohoto zákona u institutu mysliveckého hospodáře dochází k řadě změn. Právo myslivosti vykonávají v honitbě Československé fyzické a právnické osoby, jako uživatelé honiteb. Ke spravování této honitby musejí mít dle zákona kvalifikovaného mysliveckého hospodáře. V § 15 odst. 2 je stanoveno, že: *„Mysliveckého hospodáře jmenuje a odvolává okresní úřad k návrhu uživatele honitby. Zároveň mysliveckému hospodáři vydá průkaz k oprávnění vykonávat tuto funkci. O odvolání mysliveckého hospodáře může okresní úřad rozhodnout i z vlastního podnětu, jestliže hrubě nebo opětovně porušuje své povinnosti nebo ztratil způsobilost k výkonu této funkce.“* [15] Tento paragraf přesně stanoví vztah orgánu státní správy k mysliveckému hospodáři, a to k jeho jmenování, odvolání a jaké jsou podmínky.

Povinností uživatele honitby je nadále vypracovávat plán mysliveckého hospodaření a lovu, a tedy mimo jiné zajistit správné provedení odlovu zvěře. Okresní úřad nebo správa národního parku tento plán mysliveckého hospodaření a lovu schvaluje. Veškeré směrnice na vypracování a schválení plánu mysliveckého hospodaření vydává ministerstvo zemědělství. Mezi povinnostmi mysliveckého hospodáře patří vést záznamy o hospodaření a pro statistické účely podávat hlášení. Může lovit zvěř jedem nebo plynem jen v případech, pokud dodrží předpisy týkající se daného lovu. Pokud by nastala skutečnost vyžadující předložení loveckého lístku nebo povolenky k lovu, může o to požádat myslivecký hospodář. Osoby, které jsou v přítomnosti mysliveckého hospodáře, nepotřebují lovecký lístek. Samotná osoba mysliveckého hospodáře též nepotřebuje lovecký lístek. Při výkonu práva myslivosti se klade za povinnost uživateli honitby zajistit řádný výkon mysliveckým hospodářem, který má řádnou kvalifikaci. [15]

5.1.2.3.2 Orgán státní správy myslivosti

Ministerstvo zemědělství České republiky je ústředním orgánem řízení myslivosti v České republice, které je ve spolupráci s pověřenými mysliveckými a ostatními zainteresovanými organizacemi. V rámci členění řízení myslivosti orgánem nižší úrovně je v okresech okresní úřad. Okresní úřad spolupracuje se zástupci vlastníků a nájemců honiteb nebo mysliveckých organizací. Na území národních parků nahrazuje okresní úřad ve věcech řízení myslivosti správa národních parků. Ministerstvo zemědělství může některé z mysliveckých organizací, fyzické nebo právnické osoby pověřit vybranými úkoly v oblasti myslivosti, kynologie a střelectví. [15]

5.1.2.4 Zákon č. 512/1992 Sb.

Zákon o myslivosti č. 512/1992 Sb. byl vyhlášen předsednictvem České národní rady s působností pro Českou republiku úplné znění zákona č. 23/1962 Sb. Tento zákon vyplývá z dřívějších změn a doplnění. [16]

5.1.2.4.1 Myslivecký hospodář

Uživatel honitby je povinen dle § 15 odst. 1 zajistit kvalifikovaného mysliveckého hospodáře. Tento odst. zní: „*Československá fyzická nebo československá právnická osoba anebo jejich sdružení (v dalším „uživatel honitby“), jsou povinny spravovat honitbu a ustanovit k tomu kvalifikovaného mysliveckého hospodáře. Kvalifikaci mysliveckých hospodářů, jejich povinnosti a oprávnění upraví Ministerstvo zemědělství České*

republiky.“ [16] Okresní úřad jmenuje a odvolává mysliveckého hospodáře. Ke jmenování do této funkce musí dojít z podnětu uživatele honitby. Pokud nastane skutečnost, která vyžaduje odvolání mysliveckého hospodáře, může okresní úřad odvolat tuto osobu z funkce z vlastního podnětu. Touto skutečností musí být hrubé, opětovné porušování povinností nebo ztracení způsobilosti k výkonu této funkce. Dle § 24 odst. 1: „*Uživatel honitby je povinen vypracovat plán mysliveckého hospodaření a lovu v honitbě a zajistit v něm provedení lovu (včetně odchyty) zvěře.*“ [16] Schvalování plánu mysliveckého hospodaření a lovu je v kompetenci okresního úřadu. Za povinnost mysliveckému hospodáři se ukládá vést záznamy o hospodaření v honitbě. Do této povinnosti se zahrnuje hlášení pro statistické účely. V případech postřelené zvěře nebo zraněné, která přeběhne do cizí honitby, je povinností uživatele honitby informovat o této skutečnosti mysliveckého hospodáře, který má právo sledování nebo dohledání se zúčastnit. Lovící osoby musí mít u sebe lovecký lístek a povolenku lovu. Myslivecký hospodář má právo požádat, aby osoba lovící předložila lovecký lístek a povolenku k lovu. Povolenky k lovu nemusí mít pouze myslivecký hospodář. Uživatel honitby vydává povolenky k lovu, jejich vzhled je stanoven na předepsaném tiskopise. [16]

5.1.2.4.2 Orgán státní správy myslivosti

Řízení myslivosti v České republice jako ústřednímu orgánu náleží ministerstvu zemědělství. Ministerstvo spolupracuje mimo jiné se zástupci ostatních mysliveckých organizací. Orgánem nižšího stupně v oblasti řízení myslivosti na okresech jsou okresní úřady. Okresní úřady spolupracují s vlastníky, nájemci honiteb a mysliveckými organizacemi. Na území národních parků nahrazuje působnost okresních úřadů správa národních parků. V případě, že se jedná o působnost okresních úřadů ve věcech federálního ministerstva obrany, je tato působnost vykonávána ministerstvem zemědělství. Některými úkoly na úseku myslivosti v oblasti výuky např. myslivosti, kynologie, střelectví může Ministerstvo zemědělství České republiky pověřit některé z fyzických, právnických nebo mysliveckých organizací. Okresní úřady rozhodují např. o uznání honebních pozemků a veškeré činnosti související s touto agendou. [16]

5.1.3 Institut mysliveckého hospodáře na území ČR ve 21. století

5.1.3.1 Zákon č. 449/2001 Sb.

Nový zákon o myslivosti přinesl začátkem 21. století novou právní úpravu věnovanou myslivosti na území České republiky.

Zákon se věnuje úpravě chovu a zachování druhů zvěře, tvorby a využití honiteb, a to na principu honiteb vlastních nebo pronajatých, držení zvěře v zajetí, řeší postavení a právní poměry honebních společenstev nebo mimo jiné se také zabývá náhradou škody. [9]

Jednotlivé části zákona č. 449/2001 Sb.:

- a) *„Část první – obecná ustanovení (§ 1 - § 2),*
- b) *Část druhá – chov a zušlechťování zvěře (§ 3 - § 7),*
- c) *Část třetí – ochrana myslivosti a zlepšování životních podmínek zvěře (§ 8 - § 16),*
- d) *Část čtvrtá – tvorba a využití honiteb (§ 17 – § 34),*
- e) *Část pátá – myslivecké hospodaření a lov (§ 35 - § 51),*
- f) *Část šestá – škody způsobené užíváním honitby, zvěři na zvěři (§ 52 - § 56),*
- g) *Část sedmá – státní správa myslivosti (§ 57 - § 62),*
- h) *Část osmá – sankce (§ 63 - § 64),*
- i) *Část devátá – přechodná a závěrečná ustanovení (§ 65 - § 70),*
- j) *Část desátá – účinnost (§ 71).“ [8]*

Zákon č. 449/2001 Sb. vzešel z usnesení Parlamentu České republiky z 27. listopadu 2001. Účinnost zákona, od kterého je nutné se tímto zákonem řídit, je 1. července 2002. [7]

5.1.3.1.1 Myslivecký hospodář

V zákoně o myslivosti byla mysliveckému hospodaření a lovu věnována část pátá. Hlava I. spojená s příslušným institutem mysliveckého hospodáře počíná paragrafem 35. Při uznání honitby se ukládá ze zákona držiteli honitby rozhodnout se do 60 dnů, zda bude zde vykonávat právo myslivosti sám nebo tuto honitbu pronajme. Uživatel honitby musí do 15 dnů navrhnout orgánu státní správy odborně způsobilého mysliveckého hospodáře. Tato lhůtní povinnost nastává také při rozhodnutí o odvolání mysliveckého hospodáře, odmítnutí navržené osoby nebo zániku funkce dosavadního mysliveckého hospodáře. K tomu zákon v § 35 odst. 7 stanoví: *„Mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává orgán státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Pro ustanovování a odvolávání*

platí obdobně ustanovení § 12 odst. 3 a § 13.“ [8] Tato povinnost uživatele navrhnout odpovídající osobu na funkci mysliveckého hospodáře je zakotvena již v § 35 odst. 3. Je zde stanoveno, že mysliveckého hospodáře nemůže odvolat nebo ustanovit uživatel honitby bez souhlasu orgánu státní správy. [4]

Osoba, která je navržena pro zastávání funkce mysliveckého hospodáře, musí splňovat dané předpoklady. Osoba má způsobilost k právním úkonům a je starší 21 let. Tato osoba musí být bezúhonná podle § 12 odst. 4, který říká: *„Za bezúhonného se podle tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku myslivosti nebo komu byla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona.*“ [8] Pokud uplynuly 2 roky od nabytí právní moci u uložených pokut za přestupky a pokutám na úseku myslivosti, nepřihlíží se k tomu dle tohoto zákona. Osoba musí mít bydliště na území České republiky, má platný lovecký lístek včetně pojištění a platný zbrojní průkaz skupiny C. Podmínkou odborné klasifikace je splnění zkoušky mysliveckého hospodáře, splnění předmětu z myslivosti na vysoké škole, ukončení studia na střední odborné škole nebo vyšší odborné škole, kde je myslivost vyučováným předmětem nebo studijním oborem. K bezúhonnosti a jejímu ověřování orgánem státní správy je věnován odst. 2 § 35, který říká: *„Orgán státní správy myslivosti, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. c) vyžádá podle zvláštního právního předpisu opis z evidence Rejstříků trestů.*“ [8] Žádost o vydání opisu z evidence trestů podává orgán státní správy elektronickou formou. Součástí má být také čestné prohlášení, které slouží ke splnění bezúhonnosti, kdy je potvrzením nespáchání přestupku dle zákona o přestupcích č. 200/1990 Sb. [8]

Myslivecký hospodář je při své činnosti oprávněn: (§ 35 odst. 4)

- a) *„Vypracovat a spolu se zástupcem a uživatelem honitby podepsovat úkony týkající se mysliveckého hospodaření, například návrh plánu mysliveckého hospodaření a statistický výkaz o stavu honitby,*
- b) *Zastupovat uživatele honitby při jednání týkajícím se mysliveckého hospodaření,*
- c) *Kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, být předem zpraven o provádění dohledávky poraněné zvěře, která přeběhla nebo přeletěla ze sousední honitby,*
- d) *Požadovat předložení loveckého lístku a potvrzení o povinném pojištění od osob, které loví v honitbě zvěř, při zjištění neplatnosti loveckého lístku nebo nepředložení*

potvrzení o povinném pojištění vyzvat lovce, aby honitbu opustil, a případ oznámit orgánu státní správy myslivosti. Uvedené osoby jsou povinny předložit požadované doklady, popřípadě honitbu opustit,

- e) Usmrcovat toulavé psy a kočky, další zvířata škodlivá myslivosti, zdivočelá domácí zvířata a volně se pohybující zvířata z farmových chovů zvěře podle § 14 odst. 1 písm. e) a g),*
- f) Vést společné lovy, požadovat předložení dokladů loveckých psů, zastavit provádění společného lovu, nejsou-li splněny podmínky pro něj stanovené, nebo není-li dbáno bezpečnostních pravidel při použití loveckých zbraní.“ [8]*

Myslivecký hospodář je při své činnosti povinen: (§ 35 odst. 5)

- a) „Prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře,*
- b) Zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře,*
- c) Navrhovat uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření v honitbě, odpovídá mu za toto hospodaření,*
- d) Vést záznamy o hospodaření v honitbě, zejména o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, a připravovat statistická hlášení pro orgány státní správy myslivosti,*
- e) Evidovat vydané povolenky k lovu, v honitbě používané lovecké psy (s rozdělením na psy započítané do minimálního předepsaného počtu pro honitbu a na psy ostatní), vést další předepsané evidence,*
- f) Nejpozději následující den po skončení honu zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů,*
- g) Vyloučit z účasti na honu střelce, honce i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných toxických látek, osoby mladší 15 let a osoby, které hrubým způsobem porušily bezpečnostní pravidla, uvedené osoby jsou povinny místo honu opustit,*
- h) Provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře,*
- i) Oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby a orgánu státní správy myslivosti, který jej ustanovil,*
- j) Zabezpečit průkaz mysliveckého hospodáře proti zneužití, ztrátě a odcizení, případně takové skutečnosti neprodleně oznámit orgánu státní správy myslivosti, který mu průkaz vydal.“ [8]*

V tomto zákoně jsou uceleně definována práva a povinnosti tohoto institutu. V odůvodněných případech může myslivecký hospodář přenést své povinnosti nebo oprávnění na jinou osobu, a to na dočasnou dobu. Podmínkou je, že tato osoba musí být držitelem loveckého lístku nejméně předchozích 5 let. Z toho vyplývá, že se nejedná o stálého zástupce, ale pouze o dočasnou dobu a v odůvodněných případech. Může se také jednat o pouhé přenesení části oprávnění. Vzor průkazu mysliveckého hospodáře je stanoven ve vyhlášce. Vyhláška mimo jiné stanovuje provádění zkoušek pro mysliveckého hospodáře, myslivecké organizace a školy, které jsou pověřeny organizací zkoušek. [8]

5.1.3.1.2 Orgán státní správy myslivosti

Cílem státu je regulování práva myslivosti, kdy největší z aspektů je vztah k ochraně zvěře a ochraně životního prostředí. K těmto účelům je v zákoně vymezená část sedmá týkající se státní správy myslivosti, kdy § 57 zákona o myslivosti se zabývá orgány státní správy myslivosti. Státní správa je vykonávána buď přímo, nebo nepřímo. Přímá státní správa je v kompetenci ministerstva. § 57 odst. 1 říká: „*Ústředním orgánem státní správy myslivosti v České republice, s výjimkou území národních parků, je Ministerstvo zemědělství. Na území národních parků je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo životního prostředí.*“ [8] Nepřímý výkon státní správy je v kompetenci krajských úřadů a obcí s rozšířenou působností, kdy je na tyto subjekty delegována nebo propůjčena státní správa. Území krajů upravuje odst. 2, kdy: „*Na území krajů je orgánem státní správy myslivosti krajský úřad v přenesené působnosti.*“ [8] V případě území hlavního města Prahy je Magistrát hlavního města Prahy orgánem státní správy, který může delegovat působnost v oblasti myslivosti na městské části. Obecní úřady s rozšířenou působností jsou orgánem státní správy na území obcí. Jedná-li se o pozemky určené pro obranu státu, vykonává správu Ministerstvo zemědělství České republiky. [8]

Ministr zemědělství zřizuje jako poradní sbor Mysliveckou radu, skládající se ze zástupců důležitých organizací, orgánů a složek zabývajících se myslivostí. Usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí se orgány obcí, krajů při výkonu přenesené působnosti řídí těmito nařízeními. Krajské úřady vykonávají kontrolu, metodickou a odbornou pomoc obcím s rozšířenou působností. Řízení myslivosti ministerstvem, krajskými úřady, obecními úřady s rozšířenou působností jsou definovány jako třístupňový systém řízení myslivosti. Na území hlavního města Praha definuje výkon státní správy v přenesené působnosti zákon

o hlavním městě Praze. U příslušných paragrafů týkajících se jednotlivých působností orgánů státní správy jsou u písmen v rámci odstavců týkajících se působnosti odkazy na příslušná právní ustanovení. Jedná se tedy o odkaz na příslušný paragraf, kde na toto téma nalezneme přesné znění právní normy. [7]

Orgány státní správy dozírají na správné řízení myslivosti. Dozoru v myslivosti je v zákoně věnována hlava II zahrnující § 61, kdy odst. 1 přesně stanoví: „*Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí dozírají v rámci svých působností stanovených zvláštním právním předpisem, jak orgány státní správy myslivosti, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a dodržují rozhodnutí vydaná na jejich základě.*“ [8] V rámci svých působností, které jsou stanoveny zvláštními právními předpisy, dozírá ministerstvo zemědělství a ministerstvo životního prostředí na dodržování tohoto zákona a předpisů. V přenesené působnosti kraje a obce dozírají tak jako ministerstva na dodržování tohoto zákona a souvisejících předpisů. Dozírají nad vydanými rozhodnutími, kdy uživatelé honiteb myslivecky hospodaří v souladu se zákonem, ochranou myslivosti a chovu zvěře. Kompetencí orgánu dle odst. 3 je: „*Orgány státní správy v myslivosti ukládají rozhodnutí opatření k odstranění zjištěných nedostatků a opatření ke zlepšení; jsou oprávněny v případě nutnosti rozhodnout o omezení užívání honitby do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.*“ [8] Tento paragraf nám říká o specifické činnosti a nástrojích při zjištění nedostatků za účelem nápravy. Tento výsledek je tzv. správním rozhodnutím. Proto při své činnosti musí orgány státní správy myslivosti se řídit správním řádem stanoveným zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád. [8]

5.1.3.1.2.1 Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství jako ústřední orgán státní správy upravuje § 58. Ministerstvo zemědělství v odst. 1 rozhoduje o zachování druhů zvěře, vypouštění druhů zvěře a také dovozu a vývozu. Zabývá se řízením myslivosti u organizací spadající do oblasti působnosti Ministerstva obrany a má právo na ukládání opatření, kterými se snaží přimět k odstranění nedostatků zjištěných při dozoru. Mezi další oblasti rozhodování patří, že Ministerstvo zemědělství řídí výkon státní správy myslivosti. Má vůdčí postoj na organizování a řízení výzkumu, mimo jiné se podílí na vzdělávání v oblasti myslivosti. V této oblasti ministerstvo zpravidla stanovuje podmínky k jednotlivým druhům zkušek. Je hlavním orgánem zabývajícím se koncepcí rozvoje myslivosti, podílí se na mezinárodní

spolupráci. Ve vztahu k institutu mysliveckého hospodáře ministerstvo pověřuje právnické osoby k provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře, zabezpečuje též vyšší odborné myslivecké zkoušky. Statistická hlášení o myslivosti jsou též v kompetenci zpracování tohoto úřadu. [8]

5.1.3.1.2.2 Krajský úřad

Podíl krajských úřadů na řízení myslivosti se zakládá na přenesené působnosti. O dílčích oblastech působnosti pojednává § 59, kde se pojednává o souhlasu chovu zvěře v zajetí, vymezení oblastí chovu, možnosti uložení opatření k odstranění nedostatků, a to při vykonávání dozoru. Bližší informace o dozoru v myslivosti u krajských úřadů nalezneme v § 61 odst. 3. V odstavci 2 nalézáme povinnost vést agendu týkající se oblasti chovu zvěře, určování termínu sčítání zvěře, zpracování statistických hlášení, podílí se na vzdělávání v myslivosti a spolupracuje s občanskými sdruženími. V případě dozorové činnosti krajských úřadů patří řízení státní správy myslivosti u obcí s rozšířenou působností. [7]

5.1.3.1.2.3 Obecní úřad

Obecní úřady u obcí s rozšířenou působností, o kterých pojednává § 60, vykonávají státní správu v myslivosti v oblastech neuvedených v § 57 až § 59. Lze použít označení termínem zbytkově. Pokud daná pravomoc není přesně stanovena v rozmezí zmíněných paragrafů, vykonává tuto správu orgán státní správy na úrovni obcí s rozšířenou působností. Obecní úřady provádějí největší část dozoru. Seznam všech obcí s rozšířenou působností nalezneme v příloze č. 2 zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. Vyhláška č. 388/2002 Sb. stanovuje jednotlivé správní obvody obcí s rozšířenou působností. Přehled jednotlivých oblastí, kterými se tzv. ORP, tedy obce s rozšířenou působností zabývají, jsou vypsány v následující části. U každé oblasti kompetence jsou zmíněny paragrafy odkazující na příslušný právní předpis v zákoně. [8]

Obecní úřady jsou orgány rozhodující ve věcech ve vztahu k institutu:

(působnost, ve kterém je přímo zmíněn institut mysliveckého hospodáře)

- „*ustanovení a odvolávání mysliveckého hospodáře (35 odst. 6)*“ [8]

Obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává tyto další činnosti ve vztahu k institutu:

(působnost, ve kterém je přímo zmíněn institut mysliveckého hospodáře)

- *„vede evidenci o využití honiteb (§ 34 odst. 1) a v jejím rámci i evidenci týkající se mysliveckých hospodářů a evidence loveckých psů používaných pro honitbu (§ 38 odst. 2)“ [8]*

5.1.3.2 Vyhláška č. 244/2002 Sb.

Vyhláškou, kterou se upravují některá ustanovení zákona č. 499/2001 Sb., je vyhláška ministerstva zemědělství č. 244/2002 Sb. Vyhláška nastává s účinností od 1. 7. 2002. Skládá se z celkem devíti částí, kde nalezneme podrobnější úpravu týkající se např. podrobností předpokladů pro výkon funkce myslivecké stráže, pokyny týkající se používání loveckých dravců nebo lovecké lístky a zkoušky myslivosti. Nás bude nejvíce zajímat část druhá. Tato část doplňuje par. 35 odst. 7 zákona, zaměřující se na průkaz mysliveckého hospodáře, způsob provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře nebo také myslivecké organizace a školy, které mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek. Z hlediska rozsahu paragrafů zabývajících se tímto tématem se jedná o § 4 až § 8. [17]

Prvním paragrafem této části je § 4 zabývajících se průkazem mysliveckého hospodáře, a to veškerými náležitostmi, které musí splňovat. Mezi tyto náležitosti patří rozměr 70 x 98 mm, zaoblené rohy a musí být zataven do fólie o rozměrech 75 x 105 mm. Na čelní straně se nachází v horní části nápis „Průkaz mysliveckého hospodáře“ a velký státní znak České republiky. V levé části průkazu se nalézá fotografie, kde musí být v pravém rohu otisk kulatého úředního razítka, tedy razítka vydávajícího orgánu státní správy. V pravé části pak nalézáme příjmení, jméno a titul mysliveckého hospodáře a název honitby, místo, pro kterou je myslivecký hospodář ustanoven. Zadní strana průkazu v horní části obsahuje nadpis Česká republika – Průkaz mysliveckého hospodáře. Pod tímto nápisem je prostor pro vypsání jména uživatele honitby, název a sídlo orgánu státní správy myslivosti, který tento průkaz vydal, a to včetně data vydání, čísla jednacího a době platnosti. Poslední součástí je podpis a razítko orgánu vydávajícího tento průkaz. Průkaz mysliveckého hospodáře, tedy vzor, který je součástí také této vyhlášky, jsem přidal jako součást do **přílohy č. 1** mé bakalářské práce. [17]

Už v zákoně o myslivosti č. 449/2001 Sb. i v historických zákonech předcházejících současnou právní úpravu musela osoba, která chce vykonávat funkci mysliveckého hospodáře, složit zkoušky mysliveckého hospodáře. Touto zkouškou se zabývá § 5, který stanovuje, že zkoušky se skládají z písemné a ústní části. Tyto části musí obsahovat otázky ze čtyř skupin, které obsahují např. práva a povinnosti mysliveckého hospodáře, znalosti zákona o ochraně přírody a krajiny, znalostí péče o zvěř, zásady chovu, ochrany zvěře, výživy zvěře, myslivecké zoologie nebo etologie. Dle mého názoru není zapotřebí podrobně rozebírat zkoušky mysliveckých hospodářů obsahující veškeré postupy, způsoby hodnocení znalostí uchazečů nebo snad jaké složení a za jakých podmínek má vypadat zkušební komise. Posledním paragrafem této části § 8 se zabývá organizováním zkoušek mysliveckých hospodářů, kterými jsou myslivecké organizace, střední, vyšší odborné školy se studijními obory lesnictví nebo myslivosti a vysoké školy, kde je prováděna výuka myslivosti jako součást studijního programu. [17]

V rámci této vyhlášky je dobré zmínit povolenku k lovu, kterou jsem z hlediska náležitostí s činností mysliveckého hospodáře již zmiňoval. Povolenka k lovu, a to jejím povinným náležitostí je věnován § 20 části čtvrté této vyhlášky. Z hlediska zákona o myslivosti se vztahuje k § 46 odst. 2 zákona. Povolenka musí obsahovat evidenční číslo povolenky k lovu, údaje o uživateli honitby, jeho sídlo a název honitby. Dále jsou zde údaje osoby, které je povolenka k lovu vystavena. Tyto údaje obsahují jméno, příjmení, číslo loveckého lístku, adresu místa trvalého pobytu a popřípadě místo pobytu osoby. Na zadní straně této povolenky k lovu je zmíněn druh zvěře a počet kusů, popřípadě pohlaví, na které je povolenka k lovu vystavena. Je stanoven datum vystavení a doba platnosti. Poslední částí je podpis uživatele honitby a mysliveckého hospodáře. [17]

5.1.4 Institut mysliveckého hospodáře v okolních zemích

Státy dle zvyklostí a právních úprav rozdělujeme v rámci Evropy do 4 skupin. Česká republika je součástí tzv. středoevropského revírního systému. Jedná se o první skupinu, do které spadají státy jako Slovensko, Rakousko, Německo, Belgie. Tyto státy mají dlouholetou tradici myslivosti, jejíž pravidla jsou zakotvena v legislativě. Stát zasahuje do řízení myslivosti především za účelem ochrany zvěře, a vlastnická práva k pozemkům jsou spojena s právem honitby. Druhou skupinou je tzv. skandinávský systém zahrnující Švédsko, Finsko, Dánsko a Baltské státy. V těchto zemích, aby člověk mohl lovit, musí získat licenci k lovu za příslušný poplatek. Na základě této licence je dovoleno lovit buď

na celém území, nebo ve vymezené části. V legislativě jsou zpravidla vymezeny způsoby lovu a doby lovu. Třetí skupinou je latinský systém zahrnující Itálii, Španělsko, Řecko, Francii. Najdeme zde větší důraz na ochranu přírody a systém lovu na základě licence. Poslední čtvrtou skupinou je tzv. anglosaský systém. Tento systém zahrnuje Velkou Británii a Irsko. Myslivost v těchto zemích je pojata jako tradiční sportovní činnost spočívající v honech na lišku a lovu, který je spojen s vlastnictvím půdy. V současné době dochází k zákazům typickým honům na lišky a klade se větší důraz na ochranu přírody. [1]

5.1.4.1 Slovensko

Myslivost na Slovensku je upravena zákonem č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Hlavním cílem tohoto zákona jsou např. předpoklady pro uznávání a využívání loveckých revírů, myslivecké hospodaření, zachování volně žijících živočichů nebo působnost orgánů státní správy na úseku myslivosti. Vlastnictví pozemků, se kterým je spjato právo myslivosti, tvoří lovecký revír. Aby člověk mohl lovit, musí mít lovecký lístek, z čehož plyne za účelem jeho získání členství v lovecké komoře. Další potřebou k lovu je mít povolení k lovu. Pokud ale chceme jít lovit do revíru, musí se lovec zapsat v knize návštěv, kterou vede uživatel revíru. Na Slovensku má myslivecká stráž více oprávnění. Povinností lovce po ulovení zvěře je provedení lovu oznámit mysliveckému hospodáři. Na Slovensku existuje tzv. Slovenská poľovnícka komora, která sdružuje veškeré fyzické osoby a organizace vykonávající právo myslivosti. Tato komora též vydává lovecké lístky. Členství v této organizaci v zákoně není definováno jako povinnost, ale vyplývá z toho, že je (de facto) podmínkou pro vydání loveckého lístku. [1]

5.1.4.1.1 Myslivecký hospodář

V zákonu o poľovníctve se setkáváme se stejným termínem institutu mysliveckého hospodáře jako v našem zákoně. Tento institut ve slovenštině znamená v překladu *poľovnícky hospodár*, dále jen myslivecký hospodář, kterému je věnován § 19. Uživatel revíru má za povinnost navrhnout odborného mysliveckého hospodáře do 30 dnů, a to od právoplatného rozhodnutí uznání revíru. Povinnost navrhnout nového mysliveckého hospodáře do 30 platí také u zániku funkce. Aby osoba mohla vykonávat funkci hospodáře, musí splňovat určité předpoklady, jako je způsobilost k právním úkonům, platný lovecký lístek (nejméně 5 let po sobě jdoucích), platný zbrojní průkaz skupiny D a musí složit zkoušku mysliveckého hospodáře, absolvovat předmět myslivosti na střední lesnické škole

nebo vysoké škole. Osoba se nesměla dopustit přestupku na úseku myslivosti v posledních pěti letech a není mysliveckým hospodářem v jiném revíru. Obvodní lesní úřad může odvolat mysliveckého hospodáře, pokud o to požádá z vlastního podnětu nebo na návrh uživatele příslušného revíru. V případech stanovených zákonem může mysliveckého hospodáře z jeho funkce odvolat obvodní lesní úřad z vlastního podnětu, pokud se dopustí přestupku, neplní povinnosti jemu určené dle zákona nebo přestane plnit podmínky z hlediska způsobilosti k výkonu této funkce. [23]

Povinnosti vyplývající z této funkce jsou navrhování opatření za účelem zabezpečení řádného mysliveckého hospodaření, ochrany zvěře, ochrany revíru a zamezení škod, které předkládá uživateli revíru. Přípravuje návrhy plánů mysliveckého hospodaření a jeho úkolem je také dbát na jejich dodržování, vede evidenci a mysliveckou statistiku, kterou musí předložit orgánu státní správy na základě požádání. V oblastech řešení škod způsobených zvěří musí dbát na spolupráci s vlastníky těchto pozemků. Mezi další povinnosti patří vedení evidence povolení na lov zvěře a použitých značek sloužících k označení ulovené zvěře, u myslivecké stráže usměrňuje a koordinuje jeho činnost, dbá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí státní správy, zúčastní se školení, chovatelské rady a instruktáží, musí odevzdat průkaz mysliveckého hospodáře v případě ukončení jeho funkce dle předpisů a u ulovené zvěře provádí kontrolu spolu s vydáním lístku o původu ulovené zvěře. [23]

Z výkonu funkce tohoto institutu vyplývají též určitá oprávnění. Hospodář je oprávněn na označené ulovené zvěři a u velkých šelem přidělovat značky, podepisuje s tzv. statutárním zástupcem uživatele revíru písemnosti, které se týkají mysliveckého hospodaření a povolení na lov zvěře. Dohlíží na praktickou přípravu uchazečů o lovecký lístek v revíru nebo k tomuto účelu pověří určitou osobu k tomuto dohledu, k institutu myslivecké stráže podává podnět uživateli revíru na jmenování nebo na jejich odvolání. Ze své funkce je také oprávněn vyžádat v revíru vykonávající lov včasné dohledání ulovené zvěře, může vyžádat předložení ulovené zvěře u velké šelmy také vizuální přehlídku, může pověřit jiné osoby ke kontrolování ulovené zvěře a vydávání lístků o původu ulovené zvěře po dohodě s uživatelem revíru a plní nebo kontroluje plnění dalších úkolů, které institut hospodáře pověří uživatel revíru. [23]

5.1.4.1.2 Státní správa myslivosti

V řízení myslivosti je velmi důležitým aspektem státní správa myslivosti – „*Štátna správa na úseku poľovníctva*“. Orgány státní správy myslivosti na Slovensku jsou ministerstvo, krajský úřad a okresní úřad. V případech výkonu myslivosti ve vojenských obvodech vykonává státní správu myslivosti Ministerstvo obrany Slovenské republiky. Ústředním orgánem státní správy je ministerstvo, které např. řídí myslivost na území Slovenské republiky, řídí a usměrňuje krajské úřady a okresní úřady ve věcech mysliveckých. Působnost ministerstva najdeme v § 72. Krajské úřady, jejichž působnost je upravena v § 73, vykonávají státní správu myslivosti ve své územní působnosti. Tato správa spočívá především např. řízení myslivosti v kraji, je odvolacím orgánem ve věcech, ve kterých obvodní orgán v prvním stupni rozhodl. Okresní lesní úřady dle § 74 rozhodují v tzv. prvním stupni např. o uznávání nebo změně hranic revíru, zabezpečuje ochranu zvěře a dalších oblastí řízení myslivosti. [23]

5.1.4.2 Polsko

Dalším ze sousedních států České republiky je Polsko. V Polsku je myslivost upravena loveckým zákonem (Prawo łowieckie). Tento zákon je z 13. října 1995 a prošel novelizací v roce 2018. Právo v myslivosti je v této zemi založeno na ústně tradovaných zásadách. Toto právo se postupem času stalo součástí legislativy. Důraz je kladen na ochranu zvěře a přírody. Ministerstvo ochrany životního prostředí, přírodních zdrojů a lesnictví je ústřední orgánem státní správy myslivosti. Z hlediska čerpání potřebných informací je zapotřebí přítomnost obou loveckých zákonů, protože novela zákona upravuje nebo mění předcházející právní normy. [1]

Z hlediska charakteristiky mysliveckého hospodaření se setkáváme v úvodu článku pana doc. Vladimíra Hanzala v časopise *Myslivost* se zajímavou charakteristikou: „*Zajištění mysliveckého hospodaření je v Polsku věnována velká péče a velmi úzce při tom spolupracují Státní lesy a Polský myslivecký svaz. Ve velmi krátké době, prakticky do dvou let od schválení zákona o myslivosti vypracovala komise složená z předních mysliveckých vědců, pedagogů a profesionálních myslivců směrnice mysliveckého hospodaření závazné pro celé Polsko.*“ [5]

5.1.4.2.1 Myslivecký hospodář

Na území Polska se nenachází v rámci managementu se zvěří totožný institut mysliveckého hospodáře tak, jako je tomu u nás. Hospodaření se zvěří je v kompetenci nájemců loveckých oblastí nebo jejich správců. Do určitého data se musí předložit inventář zvěře a roční plán lovu. Tyto dokumenty jsou zaznamenány do stanoveného formuláře, který musí splňovat zákonem stanovené údaje. Je podepisován osobou, která je oprávněna zastupovat nájemce nebo podpis vedoucího loveckého okresu. Z hlediska ročního plánu lovu, který sestavuje nájemce lovecké oblasti je zapotřebí vyžádání stanoviska příslušných vedení obcí, příslušné zemědělské komory, schválení lesního inspektorátu a Polského loveckého svazu. V loveckých oblastech vyloučených z nájmu vypracovává roční plán lovu správce oblasti, kdy je zapotřebí konzultace s Polským loveckým svazem, vedoucí obcí a schválení krajského státního ředitelství Státního lesního hospodářství. Nachází se zde též dlouhodobý plán lovu, který se sestavuje na dobu 10 let. Nájemci nebo správci loveckých oblastí mohou získat od vlastníka nebo správce půdy povolení za účelem zakázání přístupu do určitých oblastí. Důležitá je ochrana zvěře. Z hlediska ochrany zvěře se zde setkáváme s loveckou stráží, kterou jmenují nebo zaměstnávají nájemci a vedoucí loveckých oblastí. Zaměřením se na lovecká oprávnění existují zde celkem tři druhy. Těmito oprávněními je základní (**podstawowe**), které nás opravňuje k lovu divoké zvěře, ale mimo trofejovou zvěř samce jelenů. Druhým oprávněním (**selekcjonerskie**), které nás opravňuje lovit trofejovou zvěř. Třetí oprávnění je lov pomocí ptáků. Jedná se tedy o sokolnickou zkoušku. [21]

5.1.4.2.2 Státní správa myslivosti

O správních orgánech v oblasti myslivosti pojednává kapitola 2 loveckého zákona, kdy v oblasti myslivosti je hlavním orgánem ministr odpovědný za životní prostředí. Z hlediska resortu se jedná o ministerstvo životního prostředí. Orgány nižší úrovně jsou lovecké správy, které vykonávají samosprávu. V dalších člancích zákona nalézáme úpravy týkající se vztahu k nájemcům nebo správcům daných oblastí, a to z hlediska hospodářského. Velký důraz je kladen na hospodaření se zvěří, z toho důvodu je kladen větší postoj k danému hospodaření ze strany orgánu státní správy. Pro maršála vojvodství existuje tzv. konzultační a poradenský tým, který je složen ze dvou zástupců vojvodské rady, zástupců Státního ředitelství Státního lesního hospodářství, regionálních rad Polské lovecké asociace a zástupce oblasti příslušné zemědělské komory. Jsou zde zakotvené

vyšší pravomoci a začlenění Polské lovecké asociace. Orgán státní správy může odmítnout roční plán, na úkor toho může osoba podat odvolání krajskému ředitelství. [22]

5.1.4.3 Německo

Právo lovu je v Německu v rámci spolkové úrovně řešeno Spolkovým loveckým zákonem ze dne 29. září 1976 (Bundesjagdgesetz – BGBl. I S. 2849) a vyhláškou o dobách lovu ze dne 2. dubna 1977 (Verordnung über die Jagdzeiten – BGBl. I S. 531). S vlastnictvím pozemku je neoddělitelně spjata právo myslivosti, které ale může být pronajato nebo vlastník jej může prodat. Lovecký průkaz je předpoklad k výkonu mysliveckého práva. V Německu nalezneme několik mysliveckých organizací, jako nejvýznamnější je považován německý lovecký svaz s názvem Deutscher Jagdschutzverband. Osoby, které vlastní myslivecký průkaz, nemají povinnost členství v myslivecké organizaci. Doby lovu zvěře jsou dány vyhláškou, ale jednotlivé spolkové země mohou doby lovu upravit. Respektování zájmů vlastníků či nájemců pozemků, které jsou oprávněné, je ukotveno ve spolkovém zákoně o lovu. Německo je správně rozděleno celkem do 16 spolkových zemí. [1]

5.1.4.3.1 Spolková země Bavorsko

5.1.4.3.1.1 Institut mysliveckého hospodáře

Se specifickým institutem mysliveckého hospodáře se ve federálním nebo spolkovém loveckém zákoně Bavorska (Bayerisches Jagdgesetz – BayJG) ze dne 13. října 1978 nesetkáváme. Výkon práva myslivosti (právo lovit) tak, jak už z federálního zákona vyplývá, je spojeno s vlastnictvím půdy. [26]

Toto právo může být pronajímáno právníckým osobám, družstvům a dalším osobám vymezeným v zákoně. Tyto osoby, mající toto právo, mají za povinnost vykonávat lovecké právo. Vlastníci těchto pozemků jsou dle zákona odpovědní za výkon loveckých práv včetně ochrany lovu. Pokud v rámci společnosti vykonává právo více osob, je zapotřebí určit jednu nebo více způsobilých osob, kdy tyto osoby odpovídají za předchozí zmíněná ustanovení. Za účelem správného hospodaření se zvěří z hlediska koordinování plánu odstřelu a jeho plnění spolupracují v tomto účelu sousedící lovecké oblasti. To je dáno především z pohledu volně žijící zvěře mající v rámci oblastí společný pastevecký prostor. V součinnosti s loveckou radou, kdy jsou přítomny osoby vykonávající lovecké právo, jsou vypracovávány tyto plány. Společenstva si volí předsedu a zástupce

z okruhu lovců. Vlastník pozemku vydává povolení k lovu třetí osobě (loveckému hostovi) nebo držiteli ochrany lovu. Povolenky k lovu nepotřebují zaměstnané osoby v oblasti lovu nebo svěřenci, kteří vykonávají povinnosti dle smlouvy. Plány odstřelu jsou stanoveny na zákonem stanovenou dobu po dohodě držitele a lovecké rady a poradní rady orgánu v souladu se souhlasem loveckého orgánu. V případech, kdyby nedošlo k dohodě mezi loveckou radou a poradním orgánem, rozhodne vyšší lovecký úřad. Vlastník má povinnost dbát na dodržování tohoto plánu. [27]

Pokud se zaměříme na osoby v kontextu s hospodařením se zvěří, zákon dále nespécifikuje přesnou úpravu. Lze zde nalézt souvislost z pohledu ochrany zvěře, a tedy osoby dohlížející na tuto ochranu a osoby profesionálního charakteru. Tyto osoby pak dále mohou být využity k zajištění lovu. Tyto osoby může najmout vlastník daného území. Tato osoba musí splňovat např. spolehlivost a potřebnou kvalifikaci. Osoby musí také potvrdit příslušný orgán státní správy. Zaměstnání těchto osob může také požadovat lovecký úřad, a to za účelem zajištění ochrany lovu a v případě, že toto právo za účelem regulace a udržení populace nemůže vykonávat sám vlastník. Profesionální myslivci mohou školit potvrzované strážce ochrany zvěře. [27]

Bližší informace z hlediska profesionálních myslivců nám poskytuje Nařízení o provedení bavorského loveckého zákona (Verordnung zur Ausführung des Bayerischen Jagdgesetzes – AVBayJG) ze dne 1. března 1983. Aby tato osoba splnila potřebnou kvalifikaci, musí splnit závěrečnou zkoušku nebo složí magisterskou zkoušku z povolání tzv. „*Revierjäger*“. [28]

5.1.4.3.1.2 Orgán státní správy

Úkolem státu je dohlížení nad celkovým loveckým systémem. Státní správu myslivosti charakterizujeme v Bavorsku jako tzv. třístupňový systém. Ve smyslu nejvyššího loveckého orgánu jako orgánu státní správy se pojednává o ministerstvu potravin, zemědělství a lesnictví, které v rámci celkové působnosti vydává nařízení a kontroluje orgány nižšího stupně. Druhým úřadem je vláda, jako tzv. vyšší lovecký úřad. Nejnižší stupněm státní správy jsou okresní správní úřady. Součástí loveckého řízení je jmenování tzv. loveckých poradců, a to za účelem odborného poradenství, které slouží loveckým orgánům. V právu se setkáváme také s loveckou poradní radou (Rada pro lov), která je zastoupena u každého stupně orgánu státní správy. Příkladem mohu uvést radu u orgánu nejnižšího stupně složenou ze 6 členů, tedy z předsedy a pěti zástupců. Tyto osoby

zastupují jednotlivá odvětví jako lesnictví, myslivost, zemědělství, lovce a ochranu přírody. Tyto poradní orgány nalézáme také u těch ostatních stupňů státní správy. Okresní lovecký úřad vydává lovecké licence a mimo jiné uskutečňuje zápisy v případě, že osoby chtějí v dané oblasti lovit. Státní správa má právo regulovat lov a ochranu lovu. Lovecký orgán ve své působnosti může regulovat výkon lovu a také ochrany lovu. U profesionálních myslivců musí dojít k potvrzení ze strany loveckého orgánu. [27]

Lovecké orgány mimo jiné musí poskytovat roční statistiky nejvyššímu loveckému orgánu. Tyto statistiky se následně používají pro další plánování ze strany ministerstva.[28]

5.1.4.3.2 Svobodný stát Sasko

5.1.4.3.3 Institut mysliveckého hospodáře

Lovecké právo ve spolkové zemi Sasko je upraveno zákonem o lovu (Sächsisches Jagdgesetz – SächsJagdG) z 8. června 2012. Tento zákon byl novelizován o úpravy 31. ledna 2018 (SächsGVBl. S. 21). Institut mysliveckého hospodáře ani zde nenachází totožný institut jako u nás. Právo lovit zvěř a také s ní hospodařit je založeno na vlastnictví pozemku. Proto povinnost hospodaření se zvěří včetně vypracovávání plánů odstřelu jde na úkor držitele, popřípadě mysliveckého společenství. Plán odstřelu se předkládá orgánu státní správy v elektronické podobě, který musí úřad potvrdit. Pokud nastane okolnost potřeby změny ze strany oprávněné lovecké osoby nebo úřadu, může úřad tento plán odstřelu změnit. Z loveckých práv je povinností vést záznamy o veškerých loveckých skutečnostech. Lovecká společenství za účelem výkonu loveckého práva musí plánovat a provádět opatření lovu, koordinovat plán odstřelu, stanovit koncept krmení nebo organizovat lovecké střelecké praxe. [29]

S právní úpravou osoby profesionálního lovce se setkáváme také v této spolkové zemi, kdy § 11 nás odkazuje na spolkový zákon. Osoba musí splnit odpovídající zkoušku a jedná se o osobu, která je specialistou na myslivost. [29]

5.1.4.3.3.1 Orgán státní správy

Řízením myslivosti se zabývá oddíl 8 loveckého zákona Spolkové země Sasko (Sächsisches Jagdgesetz – SächsJagdG). Orgány státní správy neboli lovecké orgány jsou vystupňovány v obdobném stylu, jako tomu bylo ve spolkové zemi Bavorsko. Z toho plyne třístupňový systém, kdy nejvyšším orgánem je ministerstvo životního prostředí a

zemědělství. V rámci orgánů nižší úrovně figuruje také státní podnik Sachsenforst. Nejnižším orgánem státní správy jsou kraje a města na úrovni krajů. Právním loveckých orgánů je vydávat příslušné příkazy, jako nezbytnou součást současné zajištění nápravy nebo také budoucí, pokud by došlo k porušení federálního zákona, spolkového zákona nebo ostatních nařízení. Pro účely orgánů státní správy jsou zřizovány lovecké rady, které slouží jako poradní výbory v otázkách lovu. Složení těchto rad je obdobné jako v případě loveckých rad v Bavorsku. Tento poradní výbor je stanoven jak pro nejvyšší lovecký úřad, tak pro dolní lovecký úřad. [29]

5.1.4.4 Rakousko

Systém řízení myslivosti v Rakousku je v kompetenci jednotlivých spolkových zemích a tím taky spojená právní úprava. Z hlediska úpravy to znamená, že Rakousko je rozděleno celkem do 9 spolkových zemí, z čehož plyne důsledek existence celkem devíti zemských zákonů a jejich provádějících předpisů. V každé spolkové zemi existuje zemská asociace, která upravuje např. výši poplatku za myslivecké povolení. Tato výše poplatku musí být ale zároveň schválena zemskými vládami. Právo myslivosti souvisí s vlastnickým právem k pozemku. [1]

Pro ukázkou právní úpravy myslivosti v jednotlivých zemských zemích byly vybrány dvě zemské země, a to Spolková republika Dolní Rakousko a Spolková republika Tyrolsko.

5.1.4.4.1 Spolková země Dolní Rakousko

5.1.4.4.1.1 Myslivecký hospodář

Velmi důležité je v loveckých oblastech zajistit správný lov a hospodaření se zvěří. V případě, že vlastníci pozemku nebo oblasti pronajaté nemohou zajistit dostatečně lov, je pro tyto účely určen dozorce řízení lovu. Povinností je zajištění ochrany zvěře, lovu a dodržování ustanovení. Dozorce má právo vykonávat lov a také speciální povolení přenést na osoby lovící. Zajištění dozoru lovu lze zajistit také prostřednictvím profesionálního lovce, kdy vždy tato skutečnost je projednána okresním správním úřadem. Profesionálním lovcem, kterého upravuje § 69 loveckého zákona (Niederösterreich JG, 1974), se může stát osoba, která splnila zkoušku pro výkon této funkce. Předpokladem pro přijetí je věk 18. let, rakouské občanství nebo občan zemí Evropské unie, duševní a fyzická způsobilost, povinnost splnění vzdělání a splnění odborné přípravy v délce třech měsíců. Školení je

zajištěno prostřednictvím Dolnorakouského státního loveckého svazu. Součástí je též absolvování školení týkající se lesního hospodářství a osoba musí být držitelem platné lovecké karty v Dolním Rakousku. Je nutností pravidelných školení během tří let u státního loveckého svazu. Ten potvrzení o školení předá správnímu úřadu. Vláda nařizuje rozsah a obsah školení, popřípadě dalšího vzdělávání. Osoby, které vykonávají právo lovu, jsou povinny odevzdávat tzv. „Abschußplan“, neboli plán odstřelu okresnímu správnímu úřadu do 31. března, který je podepsán oprávněným lovcem. Plán odstřelu obsahuje informace o lovecké oblasti, střelecký plán, žádost o tento odstřel atd. Okresní úřad zkontroluje předložený plán, schválí ho a dbá na jeho dodržování. [24]

5.1.4.4.1.2 Státní správa myslivosti

Okresní správní úřady fungují jako orgán státní správy myslivosti. Nadřízeným orgánem je zemská vláda. Poradním orgánem okresních správních úřadů jsou lovecké rady. Okresní lovecká rada se skládá ze zástupce okresní farmářské komory a Dolnorakouského státního loveckého svazu. Okresní úřady vedou katastr všech loveckých oblastí, sestavují roční lovecké statistiky. Sestavování statistik je splňováno pro potřeby zemské vlády. Tyto statistiky jsou okresní úřady též povinni poskytnout Dolnorakouskému státnímu loveckému svazu. Mimo jiné dohlíží na zajištění ochrany lovu a správného hospodaření se zvěří. Jedná se o orgán dohlízející na ochranu lovu a naplňování všech předpokladů správného lovu, kdy dochází ke kontrole vlastníků pozemků, právnických osob a ostatních mající právo lovit v dané lovecké oblasti. V případě, že není tato skutečnost naplňována, může státní správa pro tuto oblast stanovit loveckého dozorce, profesionální lovce. To samé v případě, že vlastník pozemku nemůže sám vykonávat lovecké právo, musí úřad stanovit loveckého správce nebo ustanovit profesionálního myslivce. Pro účely úřadu je stanoven stálý poradce pro lov, který má k dispozici svého zástupce. [24]

5.1.4.4.2 Spolková země Tyrolsko

5.1.4.4.2.1 Myslivecký hospodář

Spolkový lovecký zákon v Tyrolsku (Tiroler Jagdgesetz 2004) nespécifikuje obdobný institut mysliveckého hospodáře jako v České republice. Při hledání obdobného nebo do jisté míry podobného institutu je možné se setkat s termíny osob, jako je např. lovecký vedoucí. K osobě loveckého vedoucího pojednává § 11 loveckého zákona.

Podmínky, které musí tato osoba splňovat, je vlastnění tyrolské lovecké karty, musí být v těsné blízkosti lovecké oblasti, podmínka fyzické a duševní zdatnosti, jež jsou spojeny s řízením lovu. Z hlediska protiprávního jednání nesmí spáchat v posledních třech letech porušování pravidel lovu. Je dáno, že tento vedoucí může držet pouze dvě lovecké linie, za tímto účelem může okresní správní úřad tuto osobu jmenovat, nebo odvolat. Pro odvolání se správní úřad rozhodne v případě prohlášení neplatnosti tyrolské lovecké karty nebo nastane-li skutečnost neslučitelná s výkonem loveckého práva. Lovecký vedoucí má oprávnění vydávání loveckého povolení nebo lovecké návštěvnické karty. [25]

Z hlediska ochrany lovu je v zákoně zmíněn institut profesionální lovec. V případě, že držitel lovecké oblasti nezajistí ochranu zvěře, musí pro tento účel jmenovat strážce nebo profesionálního lovce. Opět zde platí souhlas okresního správního úřadu. Tato osoba může být společná pro více oblastí. Podmínkou pro výkon této funkce je rakouské občanství, tyrolská lovecká karta, fyzická a duševní zdatnost, schopnost vykonávat ochranu lovu pravidelně, dostatečně a trvale. U odpovědnosti nesmí v posledních třech letech dojít k porušení loveckých předpisů nebo nesměl spáchat trestný čin, kdy došlo k odnětí svobody na dobu delší než jeden rok. Před jmenováním musí mít více než tři roky školení, zkoušku nebo složené vzdělání pro výkon této funkce. Aby osoba mohla být pro zkoušku profesionálního lovce přijata, musí splňovat věk 18 let, mít platnou tyrolskou loveckou kartu, absolvovat výcvik. Osoba je jmenována okresním správním úřadem, který ji vydá průkaz a odznak. Osoby musí každé tři roky zúčastnit se dalšího školení u tyrolské Jägerverband. Toto školení platí jak pro profesionální myslivce, tak pro lovecké vedoucí, kdy toto školení eviduje pro každého okresní správní úřad. [25]

5.1.4.2.2 Státní správa myslivosti

Členění státní správy v Tyrolsku je členěno na působnost především zemské vlády a okresních správních úřadů. Zemská vláda stanovuje nařízení dotýkající se lovu, podmínky vzdělávání nebo všeobecné podmínky výkonu loveckého práva a dalších nařízení. Na dodržování těchto zmíněných úprav dohlíží okresní správní úřad. Pro účely lovu je u okresního správního úřadu zřizována poradní rada. Okresní lovecká rada je složena celkem ze 6 členů, kde se nachází předseda okresní zemědělské komory, vedoucí loveckého okresu, dva zástupci zemědělství (navrhnutí zemědělskou komorou) a dva zástupci z oblasti lovu (navržen tyrolskou loveckou společností Jägerverband). [25]

Ve vztahu k loveckým oblastem vede okresní úřad seznam všech areálů k účelu loveckého katastru, kde nalezneme podrobné informace v tzv. loveckém rejstříku. Regionální vláda pro tyto účely vede lovecký rejstřík pro celou zemi. Ve vztahu k loveckým spolkům zasahuje v případě sporů nebo v případě nájemní smlouvy, kdy může např. pozastavit platnost nebo ji zrušit. Pokud by nedošlo k naplnění ochrany lovu ze strany lovců, může orgán stanovit k opatření za účelem zabezpečení této ochrany. Úřad uděluje výjimky v lovu zvěře. Pokud osoba chce lovit, musí mít tyrolskou loveckou kartu. Tuto kartu vydává okresní úřad. Mimo jiné vede evidenci školení. Při okresu se setkáváme s okresním loveckým vedoucím, podílející se na diskuzi plánování odstřelu pro danou oblast, kdy jeho funkční období je 6 let. Je odpovědný zejména za organizaci vzdělávacích kurzů, potvrzení praxe, účastní se diskuzí týkajících se loveckého roku, účast na jednáních a včetně podpory státního lovce v rámci celku. Držitelé loveckých oblastí nebo vlastníci půdy musí tuto osobu tolerovat. Další osobou je Hegemeister, tzv. hajný, kterým je jmenován jeden člen tyrolské Jägerverband. Osoba při okresním správním úřadu se účastní na diskuzích loveckého roku, koordinuje, jednání ovlivňující plán odstřelu, průzkum spárkaté zvěře a provádí kontroly dodržování krmení. [25]

5.1.5 Návrh novely zákona o myslivosti

5.1.5.1 Návrh zákona o myslivosti z roku 2016

Předposledním návrhem novely zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. na našem území, je novela z roku 2016. Schválena byla vládou v roce 2017 k projednání v Poslanecké sněmovně, která ruší, pozměňuje nebo přidává úpravy. Navrhovatelem bylo ministerstvo zemědělství. Tato novela byla schválena vládou a byla rozeslána poslancům dne 23. 3. 2017 jako tisk 1073/0. Organizační výbor tento návrh k projednání doporučil. Projednávání sněmovního tisku bylo ukončeno s koncem volebního období. [20]

Jedná se o reakci na zvýšené početní stavy některých druhů spárkaté zvěře, kdy na základě této skutečnosti dochází k nárůstu škod způsobovaných zvěří. Tento nárůst škod dopadá na zemědělské kultury, ale také lesní. V novele dochází k řadě změn z hlediska hospodaření se zvěří, ale také důležité návrhy úprav dotýkající se přímo institutu mysliveckého hospodáře. [20]

Nové úpravy jsou viditelné též u § 35 v rámci Hlavy I. zabývající se mysliveckým hospodářem. Kdy u podmínek, které ustanovují předpoklady osoby pro výkon této funkce je dáno v § 35 odst. 1, že osoba: „*doložila orgánu státní správy myslivosti potvrzení o*

absolvování školení pro myslivecké hospodáře, jehož pořádání bylo zajištěno Ministerstvem zemědělství a které absolvovala v době kratší než 5 let.“ [20] Evidenci těchto školení má v kompetenci vést orgán státní správy. Ke školení mysliveckých hospodářů se váže také § 35 odst. 6 písm. k) v rámci povinností institutu, který říká povinnost: „nejméně jednou za 5 let absolvovat školení pro mysliveckého hospodáře pořádané Ministerstvem zemědělství a potvrzení o absolvování školení nejpozději do 30 dnů od jeho ukončení předložit orgánu státní správy myslivosti, který mysliveckého hospodáře ustanovil.“ [20] Za účelem provádění těchto odborných školení může Ministerstvo zemědělství pověřit vysokou školu k provádění těchto školení. Tato vysoká škola musí mít myslivost jako studijní předmět. V případě přenesení některých práv mysliveckého hospodáře na jinou osobu, došlo k vložení slova prokazatelně, kdy hospodář musí tedy prokazatelně přenést své povinnosti. [20]

U změn týkající se orgánu státní správy se přidává odst. 7 § 57, který stanovuje: *„Výkon státní správy myslivosti zajišťují obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady prostřednictvím úředníků, kteří splňují odbornou způsobilost v rozsahu stanoveném v § 35 odst. 1 písm. h)“ [20] Tento paragraf tedy říká, že osoba orgánu státní správy musí složit zkoušku pro myslivecké hospodáře, vyšší odbornou zkoušku nebo měla na vysoké škole vyučovací předmět myslivost. Mimo jiné obecní úřady s rozšířenou působností v rámci státní správy vzhledem k odstranění nedostatků rozhodují o uložení opatření. Jedná se o součást provádění dozoru. [20]*

5.2 Stávající myslivecké právo v komparaci s minulými úpravami a úpravami v okolních státech

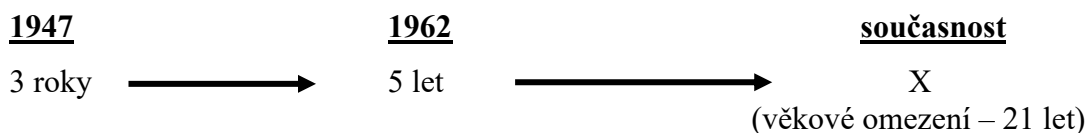
5.2.1 Ustanovení k jmenování mysliveckého hospodáře

5.2.1.1 Situace v minulosti

V zákoně o myslivosti č. 449/2001 Sb., dále jen v platném zákoně, je definována lhůta pro jmenování mysliveckého hospodáře 15 dnů. Zákon z roku 1947, kterým je z. č. 225/1947 Sb., byla tato lhůta stanovena na 30 dní. Toto ustanovení je obdobné také v zákoně z roku 1962. V obou případech, kdy nedojde ke jmenování osoby mysliveckého hospodáře za daných podmínek, dojde k zrušení nájemní smlouvy.

Pro účely jmenování mysliveckého hospodáře musí osoba splňovat určité podmínky. U všech případů z hlediska vývoje těchto podmínek je totožné státní občanství, kdy v minulosti musela být osoba československým občanem. Po vzniku samostatného státu musí mít bydliště na území České republiky. Velmi důležitou podmínkou je potřebná kvalifikace. Podstatná ustanovení nebo pravidla týkající se této potřebné kvalifikace jsou definovaná v rámci části zákona nebo v jeho přílohách. Mít platné pojištění a platný zbrojní průkaz skupiny C je další podmínkou současného platného zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb., kdy tato podmínka nebyla v minulosti zmíněna. Vlastnit platný lovecký lístek po určitou dobu je další povinností ke jmenování. U současného platného zákona je stanovenou podmínkou věkový limit 21 let pro jmenování, proto není stanovena žádná nutnost vlastnění loveckého lístku po určitou dobu. Oproti současnému věkovému limitu, byla počínaje zákonem z roku 1947 stanovena podmínka vlastnit po dobu třech let lovecký lístek. Právní úpravou z roku 1962 byla stanovena doba vlastnění loveckého lístku pět let. U všech těchto časových limitů bylo stanoveno, že tyto roky nemusejí být po sobě jdoucí. V platném zákoně je mimo jiné zakotvena bezúhonnost těchto osob. U přestupků na úseku myslivosti musí uplynout doba 2 roky od jeho spáchání. Tato podmínka v minulých zákonech zakotvena není.

Schéma č. 1 – Vývoj podmínek pro jmenování (vlastnění loveckého lístku – věk)

5.2.1.2 Situace v zahraničí

Ve Slovenské republice shledáváme totožný institut tzv. poľovnický hospodár. Z hlediska délky povinnosti uživatele revíru navrhnout mysliveckého hospodáře platí zde lhůta 30 dnů. Oproti České republice je tato lhůta o polovinu delší než u nás. Pro jmenování do tohoto institutu musí osoba mít platný lovecký lístek nejméně pět let po sobě jdoucích. V České republice je pouze věkové omezení 21 let. Musí mít platný zbrojní průkaz skupiny D a musí složit zkoušku mysliveckého hospodáře. Nesmí být mysliveckým hospodářem v jiném revíru a nesmí se dopustit přestupku na úseku myslivosti v posledních letech. Z hlediska přestupků na úseku myslivosti musí u nás od tohoto přestupku uplynout lhůta dvou let. Dalším sousedícím státem je Polsko, kde se nenachází totožný institut, a veškerá činnost je v kompetenci nájemců a správců loveckých oblastí. Proto zde nemůžeme přesně stanovit podmínky pro jmenování. U Spolkových zemí Saska a Bavorska neshledáváme opět totožný institut, proto i přesné podmínky pro jmenování. Výkon práva myslivosti jako u nás je spojen s vlastnictvím půdy. Setkáváme se zde ale s tzv. profesionálními myslivci (lovci), které mohou spravovat také tyto oblasti v úrovni odbornosti. Pro tyto osoby je podmínkou splňovat spolehlivost a mít potřebnou kvalifikaci. Pro účel výkonu této funkce je podmínkou mít určitou odbornou kvalifikaci v obdobném stylu jako u našeho institutu. Posledním sousedícím státem je Rakousko. První charakterizující spolkovou zemí je Dolní Rakousko. Zde podobně jako Německu neshledáváme identický institut jako je zakotvený v naší právní úpravě. Nalézáme zde institut profesionálního lovce. Osoba opět musí splňovat potřebnou kvalifikaci. Jedním z předpokladů pro přijetí je věk 18 let. Z hlediska věku je zde odstup tří let od naší věkové hranice, která je stanovena na 21 let. V zákoně je stanoveno, že osoba mimo jiné musí splňovat fyzickou a duševní způsobilost. Z tohoto pohledu je naší podmínkou způsobilost k právním úkonům. Osoby, které chtějí vykonávat tuto funkci, musí mít rakouské občanství nebo být občanem na území Evropské unie. V našich podmínkách je za povinnost mít bydliště na území České republiky.

S institutem je spojena povinnost vzdělání a plnění odborné přípravy v délce třech měsíců, kdy součástí je mimo jiné absolvování školení týkající se lesního hospodářství. Ve vztahu k tomu je nutností se pravidelně účastnit školení u státního loveckého svazu během tří let a vlastnit loveckou kartu. V našich podmínkách není v zákoně přesně určena délka odborné přípravy ani školení, kterých by se měl institut zúčastnit nebo pravidelně účastnit jako povinnost. Vlastnit loveckou kartu musí osoba po dobu tří let, kdy tyto roky nemusí

být po sobě jdoucí. Tato školení profesionálních myslivců musí být formou potvrzení předána správnímu úřadu. Ani v tomto ohledu v zákoně neshledáváme ve vztahu k orgánu státní správy žádnou odezvu. Spolková země Tyrolsko má podobnost v tzv. loveckém vedoucím. Ten musí být fyzicky i duševně zdatný, vlastnit tyrolskou loveckou kartu, musí mít bydliště v těsné blízkosti lovecké oblasti a nesmí se v posledních třech letech dopustit přestupku v porušování pravidel lovu. Tak jako profesionální lovec musí se účastnit školení. I zde nalézáme již zmíněného profesionálního lovce za skoro obdobných podmínek pro jmenování. Mimo jiné musí mít alespoň více než tři roky školení, zkoušku nebo složené vzdělání, aby mohl vykonávat tuto funkci. Každé tři roky se musí účastnit školení, nesměl porušit v posledních třech letech lovecké předpisy nebo spáchat trestný čin, kdy došlo k odnětí svobody na jeden rok. Pro účely zákona si orgán vyžádá opis – výpis rejstříku trestů, za účelem ověření bezúhonnosti. Osoba dle naší právní úpravy nesmí na úseku myslivosti způsobit přestupek v době dvou let.

5.2.1.3 Shrnutí

Největší změny z hlediska historického právního vývoje shledáváme především v době pro jmenování mysliveckého hospodáře, která se z 30 dnů změnila na 15. Tou největší změnou je podmínka pro jmenování z hlediska loveckého lístku. Z původního vlastnění lístku tři roky, které nemusely být po sobě jdoucí, následných pět let, došlo ke změně na současné věkové omezení 21 let. Dalším rozšíření byla např. trestní odpovědnost a s ní i lhůty, které jsou stanoveny v současném platném zákoně.

Při pohledu na právní ustanovení institutu v zákoně o myslivosti v České republice a v okolních zemích, nalézá se největší shoda institutu u nás a na Slovensku. Jedná se o identické instituty, které vychází ze společné historie těchto států z dob Československa. I zde v porovnání se slovenským institutem nalezneme určité rozdíly, kdy lhůta pro jmenování hospodáře je 30 dnů a osoba musí mít lovecký lístek pět let po sobě jdoucích. Z hlediska doby od spáchání přestupků na úseku myslivosti je tato doba 2 roky obdobná. V ostatních sousedních státech Polsko, Německo a Rakousko neshledáváme identický institut. Tuto činnost zastupuje např. odpovědná osoba za uživatele oblasti. Největší podobnost je nalezena ale v podobě profesionálních lovců (myslivců), kdy u nich nalézáme častou podobnost z hlediska základních podmínek pro jmenování. Tyto podmínky jsou rozšířeny o větší nároky na kvalifikaci a další pravidelná školení.

Tabulka č. 2 – Porovnání podmínek pro jmenování institutů mysliveckého hospodáře a obdobných institutů

	ČR	SR	PL	SRN		RAKOUSKO	
				Bavorsko	Sasko	Dolní R.	Tyrolsko
Věk. omez.	21	18	–	18	18	18	18
Délka praxe	X	5 let	–	3 roky	3 roky	3 roky	3 roky
Státní obč.	Ano ***	Ano	–	Ano	Ano	Ano + EU	Ano+ EU
Bezúhonnost	Ano	Ano	–	Ano*	Ano*	Ano	Ano
Kvalifikace	Ano	Ano	–	Ano	Ano	Ano	Ano
Lovecký l.	Ano	Ano*	–	Ano	Ano	Ano	Ano
Zbroj. průk.	Ano	Ano	–	Ano*	Ano*	Ano*	Ano*
Pojištění	Ano	Ano*	–	Ano*	Ano*	Ano*	Ano*

Vysvětlení:

Věk. omez. – Věkové omezení

Státní obč. – Státní občanství

Lovecký l. – Lovecký lístek

Zbroj. průk. – Zbrojní průkaz

SRN – Spolková republika Německo

Dolní R. – Dolní Rakousy

*Tyto podmínky nejsou přímo v daných podmínkách pro jmenování, ale vyplývají ze samotného zákona.

*** V České republice mohou vykonávat funkci mysliveckého hospodáře také osoby cizí státní příslušnosti. Povinností je bydliště na území České republiky. Mimo jiné musí příslušníci splnit i další podmínky.

– – Nenalezen obdobný institut nebo podmínky pro jeho jmenování.

5.2.2 Kompetence v rámci institutu mysliveckého hospodáře

5.2.2.1 Situace v minulosti

Současná práva a povinnosti mysliveckého hospodáře v platném zákoně o myslivosti č. 449/2001 Sb. jsou shrnuta v § 35. Tyto kompetence byly z hlediska historického vývoje legislativní úpravy myslivosti roztroušeny v celém zákoně bez přesného uspořádání v dané části, která by této úpravě byla podřízena. Většina činností souvisejících s výkonem práva myslivosti v honitbě nebo hospodaření se zvěří je v zákoně č. 225/1947 Sb. stanovena prostřednictvím mysliveckého hospodáře. Tato ustanovení počínaje zákonem č. 23/1962 Sb. přecházejí na úkor uživatele honitby. Ve stejném duchu je tento výkon prováděn na uživatele honitby také v současném zákoně.

Z hlediska hospodaření se zvěří pro uživatele honitby zpracovává hospodář jednotlivá hlášení, evidence a statistiky nebo vypracovává jednotlivé plány. V minulosti vedení této agendy přímo spadalo ze zákona uživateli honitby, který musel vykonávat tuto činnost. Některé tyto části jako je např. vypracovávání plánu lovu, jsou stále v činnosti hospodáře v následných právních úpravách zákona č. 23 a úpravy z roku 1992. V současné době je vykonávána tato činnost uživatelem honitby, kdy tato činnost je vykonává prostřednictvím hospodáře. Výčet povinností spadajících na hospodáře je v zákoně č. 225 široký. Hospodář musí používat lovecky upotřebitelného psa. Tato povinnost následně přechází v platném zákoně na uživatele honitby, kdy je přesně stanoven počet psů, které musí dle zákona v dané honitbě být pro výkon práva myslivosti. Hospodář v současné době musí evidovat používané lovecké psy a vést souvislé evidence s tímto související. Myslivecký hospodář má povinnost v zimním období zajistit přiměřené přikrmování zvěře a zajistit dostatečný kryt. Dnes je tato povinnost formulována prováděním a zajišťováním potřebných opatření na ochranu zvěře. V případě výskytu nakažlivé nemoci zvěře má povinnost tuto skutečnost neprodleně hlásit okresnímu národnímu výboru. V tomto kontextu se pohybuje taky současná úprava, kdy musí hospodář zjištěné závady či nedostatky neprodleně ohlásit uživateli honitby a orgánu státní správy.

Z hlediska práv je opět potřeba vycházet počínaje zákonem č. 225 s roztroušenými oprávněními v rámci paragrafů příslušného zákona. O ucelenějším výčtu přesných oprávnění institutu můžeme hovořit v rámci platného zákona. Myslivecký hospodář má právo usmrcovat v honitbě toulavé kočky a psy, kdy toto oprávnění je stále v obdobném stylu i se stanovenými vzdálenostmi a za jakých podmínek tento odlov může uskutečnit.

V zákoně z roku 1962 je toto oprávnění přisuzováno myslivecké stráži, kdy uživatel honitby může toto oprávnění přenést i na jiné osoby. Vydává mimo jiné povolenky k lovu. Oproti tomu v zákoně č. 449/2001 Sb. vydávání povolenek k lovu přechází na uživatele honitby, kdy povolenky vydává a podepisuje uživatel honitby. Uživatel honitby má povinnosti vést evidenci těchto vydaných povolenek viz § 46. Zpravidla tuto činnost pro uživatele honitby v současnosti provádí myslivecký hospodář. V povinnostech evidovat vydané povolenky k lovu je přímo tato povinnost stanovena. Kdy na samotné povolenky k lovu přímo na přední straně nalezneme podpis uživatele honitby a na zadní straně podpis mysliveckého hospodáře viz **příloha č. 2**. Dalším oprávněním, které je totožné v kontextu s platnou legislativou, je oprávnění požadovat předložení loveckého lístku. V příslušném paragrafu bylo v minulosti také předložení povolenky k lovu. Kdy toto ustanovení pokračuje zákonem č. 23. Příslušný odstavec věnovaný oprávnění platného zákona opravňuje hospodáře požadovat také předložení potvrzení povinného pojištění. Mimo jiné z prováděcí vyhlášky zákona č. 23 vychází oprávnění vykazání osob nesplňující daných náležitostí. Toto oprávnění je následně přímo zakotveno v platném zákoně.

Hospodář mimo jiné také v původním zákoně zodpovídal za škody na zemědělských pozemcích nebo také zamezit danými prostředky, aby k těmto škodám nedocházelo. Posléze tato povinnost přechází na uživatele honitby.

5.2.2.2 Situace v zahraničí

Podrobnější komparace práv a povinností institutu v okolních zemích mohla být provedena v rámci obdobného institutu ve Slovenské republice. V ostatních okolních státech Polska, Rakouska a Německa nalézáme určité podobnosti k institutu.

Jednotlivá oprávnění a povinnosti jsou ve slovenském zákoně č. 274/2009 Z. z., zákoně o poľovníctve, uspořádána v obdobném stylu jako v naší právní úpravě, kdy je možné dohledat je v rámci jednoho paragrafu věnovaném mysliveckému hospodáři (poľovnícky hospodár). Hospodář nesmí být hospodářem v jiném revíru. Ze zákona plynou určité povinnosti k výkonu této funkce. Navrhuje potřebná opatření uživateli daného revíru, které souvisí se zabezpečením řádného hospodaření se zvěří, její ochraně a zabráněním škodám se zvěří. Mimo jiné dbá na to, aby k přijatým opatřením uživatel honitby vystupoval aktivně k jejich provedení. Příslušná úprava na Slovensku jde v souhlasném stylu se zákonem o myslivosti v České republice, kdy hospodář navrhuje opatření, která slouží k řádnému mysliveckému hospodaření v dané honitbě. Odpovídá za

toto hospodaření a zabezpečuje tato plnění, která souvisí s lovem. Na Slovensku oproti České republice nesmí vykonávat tuto funkci v jiném revíru (honitbě), kdy toto omezení v naší platné úpravě není nijak stanoveno. V našich podmínkách připravuje návrhy plánů mysliveckého hospodaření hospodář, které vypracovává spolu s uživatelem honitby. Vede záznamy o honitbě a zpracovává statistická hlášení nebo evidence. Řešení škod především komunikuje uživatel honitby. Myslivecký hospodář je ale oprávněn zastupovat uživatele honitby při řešení věcí týkajících se mysliveckého hospodaření. V souladu s českou úpravou poľovnícky hospodár pripravuje také návrhy plánů myslivecké hospodaření, kdy musí dbát na jejich dodržování. Musí vést související evidenci a statistiku nebo spolupracovat s vlastníky pozemků v rámci řešení škod způsobených zvěří. V obou státech musí vést evidenci vydaných povolenek nebo kontrolovat ulovenou zvěř a její označení. Oproti České republice na Slovensku hospodář má povinnost koordinovat činnost myslivecké stráže (poľovníckej stráže) nebo účastnit se instruktáží, školení a chovatelské rady.

Oprávnění vypracovávat a spolupodepisovat písemnosti, které souvisejí s hospodařením zvěře a povolení k lovu jsou na Slovensku stejné jako v našem zákoně. Myslivecký hospodář na Slovensku dohlíží na přípravu uchazečů o lovecký lístek nebo jinou osobu tím pověří. Podává podnět ke jmenování a odvolání myslivecké stráže. Tato úprava v zákoně č. 449/2001 Sb. není stanovena. Činnost je prováděna uživatelem honitby. Oprávnění jsou stejná u obou institutů také z hlediska kontroly ulovené zvěře. Další možností je, že oba instituty mají oprávnění zastupovat uživatele honitby ve věcech především hospodaření se zvěří.

V Polsku se nenachází obdobný institut hospodáře jako v České republice nebo na Slovensku. Hospodaření se zvěří je v kompetenci nájemců loveckých oblastí nebo správců této oblasti. Veškerá činnost související s činností jako u hospodářů je prováděna tedy těmito nájemci nebo správci, kdy často je výkonem oprávněna pověřená osoba. S označením profesionálních myslivců se pak můžeme setkat z hlediska profesionality činnosti, ale dáváme je do úrovně uživatele honitby.

V Německé spolkové republice právo myslivosti se váže na vlastnictví půdy. Veškerá činnost související s hospodařením je vykonávána prostřednictvím těchto vlastníků, fyzických a právnických osob, které zastávají postavení uživatele těchto pozemků. V případě, že tyto osoby nemohou vykonat zajištění povinností, může toto právo být přeneseno na profesionální myslivce. V Rakousku se setkáváme s podobností v tzv.

loveckému řediteli (vedoucímu), který v rámci lovecké oblasti např. vydává lovecká povolení nebo profesionálních myslivců (lovců), vykonávajících činnosti související s hospodařením.

5.2.2.3 Shrnutí

Vývoj české legislativy v rámci kompetencí mysliveckého hospodáře byl zaměřen počínaje zákonem č. 225/1947 Sb. až do současné platné právní úpravy. Veškerá činnost související s hospodařením se zvěří a samotným řízením myslivosti v honitbě byla vykonávána prostřednictvím hospodáře, který měl i za tuto činnost odpovědnost např. škody na zvěři, plánování lovu. Zákonem č. 23/1962 Sb. přechází většina z těchto činností na uživatele honitby. Pro uživatele honiteb činnosti související s hospodařením zvěří vypracovává právě institut mysliveckého hospodáře, který má nastavena určitá oprávnění a povinnosti z jeho funkce vyplývající. Toto nastavení pokračuje zákonem z roku 1992 až do současné platné právní úpravy. Veškerá práva a povinnosti však nebyla přehledně zpracována např. v jednom paragrafu, kde by byla soustředěna. Veškeré tyto kompetence však byly roztroušeny v různých částech tohoto zákona.

V rámci kompetencí u obdobných institucí nalézáme největší podobnost u identického institutu na Slovensku. Zde je rozdíl například v povinnosti účastnit se výstav, školení a instruktáží. Mimo jiné též podává podnět ke jmenování a odvolání myslivecké stráže. Usmrcování toulavých psů a koček, zdivočilých domácích zvířat, volně pobíhajících z farmových chovů a zvířata škodlivých myslivosti je na rozdíl od české úpravy výlučně v kompetenci myslivecké stráže. V Polsku činnost mysliveckého hospodáře je v kompetenci osob vykonávajících právo myslivosti v daných loveckých oblastí, a tedy i činnosti související s hospodařením se zvěří. Podobná situace je v Německu a Rakousku, kdy tuto činnost vykonávají buď vlastníci nebo uživatelé pozemků (vedoucí oblastí) nebo profesionální myslivci. Profesionální myslivci následně vykonávají činnost řízení myslivosti a hospodaření se zvěří v dané lovecké oblasti nebo ochrany zvěře. V Rakousku se setkáváme mimo jiné s osobou tzv. loveckého vedoucího, který je stanoven orgánem státní správy a může být maximálně pro dvě linie. Tato osoba může vydávat povolenky k lovu a je spíše řazena na úroveň uživatele honitby.

Tabulka č. 3 – Srovnání oprávnění institutu mysliveckého hospodáře na území ČR

OPRÁVNĚNÍ		
Zákon č. 449/2001 Sb.	Zákon č. 225/1947 Sb.	Zákon č. 23/1962 Sb.
Vypracování a spolupodepisování úkonů mysliveckého hospodaření (návrh plánu mysl. hospodaření a statistické výkazy)	Zabezpečení chovu zvěře, mysliveckého hospodaření a vedení záznamů	Vypracovává plány mysliveckého hospodaření a dbát na jejich dodržování
Zastupovat uživatele honitby (myslivecké hospodaření)	—————	—————
Kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, právo být zpraven o provádění dohledávky poraněné zvěře (ze sousední honitby)	Oprávnění kontroly ulovené zvěře, vede záznamy, být zpraven o dohledávání postřelené zvěře	Má právo být zpraven o provádění dohledání zvěře a právo se zúčastnit
Požadovat předložení loveckého lístku a povinného pojištění osob (osoby v dané honitbě lovící), možnost vykázat tyto osoby	Oprávnění požadovat předložení loveckého lístku nebo povolenky k lovu u osob lovicích zvěř	Požadovat předložení loveckého lístku u osob lovicích zvěř
Usmrcovat toulavé psy a kočky, zdivočilá domácí zvířata, volně pobíhající zvířata z farmových chovů, zvířata škodlivá myslivosti	Usmrcovat toulavé psy a kočky, v honitbě škodlivou zvěř a ostatní dravá zvířata	Usmrcovat toulavé psy a kočky (může přenést uživatel honitby)
Právo vést společné lovy, požadovat předložení dokladů lov. psů, dodržování bez. pravidla	—————	Jako vedoucí honu postarat se o správné uspořádání
—————	Odlov mimo dobu lovu, poraněnou zvěř	Právo používat otrávená vejce
—————	Usmrcovat plynem a jedem	—————
—————	Uvádět zvěř do oběhu	—————

(Výčet oprávnění institutu mysliveckého hospodáře v platném zákoně č. 449/2001 Sb., § 35 odst. 4, včetně historických právních předpisů na území ČR – zákon č. 225/1947 Sb. a zákon č. 23/1962 Sb.)

Vysvětlení:

Lov. psi – lovečtí psi

Bez. pravidla – bezpečnostní pravidla

Mysl. hospodaření – myslivecké hospodaření

Porovnání:

- Obdobné

- Rozdílné

Tabulka č. 4 – Srovnání povinností institutu mysliveckého hospodáře na území ČR

POVINNOSTI		
Zákon č. 449/2001 Sb.	Zákon č. 225/1947 Sb.	Zákon č. 23/1962 Sb.
Prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře	_____	_____
Zabezpečovat povinnosti spojených s chovem a lovem	Povinnosti spojené s lovem a krmením	Dodržování chovu a lovu
Navrhovat uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření	_____	_____
Vede záznamy o hospodaření v honitbě (ulovená zvěř, prodeji), statistická hlášení pro OSSZ.	Vést záznamy o odstřelu zvěře a podávat o něm statistická hlášení	Vést záznamy mysl. hospodaření, podává hlášení
Evidovat (povolenky k lovu, používané lov. psy, další evidence)	Vést záznamy a další statistická hlášení	Povinen vést záznamy o hospodaření
Zajistit provedení společné dohledávky s použitím lov. psů	_____	_____
Vyloučit z honu (střelce, honce a další osoby), alkohol, toxických látek, osoby mladší 15 let,...	_____	_____
Provádět a zajišťovat opatření související s ochranou zvěře.	Povinnosti související s péčí a ochrany zvěře	Zajišťovat opatření péče o zvěř
Oznamovat zjištěné závady, nedostatky a škody uživateli honitby a OSSZ (dle povahy)	Hlásit orgánu státní správy nemoci, závady	Podávat hlášení orgánu státní správy
Zabezpečit průkaz mysl. hospodáře (zneužití, ztrátě a odcizení)	_____	_____
_____	Používat lovecky upotřebitelného psa	Jako ved. honu zajistit správné uspořádání
_____	Řešení škod způsobených zvěří, náhrada škody	Vede záznamy prodané zvěřiny
_____	Hradit vzniklé škody	_____

(Výčet oprávnění institutu mysliveckého hospodáře v platném zákoně č. 449/2001 Sb., § 35 odst. 4, včetně historických právních předpisů na území ČR – zákon č. 225/1947 Sb. a zákon č. 23/1962 Sb.)

Vysvětlení:

OSSZ – Orgán státní správy myslivosti

Lov. psi – lovečtí psi

Ved. honu – vedoucí honu

Mysl. hospodaření – myslivecké hospodaření

Porovnání:

- Obdobné

- Rozdílné

Tabulka č. 5 – Srovnání oprávnění institutu mysliveckého hospodáře v ČR a SR

OPRÁVNĚNÍ	
Česká republika ZÁKON č. 449/2001 Sb.	Slovenská republika ZÁKON č. 274/2009 Z. z.
Vypracování a spolupodepisování úkonů mysliveckého hospodaření (návrh plánu mysliveckého hospodaření a statistické výkazy)	Podepisovat s uživatelem honitby písemnosti týkající se mysliveckého hospodaření a povolení k lovu
Zastupovat uživatele honitby (mysliveckého hospodaření)	Plnit nebo kontrolovat plnění dalších úkolů, kterými ho pověří uživatel honitby
Kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, právo být zpraven o provádění dohledávky poraněné zvěře (ze sousední honitby)	Přidělovat značky pro označování ulovené spárkaté zvěře a šelmy, vyžadovat předložení ulovené zvěře na vizuální prohlídku
Požadovat předložení lov. lístku a povinného pojištění osob (osoby v dané honitbě lovící), možnost vykázat tyto osoby	_____
Usmrcovat toulavé psy a kočky, zdivočilá domácí zvířata, volně pobíhající zvířata z farmových chovů, zvířata škodlivá myslivosti	_____
Právo vést společné lovy, požadovat předložení dokladů lov. psů, dodržování bez. pravidla	_____
Možnost převedení některých oprávnění a povinností na jiné osoby	Pověřit jiné osoby ke kontrole ulovené zvěře a vydávání lístků o původu ulovené zvěře
_____	Vyžadovat včasné dohledání postřelené zvěře (použití lovecky upotřebitelných psů)
_____	Podávat podnět uživateli honitby na jmenování členů nebo odvolání členů myslivecké stráže
_____	Dohlížení na praktickou přípravu uchazečů o lovecký lístek

(Výčet oprávnění institutu mysliveckého hospodáře v zákoně č. 449/2001 Sb., § 35 odst. 4 (Česká republika) a v zákoně č. 274/2009 Z. z., § 19 odst. 10 (Slovenská republika))

Vysvětlení:

Lov. l. - lovecký lístek

Bez. prav. – bezpečnostní pravidla

Lov. psů – loveckých psů

Porovnání:

- Obdobné

- Rozdílné

Tabulka č. 6 – Srovnání povinností institutu mysliveckého hospodáře v ČR a SR

POVINNOSTI	
Česká republika ZÁKON č. 449/2001 Sb.	Slovenská republika ZÁKON č. 274/2009 Z. z.
Prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře	—————
Zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem	Připravovat návrhy plánů mysliveckého hospodaření a dbát na jejich dodržování
Navrhovat uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření	Navrhovat opatření uživateli honitby (mysl. hosp., ochrany zvěře, škody zvěře)
Vede záznamy o hospodaření v honitbě (ulovená zvěř, prodeji), stat. hlášení pro OSSZ.	Vést loveckou evidenci a loveckou statistiku, na požádání předkládat OSSZ
Evidovat (povolenky k lovu, používané lovecké psy, další evidence)	Evidence (povolení k lovu, přidělené značky ulov. zvěře, množství a použití)
Zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů	—————
Vyloučit z honu (střelce, honce a další osoby), za přítomnosti alkoholu, toxických látek, osoby mladší 15 let,...	Dbát aby při užívání honitby byly dodržovány právní předpisy, rozhodnutí orgánu státní správy
Povinnost provádět a zajišťovat opatření související s ochranou zvěře.	—————
Oznamovat zjištěné závady, nedostatky a škody uživateli honitby a OSSZ (dle povahy)	—————
Zabezpečit průkaz mysl. hospodáře (zneužití, ztrátě a odcizení)	—————
—————	Kontrolovat ulovenou zvěř a vydávat lístek o původu ulovené zvěře
—————	Koordinovat spolupráci s vlastníky pozemků v oblasti řešení škod způsobených zvěří
—————	Usměrňovat a koordinovat činnost myslivecké stráže.
—————	Účastnit se jednání chovatelské rady, instruktáži a školení

(Výčet povinností institutu mysliveckého hospodáře v zákoně č. 449/2001 Sb., § 35 odst. 5 (Česká republika) a v zákoně č. 274/2009 Z. z., § 19 odst. 9 (Slovenská republika))

Vysvětlení:

OSSZ – Orgán státní správy myslivosti

Ulov. zvěř – ulovená zvěř

Mysl. hosp. – myslivecké hospodaření

Stat. hlášení – statistická hlášení

Porovnání:

- Obdobné

- Rozdílné

Komentář k tabulce č. 5 a č. 6:

V tabulkách je sepsán výčet jednotlivých oprávnění a povinností obdobných dvou institutů v České republice a na Slovensku. Dochází zde k obrazovému porovnání jednotlivých kompetencí, kdy obdobné kompetence jsou označeny *zelenou* barvou a rozdílné barvou *červenou*. Z hlediska systematického rozdělení dochází v rámci právních úprav států v některých případech k rozdílnému zařazení kompetencí do části oprávnění a povinnosti. Příkladem lze uvést rozdílné zařazení dohledání ulovené zvěře. V úpravě na Slovensku se například nevyskytuje oprávnění usmrcovat toulavé psy a kočky, zdivočilá domácí zvířata, kdy toto oprávnění se v této sousední zemi vztahuje pouze na mysliveckou stráž. Jsou zde ale i další rozdílné kompetence institutů.

5.2.3 Vztah institutu k orgánu státní správy

5.2.3.1 Situace v minulosti

Pro tuto práci počínaje zákonem č. 225/1947 Sb. je povinností přítomnost mysliveckého hospodáře v honitbě. V případě, že dojde ke změně této osoby, musí být tato skutečnost oznámena orgánu státní správy tzn. okresnímu národnímu výboru. Na úkor smlouvy o pronájmu zanikne tato smlouva, pokud myslivecká společnost nenavrhne nového mysliveckého hospodáře. Tato skutečnost nastane např. při odnětí loveckého lístku mysliveckému hospodáři. Z toho plyne povinnost navrhnout nového mysliveckého hospodáře do 30 dnů orgánu státní správy. Tato lhůta je totožná také v zákoně č. 23/1962 Sb. a v zákoně z roku 1992, kdy osobu hospodáře navrhuje uživatel honitby, jinak dochází k zániku smlouvy v případě nedodržení lhůty pro navržení. Lhůty v těchto obdobích se odlišují od platné, protože tato lhůta byla změněna zákonem č. 449/2001 Sb., kdy je doba zkrácena z 30 dnů na 15. Zákonem č. 225 až do současného zákona jmenuje do funkce mysliveckého hospodáře orgán státní správy, který následně vydává osobě průkaz mysliveckého hospodáře.

V zákoně č. 225, jak už byla zmíněna veškerá činnost z hlediska hospodaření se zvěří nebo výkonem práva myslivosti, je spojena s mysliveckým hospodářem. V těchto případech může orgán státní správy nařídít mysliveckému hospodáři odlov určitého počtu kusů zvěře nebo v případě špatné ochrany zvěře nařídít náklady spojené s krmením zvěře na jeho náklad. Postupně až do současného zákona tato povinnost mizí. Hlavní úkony související s hospodařením zvěře vypracovává myslivecký hospodář, kdy tyto náležitosti schvaluje orgán státní správy. Počínaje zákonem z roku 1962 tyto náležitosti vykonává

myslivecký hospodář pro uživatele honitby. Následně dohlíží na jeho dodržování. Vždy tyto náležitosti schvaluje orgán státní správy myslivosti. Tak jako je zmíněna povinnost vést evidenci a zpracovávat statistická hlášení orgánu státní správy, je toto ustanovení zakotveno v povinnostech § 35 z. č. 449/2001 Sb. Převládá povinnost vést evidenci vydaných povolenek, loveckých psů nebo nahlašování společných lovů a oznamovat nedostatky a zjištěné závody.

V případě, že myslivecký hospodář porušoval opětovně nebo hrubě ustanovení zákona o myslivosti č. 225, mohl mu okresní úřad odebrat lovecký lístek až na 6 let. Zákonem z roku 1962 je doba odebrání loveckého lístku změněna na dobu 5 let. Tato lhůta je následně v souladu s dnešní platnou úpravou. O odvolání může rozhodnout orgán státní správy i ze svého podnětu, popřípadě na návrh uživatele honitby.

5.2.3.2 Situace v zahraničí

Úprava myslivosti na Slovensku přikládá povinnost navrhnout orgánu státní správy odborného mysliveckého hospodáře do 30 při uznání revíru, kdy tato doba je totožná také v případě zániku této funkce. Oproti tomu poloviční doba pro navržení nového mysliveckého hospodáře je nastavena v České republice. Myslivecký hospodář na Slovensku zpracovává pro orgán státní správy evidenci a statistická hlášení nebo samotné myslivecké plánování. Tyto náležitosti jsou předkládány orgánu státní správy myslivosti. Tento vztah je obdobný v našem zákoně. Stejně jako u nás může slovenský orgán státní správy odvolat mysliveckého hospodáře na návrh uživatele revíru nebo z vlastního podnětu, kdy neplní povinnosti vyplývající z tohoto zákona nebo podmínky pro výkon této funkce.

Na základě předchozího zpracování spočívá v Polsku úloha osob vykonávající právo myslivosti ve vztahu k orgánu státní správy především v hospodaření se zvěří a veškeré činnosti jsou prováděny ve vztahu k těmto subjektům. Oproti naší úpravě zde chybí článek mysliveckého hospodáře.

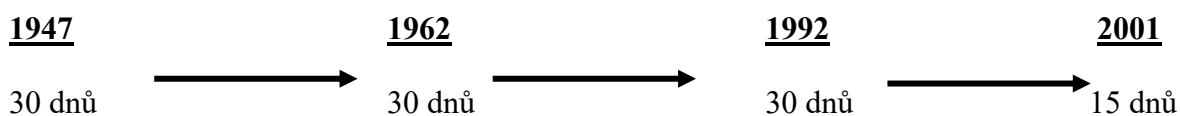
V Německu a Rakousku je opět výkon práva myslivosti spojen s vlastnictvím půdy, kdy i veškeré náležitosti s hospodařením vypracovává pro orgán státní správy vlastník lovecké oblasti nebo osoby, které danou oblast využívají. Vyskytují se ale podobné instituty jako vedoucí lovecké oblasti nebo profesionální myslivci (lovci), které do určité míry mohou být podobné k našemu mysliveckému hospodáři. Orgán státní správy tyto osoby jmenuje do dané funkce nebo přiřazuje k dané lovecké oblasti. Tyto osoby následně

vykonávají potřebné náležitosti hospodaření a řízení myslivosti ve vztahu k státní správě. Dalším příkladem vztahu státní správy a profesionálních lovců je dohled v Rakousku. Zde existuje povinnost tohoto institutu zúčastnit se školení, kdy orgán eviduje jejich účast a dohlíží na dodržování této povinnosti.

5.2.3.3 Shrnutí

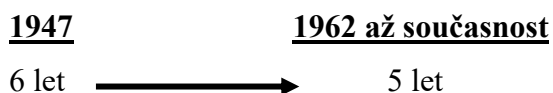
Vývoj vztahu mysliveckého hospodáře a orgánu státní správy se vyvíjel v podobném schématu. Charakteristikou je ustálený vývoj až na malé změny. Prvním sledovaným vývojem byla lhůta pro jmenování mysliveckého hospodáře. Tato lhůta se vztahuje na jmenování hospodáře při vzniku nájemní smlouvy nebo při zániku této funkce. V případech, kdy uživatel by nenavrhl nového odborného mysliveckého hospodáře, došlo by k zániku nájemní smlouvy.

Schéma č. 2 – Lhůta pro jmenování nového mysliveckého hospodáře (vývoj)

Stálá je povinnost vést evidenci a statistická hlášení, které jsou zpracovávána státní správě. Odvolat mysliveckého hospodáře může orgán na základě vlastního podnětu nebo na návrh uživatele honitby. Pokud by hospodář nedodržoval právní předpisy, docházelo by k opakovanému nebo hrubému porušování ustanovení, může orgán státní správy odebrat lovecký lístek hospodáři na 5 let. V zákoně z roku 1947 byla možnost odebrat lovecký lístek na dobu 6 let.

Schéma č. 3 – Doba odebrání lovecké lístku mysliveckému hospodáři

Z pohledu okolních států je nejbližší vyjádření tohoto vztahu úprava na Slovensku. Zde je lhůta pro jmenování mysliveckého hospodáře na 15 dnů. V případech Polska, Rakouska a Německa hovoříme především ve vztahu s hospodařením se zvěří. V případě vztahu k podobným institutům jako je profesionální myslivec, dochází opětovnému

jmenování ze strany orgánu státní správy tak, jako tomu je u institutu mysliveckého hospodáře. Na základě povinnosti účasti profesionálních myslivců na školeních musí vést státní správa jejich evidenci a dohlížet na plnění ustanovení.

5.2.4 Orgán státní správy myslivosti

5.2.4.1 Situace v minulosti

Smysl třístupňového systému řízení myslivosti současného platného zákona je pojat v úrovni ministerstva zemědělství jako ústředního orgánu státní správy tedy nejvyššího stupně řízení. Na území národních parků je ústředním orgánem Ministerstvo životního prostředí. Druhým stupněm jsou krajské úřady a základním stupněm obce s rozšířenou působností. V obdobném stylu řízení myslivosti je nalezena podobnost také v úpravách od zákona č. 225/1947 Sb. V prvním stupni jsou tímto orgánem okresní národní výbory a na úrovni kraje tzv. zemské národní výbory. Opět ústředním orgánem státní správy je ministerstvo zemědělství. Nadcházející úprava zákona z roku 1962 ve stejném kontextu udržuje třístupňový systém jako v platné úpravě. Dle stupňovitosti se jedná o okresní, krajské národní výbory a nejvyšší stupeň ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. V zákoně je tomu věnovaná přímo desátá část zákona. Už zde je zmíněna možnost odvolání se orgánu vyššího stupně. Po roce 1989 dochází z eskalace doby ke změnám v právních úpravách. Zákon č. 270 a následná úprava č. 512 z roku 1992 definuje ústřední orgán Ministerstvo zemědělství České republiky jako orgán samostatného státu. Nenachází se zde úloha krajských úřadů v porovnání s platným zákonem. Orgánem nižšího stupně zůstává okresní úřad. V případě, že se jedná o území národních parků, nahrazuje působnost okresních úřadů správa národních parků. Zákon č. 499/2001 Sb. nám na druhou stranu podrobně stanovuje oblasti působnosti jednotlivých stupňů státní správy.

5.2.4.2 Situace v zahraničí

Jako v předcházejících částech i zde budeme komparovat naši platnou právní úpravu s oblastí věnovanou úpravám orgánu státní správy v okolních zemích. Situace z hlediska řízení státního dozoru v myslivosti je ve stejném pojetí jako v naší platné právní úpravě. Ústředním orgánem správy je opět na Slovensku ministerstvo. Orgány nižší úrovně jsou krajský úřad a obvodní úřad. Na územích, která spadají do vojenských oblastí, vykonává danou správu ministerstvo obrany. Toto uspořádání je ve stejné rovině jako v České republice. Veškeré činnosti vykonávají tyto orgány ve věcech své územní a právní

působnosti. Opět jako u nás, tak i na Slovensku platí možnost odvolání se orgánu vyšší úrovně. Dalším sousedním státem je Polsko. Ústřední orgán státní správy zastupuje jako hlavní orgán ministr odpovědný za životní prostředí. Z toho důvodu se pojednává dle resortu o ministerstvo životního prostředí. Nižším orgánem jsou lovecké správy. Větší postoj je kladen ze strany správy na hospodaření se zvěří. V rámci odvolání např. ročních plánů je možnost odvolat se krajskému ředitelství. Pro maršála vojvodství existuje konzultační a poradenský orgán. Složen ze zástupců regionálních rad, zástupců státního lesního hospodářství, regionálních rad lovecké asociace a zemědělské komory. V rámci našeho zákona oproti zmíněné úpravě existuje poradní sbor tzv. Myslivecká rada, kterou zřizuje ministr zemědělství. První spolkovou zemí v rámci Německa je Bavorsko. I zde se vyskytuje podobný systém jako v České republice. Jedná se ale o menší odlišnost z hlediska státního uspořádání. Nejvyšším orgánem je zde ministerstvo potravin, zemědělství a lesnictví. Vyšším loveckým úřadem je zemská vláda a nejnižším správním úřadem jsou okresní správní úřady (zemské okresy). U každého stupně správy se vyskytuje lovecká poradní rada, kdy např. u orgánu okresního úřadu je složena z předsedy, zástupců lesnictví, myslivosti, zemědělství, lovu a ochrany přírody. Orgány také zpracovávají statistiky pro další plánování ze strany ministerstva. V rámci naší legislativy okresní úřady obdobně zpracovávají evidence a statistiky, které pak jsou poskytnuty k potřebám ministerstva. U již zmíněného poradního orgánu v kontextu úpravy v Bavorsku, se u nás poradní orgán, jak už bylo zmíněno, vyskytuje na úrovni ministerstva. Je složen ze zástupců důležitých organizací a jiných složek. Druhou zvolenou spolkovou zemí Německa je Sasko. Jedná se o podobné uspořádání jako v Bavorsku, kdy z toho plyne třístupňový systém. Nejvyšším orgánem je tedy ministerstvo životního prostředí a zemědělství. Oproti našemu schématu spadá orgán nižší úrovně, kterým je decentralizovaný státní podnik Sachsenforst. Dohlížející na dozor lovu. Orgány nejnižší úrovně jsou kraje a města na úrovni krajů. Opět zde oproti naší úpravě jsou zřízeny poradní rady. Posledním ze sousedních států je Rakousko. Spolková země Dolní Rakousy jako orgán státní správy má obdobně okresní správní úřad. Nadřazeným orgánem je zemská vláda, kdy v celku se jedná o dvoustupňový systém v rámci spolkové země, a i zde v rámci okresu funguje poradní rada, dohlížející na zajištění lovu a správného hospodaření se zvěří. Oproti ČR je v správním uspořádání v Tyrolsku rozděleno opět do úrovně zemské vlády a okresních správních úřadů. Mimo jiné se na úrovni okresních úřadů vyskytují poradní orgány. V rámci okresu je zde také stanoven okresní lovecký velitel, který se podílí na

diskuzi plánu odstřelu. Druhou osobou je tzv. Hegemeister, který je jmenován loveckou organizací. Účastní se též na plánu odstřelu a kontrol.

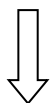
5.2.4.3 Shrnutí

Schéma č. 4 – Členění státní správy myslivosti v jednotlivých zemích

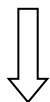
č. 1 Česká republika

Ministerstvo zemědělství (MZe)

(Ministerstvo životního prostředí)

Krajské úřady

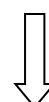
Obce s rozšířenou působností (MěÚ)

č. 2 Slovenská republika

Ministerstvo

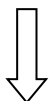
Krajské úřady

Okresní úřady

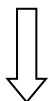
č. 3 Polská republika

Ministerstvo životního prostředí

Wojvodství (województwo)

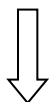
← Mařšálek
(poradní sbor)

Okresní úřady (powiat)

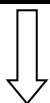
č. 4 Německo

Ministerstvo potravin, zemědělství a lesnictví ← poradní výbor

Vládní obvody

← poradní výbor

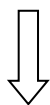

Zemské okresy

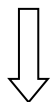
← poradní výbor

č. 5 Rakousko

Spolkové ministerstvo

Zemská vláda

Okresní správní úřad ← (poradní sbor)

5.3 Výsledky dotazníkového šetření

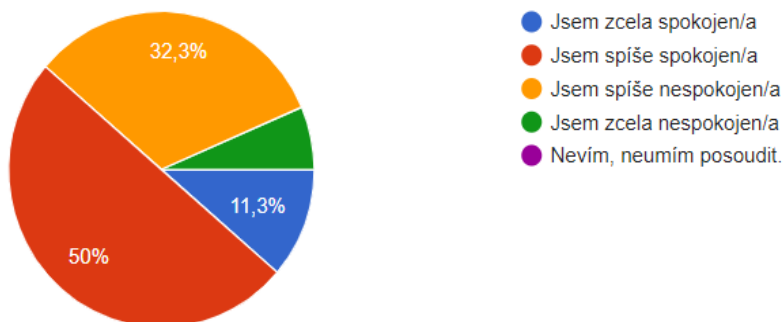
5.3.1 Vyhodnocení dotazníku

Veškerá data z dotazníkového šetření byla zpracována do podoby grafů a analýzy otevřených otázek. Celkem bylo získáno odpovědí od 62 korespondentů. Velmi aktivně byly odpovídány pevné otázky s předem nadefinovanými odpověďmi. Z důvodu, že veškeré otázky byly situovány bez povinnosti nutné odpovědi u všech otázek, u každé kladené části máme přesně stanoven počet odpovědí. Tato skutečnost je zmíněna u každé části v následném zhodnocení grafu nebo analýzy odpovědí.

Veškerá data byla sesbírána od 7. 11. 2019 do 7. 12. 2019

5.3.1.1 Současná právní úprava

5.3.1.1.1 Graf. č. 1 – Hodnocení spokojenosti se současnou právní úpravou myslivosti

5.3.1.1.2 Zhodnocení

Graf č. 1 zaměřený na současnou právní úpravu myslivosti z. č. 449/2001 Sb., zákon o myslivosti, hodnotí současný pohled na platnou právní úpravu. Z výsledného grafu je zřejmé, že polovina korespondujících je spíše spokojena 50 % se současnou úpravou. Úplná spokojenost je na třetím místě s 11,3 %. Druhé místo v rámci hodnocení zastává hodnocení spíše nespokojen, kdy procentuální zastoupení je 32,3 %.

5.3.1.2 Návrhy změn v zákoně

První otevřená otázka je věnována platnému zákonu o myslivosti, a to se zaměřením na názory týkající se možných změn úprav tohoto zákona. V této otázce bylo získáno celkem 36 odpovědí.

Vybrání stěžejních odpovědí návrhů změny zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.:

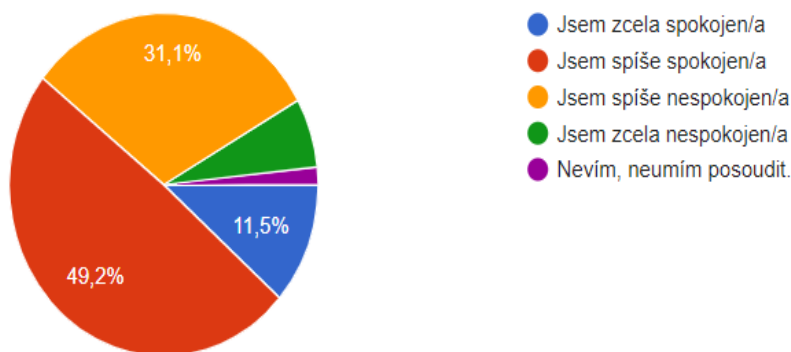
- Osoby podnikající v myslivosti by měly mít vyšší povinnosti v souvislosti ke zvěři a škodám zvěři způsobených. Další činností je podílení se na ochraně plodin a luk. Zabránění velkých lánů se stejnou plodinou.
- Úpravy doby lovu zvěře. (odpověď velmi častá)
- Sloučení myslivců pod jednu profesní mysliveckou organizaci.
- Změny na úrovni sčítání a plánování zvěře, systém řízení chovu zvěře.
- Úpravy týkající se hospodaření též s chráněnými druhy živočichů a tím i jejich ochranu podpořit.
- Zvýšit minimální výměru honiteb na 1000 ha.
- Posílení pravomocí mysliveckého hospodáře.
- Možnost sankce za rušení zvěře, ničení bylinného patra, motoristé na motorkách a čtyřkolkách a neohleduplné chování lidí.
- Stanovení honiteb dle biologických potřeb zvěře.
- U státní správy myslivosti by mělo dojít k větším kompetencím a možnost profesionalizace mysliveckého hospodáře.
- Důraz na ochranu zvěře a jejího biotopu.
- Zlepšení řízení systému škod a otázky účasti na podílu vlastníku těchto pozemků.
- Úprava opisu rejstříku trestů v zákoně. Stačí pouze výpis.

5.3.1.2.1 Zhodnocení

Z hlediska nejčastějších odpovědí se zde setkáváme s názory na úpravy doby lovu u zvěře, kdy tento názor se zde objevuje několikrát. Řešení škod způsobených zvěří je další problematikou, se kterou se zde můžeme setkat. Návrhy spočívají se začleněním vlastníků půdy (zemědělců) podílet se na zabránění škod způsobených zvěří. Podíl vlastníků na zlepšování prostředí. Z hlediska hospodaření se zvěří by bylo velmi vhodné zvýšení pravomocí orgánu státní správy k samotnému hospodaření. Mimo jiné také zde už se nachází myšlenka možné profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře.

5.3.1.3 Názor na současné právní ukotvení institutu v zákoně

5.3.1.3.1 Graf č. 2 – Hodnocení názoru na současné právní ukotvení institutu v zákoně

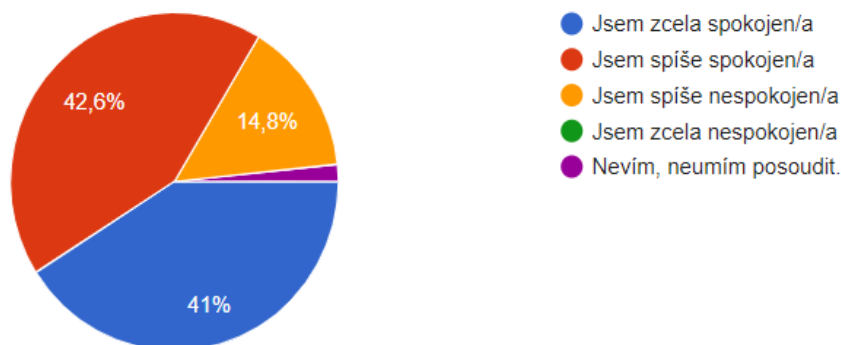

5.3.1.3.2 Zhodnocení

Graf č. 2 se zaměřuje na zhodnocení současného právního ukotvení institutu mysliveckého hospodáře v zákoně. Největší procentuální zastoupení 49,2 % je u odpovědi spíše spokojen. Druhé místo je v celkovém zastoupení 31,1 % názor vyjadřující spíše nespokojenost se současnou úpravou. Plná spokojenost na třetím místě zastupuje 11,5 %.

5.3.1.4 Názor na podmínky pro jmenování mysliveckého hospodáře

5.3.1.4.1 Graf č. 3 – Zhodnocení podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře

5.3.1.4.2 Zhodnocení

Graf č. 3 věnován zhodnocení podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře vyjadřuje ve značné míře spokojenost se současným nastavením podmínek v zákoně. 41 % korespondujících je zcela spokojeno a 42,6 % je spíše spokojeno. Na třetím místě je mírná nespokojenost 14,8 % se současným nastavením. Výsledek průzkumu v rámci podmínek pro jmenování ukazuje většinovou spokojenost se současnou právní úpravou z hlediska daných podmínek.

5.3.1.5 Návrh podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře

Druhou otevřenou otázkou je návrh podmínek pro jmenování mysliveckého hospodáře, kdy bylo celkem přijato 30 odpovědí.

Vybrání stěžejních odpovědí návrhů změn podmínek pro jmenování institutu:

- Podmínkou pro jmenování by mělo být prokázání myslivecké praxe 10 let.
- Zvýšení kritérií pro zkoušky mysliveckých hospodářů.
- Věkové omezení do 60 let.
- Pro jmenování stačí výpis rejstříku trestů.
- Povinností mysliveckého hospodáře by mělo být absolvování každoročního semináře-školení, který by se zaměřoval na změny v právních předpisech a hospodaření se zvěří.

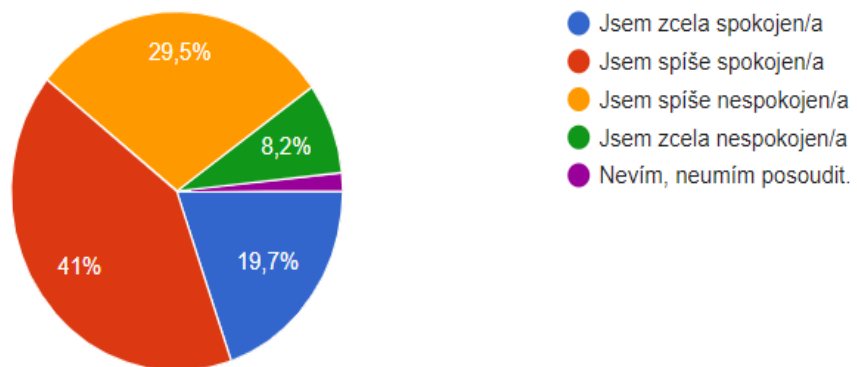
- Měly by být pravidelné kontroly hospodaření a soustavné vzdělávání hospodářů.
- Nastavení minimální praxe 5 let pro jmenování.
- Pravidelné vzdělávání.

5.3.1.5.1 Zhodnocení

Z odpovědí vycházejí návrhy týkající se dalšího vzdělávání mysliveckých hospodářů. Toto vzdělávání by mohlo být formou pravidelných seminářů a školení, která by byla zaměřena na změny týkající se právních předpisů nebo hospodaření se zvěří. Pro účel jmenování by měla být stanovena doba praxe, kdy by měla být stanovena na dobu 5 nebo 10 let. Další podmínkou by měl být pouze výpis rejstříku trestů. Největší důraz je kladen ale především na samotné vzdělávání počínaje zkouškami a dalším vzděláváním.

5.3.1.6 Názor na práva mysliveckého hospodáře

5.3.1.6.1 Graf č. 4 – Zhodnocení práv mysliveckého hospodáře

5.3.1.6.2 Zhodnocení

Většina korespondujících je spíše spokojena se současným nastavením mysliveckého hospodáře. 19,7 % korespondujících je zcela spokojeno a 41 % je spíše spokojeno. Třetí místo zastupuje v 29,5 % zastoupení spíše nespokojenost s právy mysliveckého hospodáře. I zde výsledek v míře nad polovinu odpovědí je spokojen se současným nastavením práv institutu.

5.3.1.7 Návrhy změn práv mysliveckého hospodáře

Třetí otevřenou otázkou jsou návrhy změn práv mysliveckého hospodáře, kdy na tuto otázku odpovědělo celkem 28 korespondujících.

Vybrání stěžejních odpovědí návrhů změn práv institutu mysliveckého hospodáře:

- Myslivecký hospodář by měl mít právo provést dechovou zkoušku na alkohol na společných lovech.
- Na úkor toho, že by se jednalo o profesionalizaci tohoto institutu, by z této povahy mělo vyplynout finanční ohodnocení.
- Institut by měl být veřejnou osobou (statut veřejného činitele).
- Hospodář by měl mít v rámci mysliveckého spolku vyšší pozice.
- Měl by mít stejná práva jako myslivecká stráž.
- Nepodléhat rozhodnutí výborů mysliveckých spolků.
- Možnost okamžitého odebrání povolení k lovu.

5.3.1.7.1 Zhodnocení

Mezi velmi časté odpovědi věnovaných změn práv mysliveckého hospodáře je návrh stanovit institut jako veřejnou osobu. Jednalo by se o podobnosti jako u myslivecké stráže nebo lesní stráže. Institut by měl mít také větší postavení v rámci mysliveckého spolku, kdy by měl mít v důležitých rozhodováních např. u hospodaření se zvěří větší pravomoci a rozhodování. Osoba institutu by měla mít také právo na finanční ohodnocení, které by vyplývalo z profesionalizace této činnosti. U společných lovů by měl mít možnost provést dechovou zkoušku za účelem prokázání přítomnosti alkoholu.

5.3.1.8 Hodnocení kompetencí mysliveckého hospodáře podle důležitosti

Tabulka č. 7 – Hodnocení kompetencí dle důležitosti:

	1	2	3	4	5
Vypracování (např. plán mysliveckého hospodaření, statistické výkazy)	3	2	5	12	39
Zastupování uživatele honitby	3	3	5	12	38
Kontrolování ulovené zvěře a její označení	2	5	10	10	34
Usmrcování toulavých psů a koček	10	13	14	8	16
Vykázání osob ze společných lovů	7	4	6	13	31
Vedení společných lovů	7	2	7	15	30

Vysvětlení:

- Stupnice od 1 do 5 charakterizuje důležitost dané kompetence (1– nejnižší, 5 – nejvyšší důraz)
- Červené zvýraznění – 1. místo
- Oranžové zvýraznění – 2. místo (umístění dle počtu odpovědí)
- Zelené zvýraznění – 3. místo

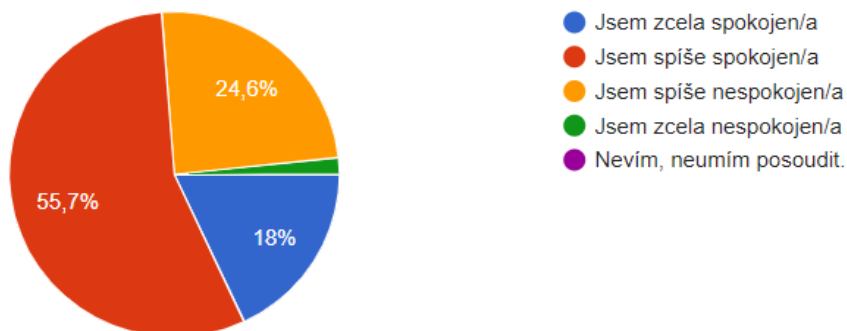
5.3.1.8.1 Zhodnocení

Zhodnocení jednotlivých vybraných kompetencí institutu je u všech na nejvyšší úrovni důležitosti. Počty jednotlivých odpovědí u stupňů důležitosti postupně klesají. Výjimkou je však kompetence usmrcování koček a psů, kdy se jedná z hlediska počtu odpovědí o velmi vyrovnané počty odpovědí u stupňů důležitosti v rámci stupňovitosti.

5.3.1.9 Hodnocení povinností mysliveckého hospodáře

5.3.1.9.1 Graf č. 5 – Zhodnocení povinností mysliveckého hospodáře

5.3.1.9.2 Zhodnocení

Z hlediska práv a povinností se další graf zaměřuje právě na povinnosti institutu vyplývající ze zákona. 55,7 % korespondujících je spíše spokojeno se současným nastavením. Na druhém místě je spíše nespokojenost v zastoupení 24,6 %. Třetí místo s 18 % zastává názor celé spokojenosti. Při sumarizaci procentuálních výsledků je zjištěním nadpoloviční většina spokojenosti s nastavením práv mysliveckého hospodáře. Víc jak čtvrtina odpovědí není spokojena.

5.3.1.10 Návrhy změn povinností mysliveckého hospodáře

Čtvrtou volnou otázkou je téma věnované návrhů změn povinností mysliveckého hospodáře. Celkem zde odpovědělo 25 korespondujících.

Vybrání stěžejních odpovědí návrhů změn povinností institutu mysliveckého hospodáře:

- Z neplnění povinností by měl vyplynout hmatatelný postih, který by měl být v zákoně stanoven.
- Přijetí hmatatelného a kontrolovatelného ohodnocení v případě neplnění povinností sankce. Mělo by se jednat o vyjádření v korunách.
- Více praktických činností v honitbě.

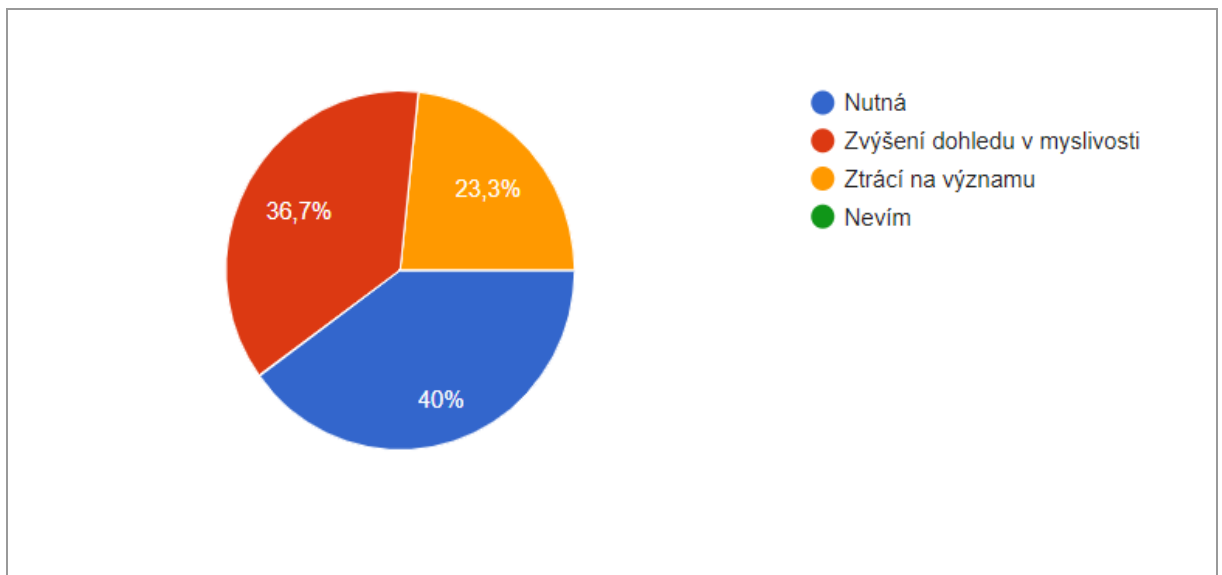
- Větší vazba na orgán státní správy.
- Povinností by mělo být pravidelné přezkušování nebo vzdělávání.
- Pravidelné vzdělávání, účast na seminářích a školeních.
- Měl by mít větší možnosti reakce na dění v honitbě.
- Povinnost zodpovídat se za správné hospodaření se zvěří.
- Povinnost být prohlížitelem zvěře.

5.3.1.10.1 Zhodnocení

Z odpovědí vychází návrh povinností, jak už bylo v předešlých odpovědích zmíněno, dalšího vzdělání, školení či seminářů pro další vzdělávání. Z hlediska povinností by měla v zákoně také existovat možnost hmatatelné sankce v případě neplnění těchto povinností. Větší odpovědnost za hospodaření se zvěří, kdy z toho vyplývá větší pravomoci s jejím hospodařením a větší praktická činnosti v honitbě.

5.3.1.11 Hodnocení důležitosti orgánu státní správy myslivosti ve vztahu k řízení myslivosti

5.3.1.11.1 Graf č. 6 – Zhodnocení důležitosti orgánu státní správy k řízení myslivosti

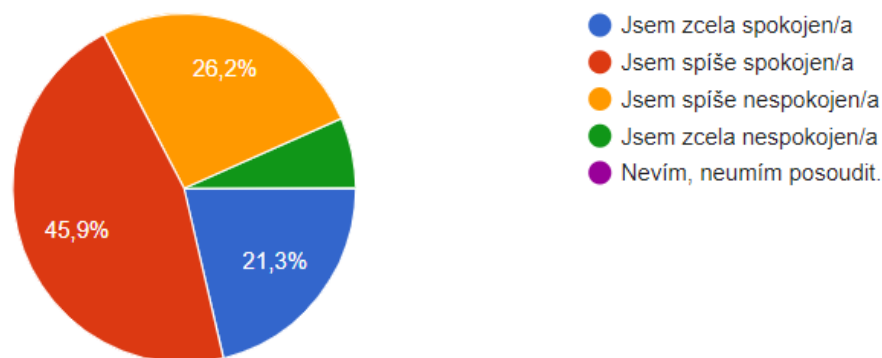
5.3.1.11.2 Zhodnocení

Graf č. 6, který je zaměřen na zhodnocení důležitosti orgánu státní správy myslivosti ve vztahu k řízení myslivosti, ukazuje pohled na současný stav této problematiky. 40 % korespondujících vnímá nutnost existence státní správy k řízení

myslivosti. Na druhém místě je názor s 36,7 % ke zvýšení dohledu orgánu na řízení myslivosti. Třetí místo s 23,3 % zastává názor, že současné nastavení ztrácí na významu. Tato odpověď do určité míry koresponduje s předešlou odpovědí zvýšení dohledu. Z celkového pohledu je viditelná důležitost orgánu státní správy na řízení myslivosti, kdy by bylo zapotřebí zvýšení celkového dohledu v rámci řízení myslivosti a zvýšení pravomocí tohoto orgánu.

5.3.1.12 Hodnocení současného systému podávání myslivecké evidence

5.3.1.12.1 Graf č. 7 – Zhodnocení systému podávání myslivecké evidence

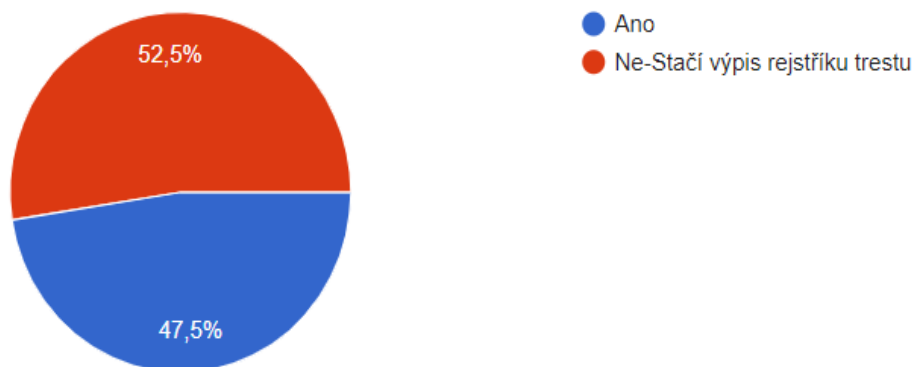

5.3.1.12.2 Zhodnocení

Podávání myslivecké evidence je nedílnou součástí interakce mezi uživatelem honitby, pro kterého zpracovává tuto evidenci myslivecký hospodář, a orgánem státní správy myslivosti. Se současným stavem podávání evidence je spíše spokojeno 45,9 % korespondujících. Z hlediska spokojenosti je na třetím místě s mírou zcela spokojen 21,3 %. Druhé místo spíše nespokojen zastupuje 26,2 %

5.3.1.13 Hodnocení opisu rejstříku trestů při jmenování

5.3.1.13.1 Graf č. 8 – Zhodnocení opisu rejstříku trestů

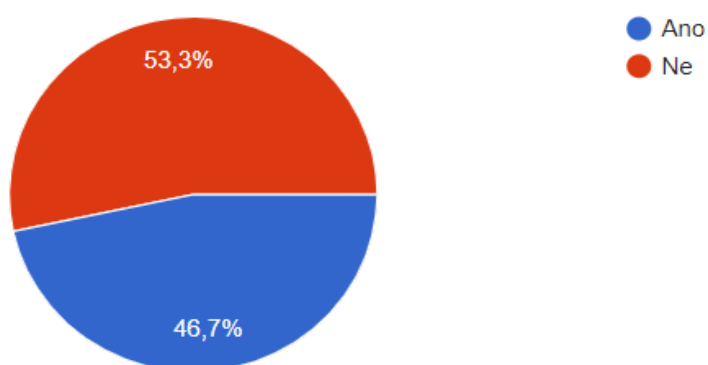

5.3.1.13.2 Zhodnocení

Z hlediska podmínky pro jmenování, která byla stanovena zákonem jako nutnost opisu rejstříku trestu, se 50,2 % shoduje na pouhý výpis rejstříku trestů.

5.3.1.14 Hodnocení možné profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře

5.3.1.14.1 Graf č. 9 – Zhodnocení profesionalizace institutu

5.3.1.14.2 Zhodnocení

K otázce možné profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře dochází k poměrně vyrovnanému názoru. O několik procent však vede názor, kdy není vhodná

profesionalizace institutu. Tento názor, který se záporně staví k této profesionalizaci má zastoupení 53,3 %.

5.3.1.15 Vyjádření osobního názoru na danou problematiku institutu

Poslední pátou volnou odpovědí je vyjádření názoru na danou problematiku institutu mysliveckého hospodáře. Jedná se o libovolné vyjádření názoru na různé okruhy týkající se tohoto institutu. V této části bylo sesbíráno celkem 32 odpovědí.

Vybrání odpovědí věnovaných názoru na danou problematiku institutu:

- Hospodář by měl mít vyšší znalosti o zvěři a jejich nemocech, včetně správné hygieny zvěřiny.
- Možnost finančního ohodnocení.
- Mělo by se jednat o státem placenou funkci a měl by se hospodář stát veřejnou osobou.
- Institut hospodáře by se měl účastnit pravidelného školení (podobnost jako u profesních průkazů), a to z důvodu vydávání nových vyhlášek a zákonů. Dalším okruhem je samotné hospodaření se zvěří.
- Zaměření se spíše na ochranu zvěře a šetrného zemědělství.
- Měly by být stanoveny sankce za neplnění povinností mysliveckého hospodáře, kdy tyto sankce by měly být vyjádřeny v korunách.
- Profesionalizace mysliveckého hospodáře by byla prospěšná.
- Přístup k hospodaření se zvěří by měl být odpovídající k dané honitbě a měla být nastolena určitá odbornost.

5.3.1.15.1 Zhodnocení

Z hodnocení vyplývají už často opakující se názory na opětovné vzdělávání formou pravidelných školení. Je zde nalezen častý názor možné profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře a stanovit hospodáře jako veřejnou osobu. Z toho by také vyplývalo určité finanční ohodnocení. Zde by bylo ale nutné určit, jak bude toto financování probíhat. Další stránkou je odpovědnost za své povinnosti. V zákoně by měly být definovány sankce za neplnění stanovených povinností. Tyto sankce by pak měly mít stanovené vyjádření v korunách.

5.3.1.16 Celkové zhodnocení dotazníkového šetření

I přes očekávaný větší počet korespondujících, a tedy o něco většího počtu odpovědí, se podařilo získat celkem 62 odpovědí v rámci dotazníkového šetření. Počet odpovědí na otevřené otázky formou vlastní odpovědi koresponduje především s počtem lidí, kteří se stavěli záporně k dané otázce. Nalézají se zde ale také osoby, které i přes kladnou odpověď nalézají určité nedostatky nebo přidávají vlastní pohled na danou problematiku.

Ze zpětné vazby dotazníku je zřejmé, že současná myslivecká veřejnost je více či méně spokojena se současnou právní úpravou zákona o myslivosti z. č. 449/2001 Sb. U většiny grafů převládá kladný pohled s odpovědí *jsem spíše spokojen/a*. Nalezneme zde i názory, které obsahují návrhy změn určitých částí tohoto zákona nebo jak již bylo řečeno, rozšiřují vlastním pohledem situace s touto problematikou související. Mezi nejčastější názory v rámci celé myslivosti vedou k změně doby lovu zvěře, řešení škod zvěře, managementu zvěře a životní prostředí. V rámci krajiny jsou zjevné názory na změnu zemědělského hospodaření a zapojení vlastníků pozemků do utváření krajinných prvků. Souvisejícím tématem je řešení škod spolu s těmito vlastníky. U samotného řízení myslivosti se nalézají myšlenky o zvýšení postavení orgánu státní správy a tím i vyšších pravomocí v rámci řízení zvěře. Z hlediska hodnocení orgánu státní správy jasně plyne nutnost přítomnosti tohoto orgánu, ale také určitá potřeba zvýšení dohledu na řízení myslivosti.

Hodnocení pro tuto práci důležitého institutu mysliveckého hospodáře ukázala určitou spokojenost se současným postavením mysliveckého hospodáře, a tím i práva a povinnosti s ním souvisejícími. Názory na možné změny se přiklánějí také k možné profesionalizaci tohoto institutu, i když samotné hodnocení této myšlenky profesionalizace jsou silně vyrovnané. V případě profesionalizace by velmi vhodnou změnou bylo finanční ohodnocení. Padla zde ale otázka, jak by financování institutu probíhalo. Častým názorem je stanovit institut jako veřejného činitele. Další změnou je zlepšení kvalifikovanosti hospodáře, kdy by tato osoba měla se ze zákona povinnost účastnit školení a seminářů. Mimo jiné by měla být nastolena doba praxe 5 nebo 10 pro jmenování mysliveckého hospodáře, a to za účelem získání potřebných zkušeností.

6 Diskuse

6.1 Institut mysliveckého hospodáře

Současná myslivost se nachází, dle mého soudu, na rozcestí, zda bude pokračovat v obdobném stylu výkonu, bude chtít reagovat na vznikající okolnosti nebo popřípadě aktivně se jimi zabývat. Z tohoto důvodu by bylo vhodné zamyslet se nad současným systémem a uvažovat o možných změnách v oblasti výkonu práva myslivosti a hospodaření se zvěří. Jedná se o reakci na vnímání myslivců z hlediska společnosti, způsob zemědělského obhospodařování na polních kulturách nebo ve vztahu k lesnímu hospodářství.

V práci jsem se zaměřil na institut mysliveckého hospodáře, kdy v tomto institutu shledávám velmi důležitou osobu ve výkonu práva myslivosti a hospodaření se zvěří. Osoba by právě měla správně reprezentovat předešlé oblasti. V předešlém odstavci jsem zmínil tři oblasti, které jsou dle mého názoru velmi důležité pro rozvíjení. První oblastí je názor společnosti, o který se opírá postoj k myslivosti a vnímání důležitosti myslivců v přírodě. Možná by se dalo říct, že ve vztahu ke společnosti bude spadat tato problematika spíše do oboru sociologie. Současné době je kladen silný důraz na ekologii a vzrůstá postoj ekologických aktivistů a ochránců přírody. Aktivní myslivci často svým jednáním např. v příslušných skupinách na sociálních sítích, ke kterým má přístup neomezený počet lidí, poškozují své vlastní postavení a veřejné vnímání. To samé platí z hlediska chování se na veřejnosti, kdy by myslivec měl být osobou se znalostmi a aktivitami prokazující záměr ochrany zvěře a přírody. Ve druhé a třetí oblasti je důležitý vztah k vlastníkům pozemků a jejich vzájemná domluva při vytváření únosných podmínek pro zvěř. Na úkor toho s tím související postupy k zabránění škodám způsobených zvěří a vzniklé okolnosti.

Samotná práce potvrdila důležitost postavení institutu mysliveckého hospodáře k výkonu práva myslivosti a odpovědnosti, která se k této osobě váže. Tato osoba by měla být z hlediska odbornosti co nejvíce způsobilou k managementu zvěře. Tak, jako ve všech oborech, je důležité se neustále vzdělávat. Z toho důvodu vyplynula i ze samotné práce potřeba pořádání seminářů a různých školení pro myslivecké hospodáře. Tato nutnost s příslušnou úpravou bude zmíněna v další části. V současnosti je možné uvažovat o větší kompetenci k hospodaření se zvěří a postavení v rámci mysliveckých spolků. Důležitá je

ale kontrola činností a stanovení přesných sankcí institutu za porušování pravidel nebo v případě nečinnosti a nedbalého jednání.

6.2 Návrh de lege ferenda

V této části jsem se zaměřil na vlastní návrhy úprav zákona o myslivosti vztahující se k samotnému institutu nebo popřípadě jeho vztahu k orgánu státní správy. Primární pozornost byla však věnována podmínkám jmenování institutu, kvalifikaci a vzdělávání nebo kompetencím institutu. Další snahou bylo možné zpracování podoby institutu profesionálních myslivců.

Poznatky získané v průběhu práce, a to jak z hlediska samotné analýzy nebo případného dotazníkového šetření, byly do značné míry impulsem pro tyto možné návrhy úprav. Do této části byl mimo jiné také začleněn subjektivní názor na danou problematiku. Snahou bylo vytvoření alternativního řešení nedostatků nebo úprav, které by byly využitelné pro praxi. Veškeré úpravy jsou rozděleny podle jednotlivých oblastí upravující daný institut, a snahou je přímé zakomponování těchto úprav do platného zákona o myslivosti.

6.2.1 Podmínky pro jmenování institutu

6.2.1.1 Praxe mysliveckých hospodářů:

§ 35 odst. 1 písm. e) má platný lovecký lístek, a to nejméně pět let po sobě jdoucích

Odůvodnění:

Podobnou podmínku nalzáme ve slovenském zákoně, kdy podmínka držení loveckého lístku pět let po sobě jdoucích je předpokladem pro jmenování do funkce hospodáře. V zákoně z roku 1947, tedy v zákonu č. 225/1947 Sb. byla doba nutnosti vlastnit lovecký lístek nejméně tři roky, které nemusejí být po sobě jdoucí. V zákoně č. 23/1962 Sb. a mimo jiné v § 8 vyhlášky č. 20/1988 Sb. byla doba stanovena na pět let. Druhým východiskem je výsledek dotazníkového šetření, kdy byly zmíněny názory směrem k potřebnému získání zkušeností. Zejména se jedná o lhůty formou praxe v délce pěti nebo deseti let.

V současné době je limitující podmínkou věk 21 let. V případě, že osoba složí zkoušky z myslivosti, může vzápětí složit také zkoušky mysliveckých hospodářů, pokud splňuje věkovou hranici. Poté může být jmenována do funkce hospodáře.

Při zvážení těchto možností, by bylo vhodné stanovit dobu vlastnění loveckého lístku 5 let po sobě jdoucích, aby osoba mohla být jmenována do této funkce. Tato doba by mohla být optimální pro získání určitých zkušeností při výkonu práva myslivosti.

§ 35 odst. 1 písm. ch) splní praxi 3 roky ve stanovené honitbě, kdy tyto roky nemusejí být po sobě jdoucí. Bližší právní předpis stanoví podmínku výkonu praxe.

Odůvodnění:

Východiskem pro tento návrh je analýza dotazníkového šetření a především samotná úprava profesionálních myslivců v Rakousku. Aby se osoba stala profesionálním myslivcem, musí zde absolvovat praxi po dobu tří let. Praxe je nenahraditelnou a velmi potřebnou částí, potřebnou nejen v samotném řízení myslivosti a hospodaření se zvěří, ale také v běžném životě. Během této praxe by se osoba mající v úmyslu stát se mysliveckým hospodářem cíleně věnovala přípravě ke složení zkoušek, získávala poznatky z oblasti hospodaření se zvěří a řízení myslivosti. Tato praxe by byla vykonávána ve stanovené honitbě, kterou by si po schválení orgánu státní správy myslivosti určil uchazeč sám a zde pod dozorem hospodáře tuto praxi vykonával. Lhůta by mohla být mimo jiné jít kontinuálně s dobou vlastnění loveckého lístku pro jmenování.

Bližší právní předpis, jak je v samotném paragrafu zmíněno, a z předchozího odůvodnění vyplývá, by měl obsahovat podmínky místa výkonu praxe, tedy honitby, kde bude vykonávána. Místem výkonu by mohla být honitba, kde osoba vykonává aktivně právo myslivosti a samozřejmě po dohodě s uživatelem honitby. Za tuto osobu při výkonu praxe by měl zodpovídat myslivecký hospodář, který danou osobu připravuje na výkon této funkce, a to z hlediska získání potřebných praktických zkušeností. Orgán státní správy by měl možnost přímého dohledu na dodržování přípravy uchazeče.

6.2.1.2 Výpis rejstříku trestů

§ 35 odst. 2 *Orgán státní správy myslivosti, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. c) vyžádá podle zvláštního právního předpisu výpis z evidence Rejstříku trestů. (z. č. 449/2001 Sb. §35 odst. 2).*

Odůvodnění:

Zda by měl orgán státní správy myslivosti žádat o výpis nebo opis rejstříku trestů, bylo řešeno také v rámci dotazníku. Výsledkem dotazníku bylo, že právě výpis pro ověření bezúhonnosti pro výkon funkce stačí. Ze samotné podstaty Policie ČR jako orgán činný v trestním řízení při vydávání zbrojního průkazu ověřuje bezúhonnost dané osoby. Z toho důvodu je zbytečná opětovná žádost o opis. Na téma opisu a výpisu rejstříku trestů jsem byl poukázán také pracovníkem orgánu státní správy myslivosti panem Ing. Josefem Novákem, vedoucím oddělení myslivosti na Magistrátu města Mladá Boleslav. Z hlediska osoby s dlouholetou praxí v oboru poukázal na zbytečnost opisu. I přes některé nálezy soudu s tímto tématem související, by bylo vhodné tuto část přímo zahrnout do příslušného paragrafu zákona o myslivosti.

6.2.2 Kompetence institutu

6.2.2.1 Oprávnění

Návrhy změn práv (oprávnění) institutu hospodáře byly součástí dotazníkového šetření, a to za účelem možných změn z pohledu odborné veřejnosti. Mezi návrhy bylo často opakující se právo provést dechovou zkoušku na alkohol na společných lovech, mít statut veřejného činitele, vyšší pravomoci v případě mysliveckého hospodaření v mysliveckém spolku nebo možnost okamžitého odebrání povolenky k lovu.

Z hlediska vyšších pravomocí a mít vůdčí rozhodovací právo v rámci hospodaření se zvěří je možné v rámci další diskuse. Především je důležité zamyslet se na vztahu k uživateli a držiteli honitby. Většina činností souvisejících s mysliveckým hospodařením byla uložena mysliveckému hospodáři v zákoně z roku 1947. Od roku 1962 byla většina činností spojena s uživatelem honitby, kterému institut dané náležitosti často navrhuje nebo spravuje.

Jeden z návrhů bylo stanovit institut jako úřední osobu (statut veřejného činitele). Se statutem úřední osoby se setkáváme v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. V rámci myslivosti je statut úřední osoby definován u myslivecké stráže, kdy zákon stanoví podle par. 127 odst. 1 písm. i), že úřední osobou je: „*fyzická osoba, která byla ustanovena lesní stráží, stráží přírody, **mysliveckou stráží** nebo rybářskou stráží.*“ [18] V kontextu s tím se nacházejí i v dotazníku názory, aby hospodář měl stejná práva jako myslivecká stráž. Nelze ale slučovat instituty myslivecké stráže a mysliveckého hospodáře. Záleží ale na smysluplnosti stanovit institut úřední osoby a využitelnosti pro praxi.

Rozšíření pravomoci institutu vztahující se k návrhům možných změn se může vztahovat k oprávnění provádění dechových zkoušek na společných lovech a možnost odebrat povolenku lovu.

§ 35 odst. 4 písm. g) Provádět dechovou zkoušku u osob, u kterých je podezření, že jsou pod vlivem alkoholu nebo provádět kontrolu na přítomnost jiných návykových látek.

Odůvodnění:

Provádění orientačních vyšetření na přítomnost alkoholu upravuje zákon č. 65/2017 Sb., zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Kdo může provádět zmíněné orientační vyšetření, upravuje par. 22 odst. 1, který říká: „*Orientační vyšetření provádí příslušník Policie České republiky, příslušník Vojenské policie, strážník obecní policie, příslušník nebo občanský zaměstnanec Vězeňské služby, zaměstnavatel, osoba pověřená kontrolou nebo zdravotnický pracovník.*“ [19] Tato úprava vyplývá z účelu zajištění ochrany zdraví a bezpečí při osamělých nebo společných lovech. Právo na kontrolu přítomnosti těchto látek by měla být zakotvena mimo jiné také u myslivecké stráže. Je vhodné uvažovat mimo jiné o rozšíření testování na omamné a psychotropní látky.

§ 35 odst. 4 písm. h) Bezprostředně odebrat povolenku k lovu osobě v dané honitbě lovící, kdy dochází ke zjevnému porušení příslušného zákona nebo jiných předpisů.

Odůvodnění:

Ze zákona plyne povinnost předložit mysliveckému hospodáři nebo myslivecké stráži povolenku k lovu. Povolenku vydává uživatel honitby a spolupodepisuje ji myslivecký hospodář, který vede evidenci těchto povolenek.

Pokud dojde ke zjevnému porušení zákona o myslivosti, zákona na ochranu zvířat proti týrání, vnitřních předpisů nebo opětovnému porušování myslivecké etiky může myslivecký hospodář odebrat povolenku k lovu. (úvaha také možného odebrání loveckého lístku po nezbytnou dobu.) Tuto skutečnost však musí institut neprodleně oznámit uživateli honitby nebo orgánu státní správy myslivosti, který bude danou situaci dále projednávat.

6.2.2.2 Povinnosti

V rámci dotazníkového šetření byly častou odpovědí na možné změny v oblasti povinností institutu, které jsou spojeny se vzděláním, účastí na seminářích a školeních, větší zodpovědnost za hospodaření se zvěří, více praktické činnosti v honitbě nebo popřípadě být prohlížečem zvěře. Dle mého názoru je velmi důležité klást silný důraz na stálé vzdělávání a zvyšování zkušeností prospěšných pro praxi. Povinnost účastnit se školení a seminářů byl nalezen také u profesionálních myslivců v okolních zemích. Na Slovensku u povinností institutu je v zákoně zmíněna povinnost účastnit se instruktáží a školení.

Návrh úpravy povinností institutu se vztahuje právě k účasti na povinnost školení.

§ 35 odst. 5 písm. k) Povinností mysliveckého hospodáře je účastnit se školení každé tři roky, kdy bližší právní předpis stanoví podmínky těchto školení.

Odůvodnění:

Povinnost účastnit se školení každé tři roky poukazuje na nutnost neustálého vzdělávání a proškolení osob vykonávajících mysliveckého hospodáře. Zajištění těchto školení by bylo pod záštitou Ministerstva zemědělství České republiky, kdy tuto činnost by provádělo samo ministerstvo zemědělství, Státní veterinární správa nebo vysoké školy s lesnickým zaměřením. Pravidelná školení by byla zaměřena na právní normy týkající se výkonu práva myslivosti, mysliveckého hospodaření a životního prostředí, hospodaření se zvěří, péče o zvěř nebo jiných oblastí související s výkonem práva myslivosti.

Evidence účasti těchto školení by byla v kompetenci orgánů státní správy myslivosti obcí s rozšířenou působností. Pracovníci státní správy by dohlíželi na dodržování této povinnosti a v případě nedodržování ustanovení může dojít k sankci nebo v krajní situaci odvoláním z funkce.

6.2.3 Semináře a školení

Tato oblast pokračuje další částí v návaznosti na **§ 35 odst. 5 písm. k)**.

§ 35 odst. 9 písm. a) Orgán státní správy myslivosti zajistí provádění těchto školení, kdy tuto pravomoc provádět školení může přenést na jinou právnickou osobu, mysliveckou organizaci nebo vzdělávací instituty.

§ 35 odst. 9 písm. b) Orgán státní správy vede evidenci účasti mysliveckých hospodářů na školeních a vykonává dohled nad jejich účastí.

§ 35 odst. 9 písm. c) Myslivecký hospodář má právo účastnit se seminářů, které jsou každoročně pořádány ministerstvem zemědělství, pověřenou právníckou osobou nebo mysliveckou organizací.

Odůvodnění:

Z hlediska analýz poukazují na úpravu v rakouském loveckém zákoně. V každé lidské činnosti a v běžném životě je nutností se neustále učit novým věcem, zdokonalovat se a rozvíjet své vědomosti nebo zkušenosti. Myslivost by měla být založena právě na neustálém učení se novým věcem a zdokonalovat se v činnosti, kterou vykonává. V povědomí se objevují některé semináře pořádané pro mysliveckou veřejnost nebo mysliveckého hospodáře. Samotná četnost, periodika, otevřenost a dostatečná propagace silně zaostává.

Zmíněné semináře by mohly být uskutečňovány pod záštitou ministerstva zemědělství, ve spolupráci s mysliveckými organizacemi a vzdělávacími institucemi. Předmětem seminářů by byla např. témata z oblastí péče o zvěř, hospodaření se zvěří, zvyšování úživnosti krajiny, ekologických aspektů nebo reakce na nové změny v právních normách, které ovlivňují výkon práva myslivosti.

6.2.4 Sankce za neplnění

V současné době má možnost uživatel honitby navrhnout odvolání mysliveckého hospodáře a státní správa myslivosti musí tomuto návrhu vyhovět. Orgán státní správy mimo jiné může odebrat lovecký lístek až na dobu pěti let, kdy tyto podmínky jsou přesně definovány v zákoně. Z hlediska analýz podmínek odvolání a odebrání loveckého lístku byla shledána podobnost ve slovenském zákoně.

Smysluplnost stanovit sankce by mohla být spojena až s případnou profesionalizací institutu mysliveckého hospodáře. Jednalo by se mimo jiné o možnou reakci související na rozšíření některých povinností a oprávnění, jako např. větší pravomoc v oblasti hospodaření se zvěří. Sankce by byly jasně definované v zákoně jako nástroj k zajištění a vynucování zákonem daných povinností a oprávnění. Sankce mohou být definovány

formou peněžní částky, která by byla uložena v rámci správního řízení. Proto by bylo ve vztahu s tím důležité analyzovat zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

6.3 Profesionalizace institutu mysliveckého hospodáře

Myšlenka možné profesionalizace mysliveckého hospodáře se vyskytuje v různých částech této práce nebo alespoň se s tímto termínem setkáváme v okolních zemích. V tomto případě se může jednat také o zmínky v dotazníkovém šetření. Myšlenka možné profesionalizace mě samotného provázela v průběhu zpracování práce, a snažil jsem se mimo jiné porozumět konceptu profesionálních myslivců (lovců) v okolních státech.

Z výsledků vyplývá, že profesionální myslivce (lovce) v Německu nebo v Rakousku nemůžeme dávat to stejné roviny jako u nás nebo na Slovensku v případě mysliveckého hospodáře. Jedná se spíše o zajištění správního výkonu práva myslivosti, kdy tato osoba zajišťuje jak činnost mysliveckého hospodáře, tak uživatele honitby. Zajímavou stránkou zjištění byla forma vzdělávání těchto profesionálních myslivců, praxe nebo následná školení a semináře. Společným znakem, který platí pro všechny sousední státy, je společný důraz na vzdělávání myslivců, jako jedna z charakteristik střeoevropského mysliveckého revírního systému. Další stránkou je vztah k orgánu státní správy a jeho uspořádání z hlediska poradního orgánu. Složení tohoto orgánu ze zástupce zemědělců nebo lesníků byla velmi zajímavá. I zde si kladu úvahu možnosti vytvořit podobné orgány v rámci krajů a obcí s rozšířenou působností. Přínosem by bylo zastoupení stran dotýkajících se výkonu práva myslivosti, řešení aktuálních situací nebo možné zlepšení komunikace a samotné spolupráce na zlepšování úživnosti krajiny.

V případě výkonu práva myslivosti v České republice je vhodné velmi důkladně zvážit možnou profesionalizaci, institutu mysliveckého hospodáře a s touto profesionalizací všechny důsledky a okolnosti s tím související. Určité názory možné profesionalizace institutu se objevovaly také v dotazníkovém šetření. Pokud bychom ale uvažovali o takové profesionalizaci bylo by vhodné oslovit zástupce z řad lesníků, zemědělců nebo ochránců přírody. Všechny tyto složky by se měly vyjádřit k této možnosti a vydat v rámci diskuze svá stanoviska a názory na toto téma. Je možné, že by všechny tyto strany objevily v této profesionalizaci člověka jako kvalifikovanou a uznávanou osobu, který bude odborně kvalifikovaný v oblastech myslivosti, bude mít poznatky z lesnictví, zemědělství a ochrany přírody krajiny. Bude se jednat o osobu, která bude správně přistupovat k managementu zvěře a dalším principům. Bylo by možné, že vzhledem k myslivosti může dojít k ustálení

situace a zlepšení spolupráce zainteresovaných stran k samotnému hospodaření se zvěří a pohledu na myslivost jako takovou.

6.4 Orgán státní správy myslivosti

V práci jsem se mimo jiné zaměřil na rámec jeho vztahu na orgán státní správy. Proto analýzy probíhaly také na úrovni těchto orgánů u nás a v jednotlivých sousedních státech. V poukázání např. na německý systém, kdy v rámci úrovně státní správy se vyskytují tzv. lovecké poradní rady, jak už bylo zmíněno v práci. Tyto rady se skládají především ze zástupců lesnictví, myslivosti, zemědělství, lovu a ochrany přírody. Podobné orgány nacházíme též v rámci různých stupňů řízení v Rakousku a Polsku. V České republice je zřízena Myslivecká rada, kterou zřizuje ministr zemědělství jako svůj poradní sbor. Tento sbor se skládá ze zástupců celostátních mysliveckých organizací, správních úřadů, lesnických a zemědělských organizací, výzkumných ústavů a vysokých škol v rámci činností na úseku myslivosti.

Má smysl uvažovat o vzniku podobných poradních orgánů v rámci státní správy ČR?

Za účelem možného vzniku tohoto poradního orgánu v rámci stupňů státní správy, by bylo vhodné vytvořit podrobnější analýzu zabývající se tímto tématem. Analyzovat podrobně funkci těchto orgánů v daných podmínkách, a zda lze uvažovat přenesení tohoto prvku do našeho systému. Následně by bylo nutné se zaměřit na to, co by tento nový prvek přinesl do našeho systému a navrhnouti možné působnosti nebo funkce. Důležité by bylo zamezení dopadu na narušení fungování státní správy a plynulost procesních úkonů.

Dle mého pohledu současný systém by si zasloužil za možné uvažování o zanesení podobných orgánů v rámci naší státní správy. V tomto poradním výboru by mohl být zástupce okresní hospodářské komory, zástupce z řad lesnictví (např. pracovník státní správy lesů), zástupce okresního mysliveckého spolku (ČMMJ). Tento návrh možných zástupců je založen pouze na úvaze a bylo by nutné konkrétní složení vhodně stanovit.

Cílem je zajištění účasti jednotlivých subjektů, ke kterým se výkon práva myslivosti přímo vztahuje. V současné době dochází k častým střetům mezi uživateli honiteb, vlastníky lesů nebo vlastníky zemědělských pozemků. Poradní orgán by se mohl podílet na řešení těchto problémů a nalezení vhodného východiska. Součástí by bylo řešení špatného hospodaření v krajině, snaha o zlepšení podmínek pro zvěř nebo řešení škod způsobených zvěří.

6.5 Elektronická komunikace a státní správa

Významným zkvalitněním elektronické komunikace a možností využitelných programů je velmi vhodné uvažovat o postupném začleňování těchto nástrojů také do řízení myslivosti. Tato myšlenka souvisí s činností institutu ve vztahu na orgán státní správy myslivosti.

Veškeré plány mysliveckého hospodaření, statistická hlášení by mohla být podávána v elektronické podobě. Vstup do systému podporovaným orgánem státní správy by měl v dané míře myslivecký hospodář. Zde by našel prostředky k podávání žádostí, příslušným hlášení, tak možnost např. mapových výstupů.

Tento nápad rozvíjí možnost zlepšení vzájemného vztahu institutu a orgánu státní správy. Vnesení moderního nástroje pro zefektivnění procesních postupů a vnesení nového moderního prvku v řízení myslivosti.

6.6 Další studie

Analýza vývoje české legislativy v rámci institutu mysliveckého hospodáře a analýza obdobného institutu v okolních zemích je zajímavá k vytvoření určitého pohledu na danou problematiku. V rámci jednotlivých právních norem jsem se setkal mimo jiné s jinými oblastmi myslivosti, které by byly určitě zajímavé pro analýzu v obdobném smyslu, jako tomu bylo v této práci. Tyto analýzy nám ukazují ucelený pohled na danou problematiku, ale také myšlenku, zda je současná platná právní úprava dostačující nebo zda se dají nalézt určité nedostatky a potřebné změny.

Právě z tohoto důvodu by bylo vhodné pokračovat v podobných tématech, ať už se jedná např. o institut myslivecké stráže, mysliveckého plánování, dozoru státní správy nebo samotného řízení.

V rámci mé práce jsem se zaměřoval především na úroveň mysliveckých loveckých zákonů a nejbližších souvisejících předpisů, které byly použity v rámci metodiky komparace. Samozřejmě další práce by byla možnost hlubší studie dalších prováděcích předpisů v rámci legislativy okolních států a možné hledání nevázaností těchto institutů na různé oblasti myslivosti.

7 Závěr

Na základě hlavních cílů této práce byla vytvořena ucelená analýza institutu mysliveckého hospodáře v právních předpisech České republiky a v okolních zemích. Zaměření jednotlivých analýz proběhlo především v rovině zákonů, počínaje historickými zákony od roku 1947 a platné legislativy na našem území, tak v zahraničí. Souběžně s tím došlo k zaměření se mimo jiné na charakteristiku orgánu státní správy myslivosti a vzájemného vztahu k institutu mysliveckého hospodáře. V rámci práce byla uskutečněna konzultace s pracovníkem státní správy myslivosti k dané problematice. Dotazníkové šetření, které bylo součástí práce, ukázalo pohled na toto téma ze strany myslivecké veřejnosti. Na základě získaných podkladů a vlastní úvahy byly ve vlastní části práce vytvořeny návrhy *de lege ferenda*, tedy návrhy možných právních úprav, které jsou předmětem práce.

U provedených specifických analýz nedošlo v průběhu vývoje institutu na našem území k výrazným změnám z hlediska podmínek pro jmenování nebo kompetencí, a to od zákona myslivosti z roku 1962 až do současnosti. K výraznějším změnám došlo z přechodu zákona o myslivosti z roku 1947 na zákon z roku 1962. K určitým změnám došlo na úrovni jmenování a rovině kompetenční. Dochází k přesnějšímu uspořádání právních norem a častějšího využití termínu uživatele honitby. V rámci analýz podobných institutů v sousedních zemích Slovenska, Polska, Německa a Rakouska byl shledán identický institut na Slovensku. Tato skutečnost je příčinou dlouhotrvající společné historie společného právního státu. V ostatních zemích byla shledána podobnost ve Spolkové republice Německo a Rakousku, kdy na základě analýz je podobnost v institutu profesionálního lovce (myslivce). Tento profesionální institut má parametry s možností zajištění výkonu práva myslivosti a hospodaření se zvěří v dané lokalitě. Důraz u těchto institutů je kladen především na vzdělání a následná školení. Důležitost významu vzdělání v myslivosti je typickou charakteristikou středoevropského revírního systému. V návaznosti na institut byla provedena analýza vztahu k orgánům státní správy a těchto orgánů samotných. V rámci státní správy se vyskytují poradní orgány v rámci různých stupňů státní správy. Tyto orgány jsou složeny ze zástupců především z řad lesnictví, zemědělství, myslivosti. Tato zjištění byla následně dále zpracována ve vlastní části práce.

Dotazníkové šetření se stalo součástí práce a důležitým přínosem. Ukázaly se na základě názorů myslivecké veřejnosti hodnocení současné právní úpravy a možné změny

z hlediska kompetencí institutu z pohledu praxe. Pro práci byly přínosem odpovědi zmiňující profesionalizaci institutu nebo důrazy na vzdělání formou školení a seminářů. Souběžně s tím byla prováděna konzultace s pracovníkem orgánu státní správy myslivosti, který poukázal na nedostatky ve vztahu orgánu státní správy a institutu, jako např. opis z rejstříku trestů při jmenování.

V případě návrhů legislativních změn, které vznikly na základě celkové analýzy práce, dotazníkového šetření a vlastního pohledu na danou problematiku, poukazují na přínos k možné diskuzi změn současného stavu platné právní úpravy a samotného institutu. Návrhy byly koncipovány tak, aby přímo navazovaly na současné právní předpisy a nedošlo k narušení systematičnosti právních norem. U každého návrhu došlo k přesnému zařazení dané úpravy nebo změny. Součástí se stala odůvodnění, která vysvětlují podstatu dané věci a mají srozumitelně vyjádřit opodstatnění této úpravy.

Práce přináší ucelený pohled na institut mysliveckého hospodáře v České republice a mimo jiné analýzu v sousedních státech. Na základě těchto zjištění byly ve vlastní části navrženy možné návrhy nových úprav. Koncipování zpracované práce a samotné výsledky vyzdvihují její praktičnost a využitelnost v praxi.

8 Seznam použitých zdrojů

Použitá literatura

- 1) BALOUNOVÁ, Eva. *Vybrané aspekty právní úpravy myslivosti ve vybraných zemích EU* [online]. Praha: Parlamentní institut, Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky, studie č. 5.361, 2015 [cit. 2019-11-9]. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/ppi.sqw?d=1&t=45>>
- 2) BEJČEK, F. *Penzum znalostí z myslivosti: pro studující, kteří se připravují ke všem druhům mysliveckých zkoušek, pro myslivce i lovce, pro sokolníky, kynology, střelce, přátele myslivosti, pro milovníky přírody, ochránce zvířat a životního prostředí*. Praha: Druckvo, 2011. 895 s. ISBN 978-80-904417-0-5.
- 3) FLORA, M. *Efektivnost právní normy jako nástroje lesnické politiky v tržní společnosti-dizertační práce*. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, Brno, 1997. s. 54-56.
- 4) HANZAL, V. *Myslivost II*. I. vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze ve spolupráci s Druckvo, spol. s r.o., 2016. ISBN 978-80-213-2703-0.
- 5) HANZAL, V.; JANISZEWSKI P. *Současná myslivost v Polsku. Myslivost: časopis pro myslivce, kynology, střelce a přátele přírody*. 2001, č. 4, s. 16-17. ISSN 0323-214X.
- 6) KOLEKTIV, *Myslivost*. I. vydání. Praha: Státní zemědělské nakladatelství v Praze, 1966. 492 s. ISBN 07-014-66.
- 7) ČECHURA, V.; NOVÁK, R.; VANĚK, J. *Komentář k zákonu o myslivosti*. 1. vydání. Praha: Vydavatelství Jirí Flégl –VEGA pro ČMMJ, 2002. 247 s. ISBN 80-990754-9-5.

- 8) PETR, B. a kol. *Zákon o myslivosti: Komentář*. I. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015. 300 s. ISBN 978-80-7478-781-2.
- 9) HART, V. a kol. *Úvod do myslivosti, historie, zvyky, tradice*. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze ve spolupráci s Druckvo, spol. s r.o., 2014. 264 s. ISBN 978-80-213-2495-4.
- 10) RAKUŠAN, C. *Základy myslivosti*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1979.

Použitá legislativa

- 11) Československá republika. Národní shromáždění republiky československé. Zákon č. 225 ze dne 18. prosince 1947 o myslivosti. In *Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé*. 1947, částka 106, s. 121-130. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>. ISSN 0862-3120.
- 12) Československá socialistická republika. Národní shromáždění republiky Československé socialistické republiky. Zákon č. 23 ze dne 23. února 1962 o myslivosti. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1962, částka 12, s. 131-136. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.
- 13) Československá socialistická republika. Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Vyhláška č. 24. ze dne 1. března 1962, kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o myslivosti. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1962, částka 12, s. 136-148. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.
- 14) Československá socialistická republika. Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. Vyhláška č. 25. ze dne 1. března 1962 o hájení a o době, způsobu a podmínkách lovu některých druhů zvěře. In *Sbírka zákonů Československé socialistické republiky*. 1962, částka 12, s. 149-152. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.

- 15) Česká a Slovenská federativní republika. Česká národní rada. Zákon č. 270 ze dne 28. 4. 1992, který mění a doplňuje zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti. In *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky*. 1992, částka 57, s. 1553-1559. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.
- 16) Česká a Slovenská federativní republika. Česká národní rada. Zákon č. 512 ze dne 19. 11. 1992 o myslivosti. In *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky*. 1992, částka 103, s. 3042-3052. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.
- 17) Česko. Ministerstvo zemědělství. Vyhláška č. 244 ze dne 7. června 2002, kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2002, částka 92, s. 5181-5215. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>.
- 18) Česko. Parlament. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 11, s. 354-464. Dostupné také z WWW: <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>. ISSN 1211-1244.
- 19) Česko. Parlament. Zákon č. 65 ze dne 19. ledna 2017 o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. In *Sbírka zákonů České republiky*. 2017, částka 21, s. 671-699. Dostupné také z WWW. <<https://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>>. ISSN 1211-1244.
- 20) Česko. Ministerstvo zemědělství. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. In *Sněmovní tisk*. 2016, č. 1073, Dostupné také z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/tisky.sqw?O=7&T=1073>>.

Zahraniční legislativa

- 21) Polska. Sejmu. Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw USTAWA z dnia 22 marca 2018 r. In *Dziennik ustaw Rzeczypospolitej Polskiej*.2018, Dostępne również z WWW: <[http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/1042_u/\\$file/1042_u.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/opinie8.nsf/nazwa/1042_u/$file/1042_u.pdf)>.
- 22) Polska. Sejmu. Prawo łowieckie, z dnia 13 października 1995 r. In *Dziennik ustaw Rzeczypospolitej Polskiej*, 1995, pozycja 713, s. 1-70 Dostępne również z WWW: <<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19951470713/U/D19950713Lj.pdf>>.
- 23) Slovensko. Národná rada Slovenskej republiky. 274/2009 Z. z. ze dne 16. června 2009 Zákon o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In *Zbierka zákonov SR*. 2009, časťka 96, Dostupné tiež z WWW: <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2009-274#c16>>.
- 24) Österreich. Niederösterreich. Der Landtag von Niederösterreich. Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974 (Niederösterreich JG). In *Landesrecht Niederösterreich*. 1974, s. 1-82. Erhältlich unter WWW: <<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrNO&Gesetzesnummer=20000559>>.
- 25) Österreich. Tirol. Tiroler Jagdgesetz 2004 (TJG 2004). In *Landesrecht Tirol*. s. 1-61. 2004, Erhältlich unter WWW: <<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrT&Gesetzesnummer=10000088>>.
- 26) Deutschland. Bundesjagdgesetz in der Fassung der vom 29. September 1976 (BGBl. I S. 2849). In *Federal Law Gazette s. 1850*. 1976, Erhältlich unter WWW: <<https://www.gesetze-im-internet.de/bjagd/BjNR007800952.html>>.

- 27) Deutschland. Freistaat Bayern. Bayerisches Jagdgesetz (BayJG) vom 1. Oktober 1978. In *Bayerischen Rechtssammlung (BayRS 792-1-L)*. 1978, Erhältlich unter WWW: <<https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayJG/true>>.
- 28) Deutschland. Freistaat Bayern. Verordnung zur Ausführung des Bayerischen Jagdgesetzes (AVBayJG) vom 1. März 1983. In *Bayerischen Rechtssammlung (BayRS 792-2-L)*. 1983, Erhältlich unter www: <<https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayAVJG>>.
- 29) Deutschland. Freistaat Sachsen. Sächsisches Jagdgesetz vom 8. Juni 2012 (SächsGVBl. S. 308), das durch das Gesetz vom 31. Januar 2018 (SächsGVBl. S. 21). In *Sächsische Rechtssammlung*. 2018, Erhältlich unter WWW: <<https://www.revosax.sachsen.de/vorschrift/12495-Saechsisches-Jagdgesetz>>.

Institute

- 30) **Zemědělská a potravinářská knihovna**, Ústav zemědělské ekonomiky a informací, Slezská 7, Praha 2, <<http://www.nzpk.cz>>.
- 31) **Oddělení ochrany přírody, myslivosti a rybářství**, Magistrát města Mladá Boleslav, Odbor životního prostředí, Komenského náměstí 61, 29349, Mladá Boleslav.

Osobní sdělení

- 32) Ing. Josef Novák, 2019, osobní sdělení, Mladá Boleslav

9 Přílohy

Odkazovaný seznam příloh

9.1 Příloha č. 1: Průkaz mysliveckého hospodáře ČR

The image shows two sample forms for the Czech Hunting License (Průkaz mysliveckého hospodáře ČR). Both forms are yellow with a decorative border and a large red 'VZOR' watermark.

Front side (top form):

- Title: PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE
- Dimensions: 3,5 x 4,5 cm
- Country: ČESKÁ REPUBLIKA
- Field: Příjmení, jméno, titul mysliveckého hospodáře
- Field: Obvod působnosti (název honitby)

Back side (bottom form):

- Title: ČESKÁ REPUBLIKA - PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE
- Field: Jméno/Název uživatele honitby
- Field: Název a sídlo orgánu, který průkaz vydal
- Field: Datum vydání
- Field: Číslo jednací
- Field: Doba platnosti do
- Field: Podpis a razítko orgánu, který průkaz vydal

(zdroj: www.eagri.cz)

9.2 Příloha č. 2: Povolenka k lovu

POVOLENKA K LOVU			
Evidenční číslo	<input type="text"/>	Platná do	<input type="text"/>
Uživatel honitby, sídllo	<input type="text"/>		
Název honitby	<input type="text"/>		
Povolenka je vystavena při:	<input type="text"/>		
Jméno a příjmení	<input type="text"/>		
Trvalý pobyt	<input type="text"/>		
Č. loveckého lístku	<input type="text"/>	<input type="text"/>	
Vystavena dne	<input type="text"/>	Podpis uživatele honitby	

Druh zvěře	počet kusů	pohlaví *	věková třída *
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

* U bažanta královského, krocana divokého a u spárkaté zvěře vypište též pohlaví a u samců zvěře spárkaté i věk.

Podpis mysliveckého hospodáře

(zdroj: www.eagri.cz)

9.3 Příloha č. 3: Potvrzení o vykonaných zkouškách mysliveckého hospodáře

Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře

Jméno, sídlo a IČO pořadatele			
Pověření Ministerstva zemědělství č.:		ze dne	č.j.
P O T V R Z E N Í o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře			
Jméno a příjmení uchazeče:			
Datum narození uchazeče:			
Druh zkoušky: Zkoušky pro myslivecké hospodáře			
Datum složení zkoušky:			
Výsledek zkoušky:			
V		dne	
L.S.			
<div style="border: 1px solid black; width: 200px; height: 20px; margin: 0 auto;"></div> Jméno a příjmení a podpis pověřeného zástupce pořadatele			
Jméno a příjmení předsedy	podpis	Jméno a příjmení místopředsedy	podpis
Jméno a příjmení zkušební komise – I. skupina př.	podpis	Jméno a příjmení zkušební komise – III. skupina př.	podpis
Jméno a příjmení zkušební komise – II. skupina př.	podpis	Jméno a příjmení zkušeb. Komise – IV. skupina př.	podpis

(zdroj: www.eagri.cz)

9.4 Příloha č. 4: Dotazník

Bakalářská práce – Institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech ČR a v okolních zemích

Dobrý den, Vážení myslivci a přátelé myslivosti,

věnujte prosím pár minut svého času vyplnění následujícího dotazníku, který slouží k průzkumu jako součást mé bakalářské práce zaměřené na Institut mysliveckého hospodáře v právních předpisech ČR a v okolních zemích. Budu velmi vděčný za váš vynaložený čas.

Děkuji

Myslivosti zdar!

Lukáš Hruška
Provoz a řízení myslivosti
Fakulta lesnická a dřevařská
Česká zemědělská univerzita

1. Jak hodnotíte současnou právní úpravu Zákona č. 449/2001 Sb., zákona o myslivosti?

- Jsem zcela spokojen/a.
- Jsem spíše spokojen/a.
- Jsem spíše nespokojen/a.
- Jsem zcela nespokojen/a.
- Nevím, neumím posoudit.

2. Co bych změnil v zákoně o myslivosti...

3. Jak hodnotíte současné právní ukotvení mysliveckého hospodáře v zákoně?

Označte jen jednu elipsu.

- Jsem zcela spokojen/a.
- Jsem spíše spokojen/a.
- Jsem spíše nespokojen/a.
- Jsem zcela nespokojen/a.
- Nevím, neumím posoudit.

4. Jak hodnotíte podmínky, které jsou nutné k tomu, aby se člověk stal mysliveckým hospodářem? (věk, vzdělání, ...)

Označte jen jednu elipsu.

- Jsem zcela spokojen/a.
 Jsem spíše spokojen/a.
 Jsem spíše nespokojen/a.
 Jsem zcela nespokojen/a.
 Nevím, neumím posoudit.

5. Co bych změnil za podmínky pro jmenování mysliveckého hospodáře...

6. Jak hodnotíte "práva" mysliveckého hospodáře?

Označte jen jednu elipsu.

- Jsem zcela spokojen/a.
 Jsem spíše spokojen/a.
 Jsem spíše nespokojen/a.
 Jsem zcela nespokojen/a.
 Nevím, neumím posoudit.

7. Jaká práva bych změnil nebo přidal...

8. Hodnocení kompetencí mysliveckého hospodáře podle důležitosti (hodnotte stupnicí od 1 - nejméně důležitá do 5 - nejvíce důležitá)

Označte jen jednu elipsu na každém řádku.

	1	2	3	4	5
Vypracování a spolupodepisování např. plán mysliveckého hospodaření, statistické výkazy	☐	☐	☐	☐	☐
Zastupování uživatele honitby (věci mysliveckého hospodaření)	☐	☐	☐	☐	☐
Kontrolování ulovené zvěře a její označení	☐	☐	☐	☐	☐
Usmrcování toulavých psů a koček	☐	☐	☐	☐	☐
Vykázaní osob ze společných lovů	☐	☐	☐	☐	☐
Vedení společných lovů	☐	☐	☐	☐	☐

9. Jak hodnotíte "povinnosti" mysliveckého hospodáře?

Označte jen jednu elipsu.

- Jsem zcela spokojen/a.
- Jsem spíše spokojen/a.
- Jsem spíše nespokojen/a.
- Jsem zcela nespokojen/a.
- Nevím, neumím posoudit.

10. Jaké povinnosti mysliveckého hospodáře bych změnil nebo přidal...